

(4) அறிவிப்பு.

தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்பு சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்டமுன் வடிவைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கும், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும், ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு, 1974-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரிவிதிப்புச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(6) 1974-75-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகளமீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27,43,30,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அரசுப் பண்ணைகள் அமைத்து எல்லாவித விதைகளையும் தயாரித்து மலிவான விலையில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென விவாதிக்க—

1974 மார்ச் 19] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,43,30,100-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் விதைகளின் தரம் குறையாமல் விதைகளில் கலப்படம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய முன் ஏற்பாடுகள் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,43,30,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss the need to relieve the agriculturists from the clutches of perpetual indebtedness, I move—

“That the allotment of Rs. 27,43,30,100 under Demand No. 20—Agriculture be reduced by Rs. 100.”

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss the seasonal obstacles to the ryots in Dharmapuri district and the steps to be taken to remove them, I move—

“That the allotment of Rs. 27,43,30,100 under Demand No. 20—Agriculture be reduced by Rs. 100”.

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss the necessity to find out a new high yielding variety of paddy suitable to the climatic conditions prevailing in Kanyakumari district, I move—

“That the allotment of Rs. 27,43,30,100 under Demand No. 20—Agriculture be reduced by Rs. 100”.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss the need to start a separate Horticultural Directorate in Tamil Nadu, I move—

“That the allotment of Rs. 27,43,30,100 under Demand No. 20—Agriculture be reduced by Rs. 100”.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறையைச் சீரமைக்கும் பணியில் காலதாமதம் ஆவது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,43,30,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைக் கல்வாரிகளில் மாணவர்கள் எண்ணிக்கையை கணிசமாக அதிகரிப்பதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 27,43,30,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,69,75,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU K.S. KOTHANDARAMIAH: Sir, to discuss the need to supply more fertilisers and water-supply to ryots in right time, I move—

“That the allotment of Rs. 31,69,75,100 under Demand No. 48-Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, விவசாயிகளுக்குச் சீராகவும் நியாய விலையிலும் இரசாயன உரங்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யத் தவறியதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,69,75,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, உரம், பூச்சி மருந்துகள் நியாய விலையில் வழங்க உதவித் தொகை கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,69,75,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1974 மார்ச் 19]

DR. H.V. HANDE: Sir, to discuss about the need to give subsidy to farmers for the purchase of fertilisers, I move—

“That the allotment of Rs. 31,69,75,100 under Demand No. 48—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, தமிழகத்திற்குத் தேவையான உர வகைகளை வெளி நாடுகளிலிருந்து நேரடியாக இறக்குமதி செய்ய மத்திய அரசிடம் அனுமதி பெறுதல் சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,69,75,100 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss the necessity to make arrangements for the proper distribution of manure, I move—

“That the allotment of Rs. 31,69,75,100 under Demand No. 48—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100”.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், உரங்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் விநியோகிக்க வேண்டியதின் அவசியம் பற்றி வற்புறுத்த—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31, 69, 75, 100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,59,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU KOVAI CHEZHIAN : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 4,59,44,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,59,44,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 4,59,44,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, to discuss the need to provide at least a good breed of milch animal to each agricultural family in the State, I move—

“That the allotment of Rs. 4,59,44,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கால்நடை அபிவிருத்திக் காக தீவிர புல் சாகுபடித் திட்டம் அமுல்நடத்தல் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,59,44,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் முறையில் கூட்டுறவு முறையில் ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணைகள் நிறுவி கால்நடை அபிவிருத்திக்கு திட்டமிட வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,59,44,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss about the need to provide more veterinary hospitals in Dharmapuri district, I move—

“That the allotment of Rs. 4,59,44,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

THIRU N. DENNIS: Sir, to discuss about the necessity to open more animal husbandry sub-centres in Kanyakumari district particularly one at Sankai in Killiyoor Panchayat Union area, I move—

“That the allotment of Rs. 4,59,44,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

1974 மார்ச் 19]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, to discuss the need to increase the number of poultry farms in Tamil Nadu, I move—

“That the allotment of Rs. 4,59,44,000 under Demand No. 22—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு பற்றிய குறிப்புகள் @ பல அச்சிடப்பட்டு புத்தக வடிவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மானியக் கோரிக்கைகளை முன்மொழிகிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் போது, அந்த விவாதத்தின்போது பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பலர் இரசாயன உரங்கள், குறிப்பாக அமோனியம் சல்பேட், யூரியா, கால்ஷியம் அமோனியம் நைட்ரேட் போன்ற உரங்கள்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இப்போது சில நாட்களாக ஒரு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக ஆஜர் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொன்னால் இங்கு நடைபெறுகிற விவாதங்களில் பங்கு கொள்வதற்கு அநேக அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. சாதாரணமாக இங்கு இருக்கின்ற மரபு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குப் பாதி நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பது. இப்போது எதிர்க்கட்சிகளாக ஐந்து கட்சிகள் இங்கு செயல்பட்டு வருகின்றன. திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் அன்றாடம் நாலேந்து அங்கத்தினர்கள் மானியங்களின் மீது பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய நிலை என்ன? எங்களைப் போன்ற எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒரு அங்கத்தினர் பாதி அங்கத்தினர் என்று வரையறுத்து நாங்கள் எதுவும் கூற முடியாத நிலை. நாட்டு மக்களுக்கு இங்கு ஒரு எதிர்க்கட்சி இருக்கிறதா என்ற ஐயப்பாடு தோன்றக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இது நிச்சயமாக விரும்பத்தக்கதல்ல. தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். இந்த நிலையை எந்த முறையில் சமாளிப்பது? தலைவர் அவர்கள் ஒருவேளை கூறலாம், பிசினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் இந்த முறையில் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள், அதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று. இதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று சொன்னால் நாம் செயலாற்றுகின்ற முறை ஜனநாயகத்திற்கு நாம் ஆற்றுகின்ற பணியாக இருக்க முடியாது.

@ 656-712ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV—ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1974 மார்ச் 19]

மேலும் 1½ மணிக்கு நிகழ்ச்சிகள் முடிவு பெற வேண்டுமென்று விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த நேரத்திற்கு மேல் இருப்பது என்று சொன்னால் உடல் நிலைக்குக் கூட உகந்தது அல்ல. 3, 3½ மணிவரை இங்கு இருந்து செயலாற்றுவது என்பது நிச்சயமாக முடியாத காரியம். அமைச்சர்கள் மதிய உணவை வேளாவேளைக்கு அருந்த வசதிகள் இருக்கின்றன. அங்கத்தினர்களுக்கு டிபன் சாப்பிடக் கூட அறைகளோ, வசதிகளோ இல்லாமல் மூன்று மணி வரை பணியாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். இதற்கு மாற்று வழி கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இதையொட்டி ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை கிளப்ப விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் 13 பேர் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். 13 பேர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு மானியத்தில் பேசுவதற்கு ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இரண்டு பேருக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தார்கள். ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இரண்டு பேர் பேச வாய்ப்பளித்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னதை யொட்டி அதற்குச் சரியான வகையில் பரிசாரம் காணவேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மானியத்தை முன்மொழிந்த பிறகு வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற நிலையில் இப்போது புதிதாக ஒரு முறையைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களுடைய உரை அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட முன்பு மானியங்களை முன்மொழிந்தபோது கூட அச்சடிக்கப்பட்ட அவருடைய உரை சபையின் குறிப்பில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி அமர்ந்து விட்டார்கள். ஆனால், இப்போது முன்னாலேயே அமைச்சர்கள் பேசுகிறார்கள். அது தவிர நடுவில் விளக்கம் அளிப்பதாகக் கூறி 10 நிமிஷம் 15 நிமிஷம் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் நேரம் ஆகிவிடுகிறது. டிரான்ஸ்போர்ட் டிமாண்டு எடுத்துக் கொண்ட அன்று சரியாக 1½ மணிக்கு முடித்துவிட்டார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அந்தமாதிரி ஸ்டிரிக்ட்டாக இருந்து சபாநாயகர் அவையை நடத்தட்டும். ஸ்தாபன காங்கிரசில் இருந்து 2 பேரும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து இரண்டு பேரும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் நேரத்தை ஒதுக்கக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிற முறை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களை எல்லாம் வெகுவாகப் பாதிக்கிறது என்று சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இங்கு இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தங்களுடைய தொகுதியின் பிரச்சினைகளை மானியங்களின் விவாதத்தின்போது கண்டிப்பாகப் பிரதிபலிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. செ. கந்தப்பன்]

நாடாளுமன்றத்திலும், வேறு பல சட்ட மன்றங்களிலும் எதிர்க்கட்சிக்குப் பாதி, ஆளும் கட்சிக்குப் பாதி என்ற அடிப்படையில் நேரம் பிரிக்கப்படுவதில்லை. சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத்தில் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, 10 மணி நேரம் அவை இருக்கிறது என்றால், இருக்கிற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையால் வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு கட்சியிலும் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்களோ அதற்கேற்றற்போல் நேரம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு திரு. கே. டி. கே. அவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும்.

ஆளும் கட்சியில் 170 பேருக்கு மேல் இருந்தும் கூட, பாதி நேரம் என்று சொல்லும்போதே எங்களுக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. அப்படி இருந்தும் எங்கள் தலைவர்கள் அதற்கு இணக்கமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் தாங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள். தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ள தாங்கள் எத்தகைய நெருக்கடிக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் இது வெகுவாக எங்களைப் பாதிக்கிறது என்பதை அருள்கூர்ந்து மனதில் கொண்டு ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு நேரம் கிடைக்காமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கே அதிக நேரம் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உணர்ந்து இதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் கண்டிப்பாகக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I want to say one thing. So far as allocation of time is concerned, the Members of the Ruling Party are in a position to express their grievances to the Ministers and so far as their demands are concerned, the Ministers would take care of them, very well. But so far as the Opposition Parties are concerned, we are at a disadvantageous position; if I may say a Tamil expression, it would be quite proper. The time allotted to the Ruling Party is more than enough because most of the time is taken by Hon. Ministers and the Members of the Ruling Party—

“தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்று சொன்னால் அது மிகைப் படுத்திக் கூறுவதாக ஆகாது.”

So, what I would suggest is that the elaborate speeches that are printed and circulated to us need not be repeated and that can be avoided by the Ministers at the beginning and the statements should be taken as read. A limited speech may perhaps be allowed by the Hon. Speaker. That way much time can be saved. So far as the Congress Party (O) is concerned, we would be satisfied if two members are allowed and we do not want any preferential treatment.

The A.D.M.K. seems to be looming large as Opposition and it seems a lurking doubt is in the minds of the members of that Party that we are given more time. That is not the case and that is evident from the

[THIRU. R. Ponnappa Nadar]

[1974 மார்ச் 19]

fact that yesterday, the hon. Member Thiru Hande took more than 40 minutes and that the time allotted to two of us was less than that. Therefore, there is no partiality shown to us. If anybody entertains any doubt that more time is given to us, I would say without fear of contradiction that that is not true. So, Sir, allocation of time may be made in such a way that more time is given to the opposition parties than the members of the ruling party.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் சொன்ன முறையை இந்தச் சட்டசபையில் அமல் நடத்த ஆரம்பித்தால் எதிர்க்கட்சிகள் வேலையே செய்ய முடியாது. அவர்களே 174 பேர் இருக்கிறார்கள். தோழமைக் கட்சி வேறு இரண்டு மூன்று இருக்கின்றன. இவ்வளவையும் சேர்த்து எண்ணிக்கைப்படி நேரத்தை வரையறுத்தால் எதிர்க்கட்சி இயங்கவே முடியாது. அந்த அவல நிலை இங்கிருக்கிறது. பாராளுமன்ற முறை இதற்கு ஒத்து வராது. இந்த அவல நிலை இங்கு இருப்பதால் பாராளுமன்ற முறையைக் கையாளாமல் முடிந்த அளவுக்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நேரத்தைக் கொடுப்பார்களானால் அமைச்சர்கள் விளக்கம் கூற வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. நா. வீராசாமி : பாராளுமன்ற முறையை அவல நிலை என்று கூறக்கூடாது.....

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியது ஒருவகையில் உதவிகரமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாதிரி மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அதிக வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற மரபை நாம் தொடர்ந்து அனுஷ்டித்து வருகிறோம். 1971-ல் இருந்து எதிர்க்கட்சிகளுக்குப் பாதி நேரம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதி நேரம் என்று வைத்திருக்கிறோம். மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஆளும் கட்சி எடுக்கக்கூடிய நேரத்தில் அமைச்சர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் நேரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(முற்பகல் 10-30.)

அமைச்சர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் பல விஷயங்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். நாடாளுமன்றத்தில் சில முக்கியமான மானியங்களைத்தான் அமைச்சர்கள் ஆரம்பித்து வைக்கிறார்கள். அது கந்தப்பன் அவர்களுக்கும் தெரியும். விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள்தான், விவாதத்தை முடிப்பதும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான். வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லை.

ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் கொறடா அவர்கள் எந்தெந்த மானியங்களில் யார் யார் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று அவர்கள் குறித்துக் கொள்ள முடியும்.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அமைச்சர்களுக்கும் விளக்கங்கள் சொல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்வது எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தப் பாதி நேரத்திலும் கட் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. எங்களுக்குள் விவகாரம் இருக்காது. நாங்கள் எங்களுக்குள்ளே அட்ஜஸ்ட் செய்து முடிவு செய்து கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்குள்ளே விவகாரம் வந்து விடுகிறதே.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, it has already been stated by Hon. Members from the Opposition Bench that they should be given more time. It is the duty of the Government to see that the Opposition members are able to speak, point out the defects and enable the Government to rectify themselves. By that procedure, the Government will be able to function in a good way. Mr. Speaker, Sir, you will also be benefited by giving us more time. So, I request the Hon. Speaker to give more time to Opposition Groups and see that more time is allotted to members belonging to the opposition so that we can put the brake wherever necessary and whenever the Government goes wrong. By giving more time to the opposition members, it would enable them to give good views or to make concrete criticisms about the irregularities.

Thank You, Sir.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ள இந்த நடைமுறையில் ஆளும் கட்சிக்கு பாதி நேரம், எதிர்க்கட்சிகளுக்குப் பாதி நேரம் என்றிருந்தாலும் எதிர்க்கட்சிகள்தான் இரண்டு மடங்கு நேரத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றன. ஆளும் கட்சிக்கு உள்ளபடியே கிடைக்கக் கூடிய நேரம் மூன்றில் ஒரு பங்குதான், அமைச்சர் அவர்களையும் சேர்த்து. ஆனால் எதிர்க் கட்சியினர் அதிகமான நேரம் வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களிடம் சொல்லி குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்கு அதிக நேரம் வேண்டாமென்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ன பேசினார்கள் என்றுதான் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறார்கள், அது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய பேச்சுக்கள் பத்திரிகைகளில் வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. எனக்கு ஒரு மிகப் பெரிய நெருக்கடியை நீங்கள் உண்டுபண்ணுகிறீர்கள், எதிர்க்கட்சியினருக்கு அதிக நேரம் கொடுப்பதால். எங்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் வந்து பேச வேண்டுமென்று தொந்தரவு செய்யும்போது அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [1974 மார்ச் 19]

பில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, சபாநாயகர் அவர்கள் ஆளுங்கட்சியை அதிக நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் இங்கே தோழமைக் கட்சிகள் என்று தனிப்படுத்தியும், எதிர்க்கட்சிகள் என்று தனிப்படுத்தியும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிக நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள், எதிர்க்கட்சியினருக்குத்தான் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கக்கூடியவாய்ப்பு இருக்கிறது என்று. இங்கு இருக்கிற தோழமைக் கட்சிகள் என்று சொல்லக் கூடிய கட்சிகளாலும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. தோழமை என்பதும், எதிர்ப்பு என்பதும் அரசியல் வாயிலாக வைத்துக் கொள்ளப்படுகிற ஒரு அரசியல் உறவே தவிர சட்டசபையைப் பொறுத்தவரையில் தோழமைக் கட்சியினர் என்று சொல்லக் கூடிய நாங்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில்தான் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியினராகத்தான் பணியாற்றுகிறோம்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிறோம். கண்டிக்கக் கூடிய இடங்களில் கண்டிக்கிறோம். எந்தெந்த இடங்களில் நல்ல காரியங்களை செய்தால் புகழ் வேண்டுமோ அந்த அந்த இடங்களில் புகழ்க்கிறோம். எனவே, இப்படிப்பட்ட வகையில் உறுப்பினர்கள் பேசக் கூடாது என்று சொல்லி அமைச்சர்கள் முதலில் முன்னுரை விளக்கங்கள் அளிக்க வேண்டியதில்லை, விளக்கங்கள் குறித்து குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு விடுவதால். குறுக்கிட வேண்டிய அவசியம் இருந்தாலொழிய குறுக்கிடாது எழுப்பப்படுகிற பிரச்சினைகளைக்கு இறுதியில் அவர்கள் பதில் கூறலாம். எனவே, எதிர்க்கட்சிகாரர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரத்தை விட அதிக நேரம் கொடுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற என் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

***திரு. ஆ. கு. சுப்பையா :** தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை, தொகுதி விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆர்வப்படுவதால் அதிக நேரம் கொடுப்பது என்பது மட்டுமல்லாமல் மேலும் ஒரு பத்து நாட்கள் நீடித்து நடத்துவதற்கு முடிவு செய்யலாம் என்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நேரங்கள் ஒதுக்குவது என்பதைக் குறித்து அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் பலதடவை இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு, எழுப்பப்பட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட முடிவிற்கு வந்திருக்கிறோம், அந்த முடிவின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து நேரம் ஒதுக்கப்படுகிற சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. 234 உறுப்பினர்கள் கொண்டிருக்கிற இந்த அவையில் ஆளும் கட்சிக்குப் பாதி நேரம், மற்ற எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சேர்ந்து பாதி நேரம் என்று ஒதுக்குகிறோம்.

1974 மார்ச் 19] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் எதிர்க்கட்சியினருக்கு அதிகமான நேரம் கிடைக்கிறது. நடைமுறையில் பார்க்கும் போது கடைசியில் தொகுத்துப் பார்த்தால் அதிக நேரத்தை எதிர்க்கட்சியினர் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அமைச்சர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய நேரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டால் நாளும், மன்றமும், மற்றவர்களும் பெற வேண்டிய விளக்கங்களைப் பெறமுடியாமல் போய் விடும். அமைச்சர்களிடம் அதிக விளக்கங்களைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினால்தான் அதிகப்படியான விளக்கங்கள் நாட்டுக்கும் கிடைக்கும், மன்றத்திற்கும் கிடைக்கும், மற்றவர்களுக்கும் கிடைக்கும், அந்தந்தத் துறையினரும் நல்ல முறையில் பணி செய்யவும் முடியும்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னது போல் வேண்டுமென்றால் மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது அமைச்சர்கள் முன்னுரைகள் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை, குறிப்புகளைக் கொடுத்துவிட்டு இறுதியில் மட்டும் உரையை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் நேரம் ஒதுக்குவதைப் பற்றி முடிவு செய்திருக்கிறோம். ஓரளவிற்கு இருக்கிற சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து—கட்சித் தலைவர்களுக்கு சிறிது அதிக நேரம் ஒதுக்கும் சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்கெனவே எடுத்துள்ள முடிவின்படி அதை நடைமுறைப் படுத்தும்படி தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதில் காட்டும் ஆர்வத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் நம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்து, உண்மை நிலையைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு அது சாதகமாக இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மூன்று நாட்கள் நடைபெற்ற விவாதத்தில் எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் 25 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சி சார்பில் 18 பேர்கள்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். பாதிப் பாதி என்ற நிலையில் இல்லை.

அடுத்து, நேற்று பேசிய நேரத்தைப் பார்க்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு முறை பேசிய நேரம் 65 நிமிடங்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பேசிய நேரம் 39 நிமிடங்கள். ஆக இரண்டையும் கூட்டினால் 104 நிமிடங்கள். 104 நிமிடங்கள் ஆளும் கட்சியினர் அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட பேசியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிகள் தரப்பில், 139 நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பொது விவாதத்தைப் பார்க்கிற போது 695 நிமிடங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சி சார்பில் 447 நிமிடங்கள்தான் அவர்களுக்குப் பேச வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நேரம் பாதி, பாதி என்ற நிலை.

பலமுறை திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களிடம் பேசுகிறபோது நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைச் சொல்வது என்று சொன்னால் உங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லாத ஒரு நிலை உருவாகும் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். முன்பு அதிக நேரம் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அப்போது

[பேரவைத் தலைவர்]

[1974 மார்ச் 19]

கட்சிகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தது. ஒரு கட்சிக்கு நான்கு பேர்கள் என்று பேசக் கூடிய நிலைகூட இருந்தது. இப்போது கட்சிக்கு ஒருவர் என்ற முறையில் கூட எட்டு ஒன்பது பேர்கள் வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போது எதிர்க்கட்சிகளின் எண்ணிக்கை குறைவு. நான் கூடுமானவரையில் எதிர்க்கட்சியினருக்கு எந்த அளவிற்கு அதிக நேரம் கொடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவிற்கு அதிக நேரம் கொடுக்க முயற்சிக்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்த அவையில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது கேள்விகள் கொடுத்து விடையளிக்கப்பட்ட நிலை எல்லாம் இருந்தது. இப்போது இருபது கேள்விகள் கொடுக்கிறோம். அந்த இருபது கேள்விகளுக்கும் உறுப்பினர்களுக்குப் போதுமான துணை வினாக்கள் கேட்க வாய்ப்பில்லை என்ற ஒரு உணர்வு இங்கு எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நான் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது இந்த 20 என்ற எண்ணிக்கையை பத்தாகக் குறைக்கலாமா அல்லது ஒரு மணி நேரம் என்ற அளவை ஒன்றரை மணி நேரம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாமா, இதை எனக்குத் தெரிவித்துவிட்டால் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேரவையில் நாங்கள் கையைத் தூக்கிக்கொண்டேயிருக்கிறோம், ஆனால் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு குறை இல்லாமல் போய்விடும். இதற்கு ஏதாவது ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். இன்றில்லாவிட்டாலும் நாளை அல்லது மறுநாள் தலைவர்கள் கூடி ஒரு முடிவு எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானங்களை முன் மொழிந்து பேசத் தொடங்கியபோது குறுக்கிட்டுப் பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கொண்ட 20 நிமிட நேரம் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒதுக்கீடு செய்த நேரத்திலிருந்து கழித்துக் கொள்ளப்படும் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு).

பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின்போது பேசிய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் பலர் ரசாயன உரங்கள் (குறிப்பாக, அமோனியம் சல்பேட், யூரியா, கால்சியம் அம்மோனியம் நைட்ரேட் முதலான உரங்கள்) மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கட்டுப்பாட்டு விலைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிக விலையில் கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியாவில் மட்டுமின்றி ஏறத்தாழ உலக நாடுகள் அனைத்திலுமே ரசாயன உரப் பற்றாக்குறை நிலைமை உள்ளதென்று நான் கூட்டிக் காட்டினால் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள், மனநிறைவு அடையப் போவ தில்லை. இரண்டு வழிகளில் அப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாமென்று நான் கருதுகிறேன். (1) கிடைக்கக்கூடிய ரசாயன உரங்கள், வேளாண்மைத் துறையைச் சேர்ந்த பெர்டிலைசர் இன்ஸ்பெக்டர்களின் விழிப்பான கண்காணிப்பின்கீழ், நியாயமாகவும், கட்டுப்பாட்டு விலையிலும் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும். (2) ரசாயன உரப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க, நைட்ரஜன் நிறைந்த கரிம உரங்கள் (Nitrogen-enriched Organic Manure) விநியோகிக்கப்படவேண்டும்.

1974 மார்ச் 19]

Thiru R. Ponnappa Nadar : Sir, may I submit for your consideration.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேசை மேலே அறிக்கை வைத்து இருக்கிறீர்களே.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாங்கள் எல்லாம் எங்கள் கருத்தைச் சொன்ன பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகப் பதில் சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மினிஸ்டரை இன்டரப்ட் செய்ய வேண்டுமென்று நான் குறுக்கிடவில்லை. இந்த அறிக்கை தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் இருக்கிறது. நாங்கள் கருத்துரை சொன்னபிறகு அமைச்சர் விளக்கம் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்; சுருக்கமாக முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன். விளக்கப் புத்தகங்களோடு இதையும் அச்சிட்டுத் தர வேண்டுமென்று நினைத்தேன், இயலவில்லை.

ரசாயன உரம் நியாயமான முறையில் விநியோகம் செய்தலைப் பொறுத்தவரையில், 1973-74-ல் (1973 ஆகஸ்டு முதல் 1974 ஜனவரி வரை) சம்பா (ராபி) பருவத்தின் போது, நமது மாநிலத்திற்கு 1,75,000 டைட்ரஜன் டன் அளவுக்கு உரங்கள் தேவைப்பட்டன. 1,00,619 டைட்ரஜன் டன் அளவுக்கு நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதாக இந்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருந்தபோதிலும், நமக்கு உள்ளபடியே வந்து சேர்ந்தது 87,186 டைட்ரஜன் டன்கள் தான். (டைட்ரஜன் டன் என்பது உரத்தில் உள்ள டைட்ரஜன் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணக்கிப்படுவதாகும் ; எனவே, யூரியா என்றால் இந்த எண்ணிக்கையை 2.2-ஆல் பெருக்க வேண்டும். அமோனியம் சல்பேட் என்றால் 5 ஆல் பெருக்க வேண்டும்) 1974 குறுவை பருவத்தின் போது (1974 பிப்ரவரி முதல் 1974 ஜூலை வரை) காரிப் பருவத்தில் 1,30,000 டைட்ரஜன் டன்களை (இதில் 60 சதவீதம் நான் பூல் உரமாகவும், 40 சதவிகிதம் பூல் உரமாகவும்) வழங்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில் இந்த விவரங்களை வைத்து இருக்கிறீர்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அது வேறு. பொதுவாக அச்சிட்டுக்கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் இப்போது சொல்கிறேன். இது ஒரு 5 நிமிடத்திற்கு மேல் ஆகாது.

திரு. சி. ப. ஆதித்தனார்]

[1974 மார்ச் 19]

ஒதுக்கீடு செய்வதாக கொச்சியில் நடந்த மண்டல மாநாட்டில் இந்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் அந்த ஒதுக்கீட்டை 1,18,000 நைட்ரஜன் டன்னாகக் குறைத்திருப்பதாக இப்போது தகவல் வந்துள்ளது. எனவே, உரம் வழங்குவதில் ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறைகளைச் சமாளிக்க நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். 1974, ஜூலை திங்களுக்குப் பின்னர் உர இறக்குமதிகள் குறித்து நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கில்லை என்பதையும் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். உர Dealers மூலம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் உட்பட விநியோகிக்கப்பட இருக்கும் உரம் எந்த அளவாக இருந்த போதிலும், அதனை உண்மையில் பயன்படுத்தும் விவசாயிகள் இடமிருந்து கையொப்பத்தைப் பெற்ற பின்னர், உரங்களை வணிகர்கள் வழங்க வேண்டும். உரம் வழங்கப்படுவது கண்டிப்பான முறையில் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் வணிகர்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ள உரங்கள் கள்ளச் சந்தைக்குப் போய்ச் சேர வழி ஏற்படாது. 9,465 வணிகர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு தற்போது மேற்பார்வை அதிகாரம் பெற்றுள்ள 8 முழுநேர உர இன்ஸ்பெக்டர்கள், மற்றும் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் ஆகியோர் உள்ளனர். மேற்பார்வைப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும், வணிகர்கள் விற்பனை செய்வதை முறைப்படுத்தவும், நிபந்தனைகளைக் கடுமையாக்கவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

ரசாயன உரப் பற்றாக்குறை நிலவி வருகையில், ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் பங்கிட்டு அளவின்படி கொடுக்கப்படும் உரம், மிகுபயன் அளிக்கும் பயிர்களுக்குப் போதுமானதாயிராது. ஆதலால் கிடைக்கும் உரத்தை நியாயமான அளவில் வழங்குவது மட்டும் போதாது. எனவே, உரங்களைக் கணிசமான அளவு அதிகரிப்பதற்கு வழிவகைகளை நமது மாநிலத்தில் நாம் காண வேண்டும்.

ரசாயன உரங்களுக்குத் துணையாக நகர்ப்புற, கிராமப்புற கம்போஸ்ட் டும் தொழு எருவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. நகர்ப்புற கழிவுகளைக் கொண்டு கம்போஸ்ட் உரம் தயாரிக்க மத்திய அரசு நிதியுதவி வழங்கவும் உறுதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், மிகக் குறைவாக நைட்ரஜன் சத்து உள்ளதன் காரணமாக, கரிம உரங்கள் ரசாயன உரங்களுக்கு ஈடாகாது என்று டாக்டர் நார்மன் போர்லாக் போன்ற புகழ் பெற்ற வேளாண்மை அறிவியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ரசாயன உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்துடன், கரிம உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்தை ஒப்பிட்டுப் போது, வேளாண்மை அறிவியல் வல்லுநர்களால் கூறப்பட்ட கருத்து மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது.

நைட்ரஜன்
சதவிகிதம்.

யூரியா		45
அம்மோனியம் சல்பேட்		20
கிராமப்புற கம்போஸ்ட்		0.9
நகர்ப்புற கம்போஸ்ட்		1.2
தொழு எரு		1.3

1974 மார்ச் 19]

[திரு. சி.ப. ஆதித்தனார்]

கரிம உரங்களில் நைட்ரஜன் சத்தைக் கூட்டுவதுதான் உரப் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்குரிய ஒரே வழியாகும். இதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்பதே பிரச்சினையாகும். நைட்ரஜன் மிகுந்த லிக்னின் (மரப்பொருள்) உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை மேற்கு ஜெர்மனி, பிரான்ஸ்விக், உயிர் வேதியில் நிலையத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் பிளேய்க் கோவைக்கு வந்திருந்தபோது நினைத்துக் காட்டினார்.

இதையொட்டி நமது மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடங்களில் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன. கரிம உரங்களில் அடங்கியுள்ள நைட்ரஜன் சத்தை 11 சதவீதம் வரை உயர்த்துவதில் நாம் வெற்றி அடைந்துள்ளோம். நைட்ரஜனை ஈர்த்துக் கொள்வதற்கு, கரும்புச் சக்கையை அடிப்படைப் பொருளாகக் கொண்டு சோதனை செய்யப்பட்டது. அது 10 சதவீதத்திற்கு மேல் நைட்ரஜனை ஈர்ப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டது. நைட்ரஜன் மிகுந்த கரும்புச் சக்கையை, பயிர்களுக்கு உரமாகப் பயன்படுத்தி அவை நல்ல பலன்களைத் தருவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

நைட்ரஜன் மிகுந்த கரிம உரங்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. இந்த உரம் இரசாயன உரங்களின் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க உதவும் என்று இதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியில் இம் மாநிலத்தின் நற்பெயரை, தலை சிறந்த இடத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது நமக்கு இருக்கும் நேரம் இரண்டே முக்கால் மணி. இதில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு, இந்த வாதத்தைத் தொடங்குபவர்களுக்கு, முடிப்பவர்களுக்கு—ஆக மூன்று பேருக்கும் சேர்த்து ஒரு மணி. மீதி ஒண்ணே முக்கால் மணி நேரம் இருக்கிறது. பதினேழு உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினருக்கு 6 நிமிடத்திற்கு மேல் வராது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு.) மறுபடியும் இதில் வாதம் தொடங்க வேண்டுமா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இது முக்கியமான விஷயம். வேளாண்மை பற்றிப் பல விஷயங்களைப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எல்லாம் பிசினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்தாகிவிட்டது, தலைவர்களெல்லாம் சேர்ந்து பிசினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு எடுத்து விட்டார்கள். இன்று ஒரு வேளைதான் என்று முடிவு செய்து விட்டார்கள். ஆகவே, பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் 6 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியத்தின் பேரிலே எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். விவசாயம் என்பது ஏதோ விவசாயத் துறை மட்டும் செய்யக் கூடிய காரியம் அல்ல. விவசாய அபிவிருத்திக்கு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 மார்ச் 19]

அரசாங்கத்திலிருக்கிற பல்வேறு துறைகளின் மூலம்தான் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை. விவசாய அபிவிருத்தித் துறையிலே உள்ளாட்சித் துறை, கூட்டுறவுத் துறை, பொதுப்பணித் துறை, வருவாய்த் துறை, மின்சாரத் துறை என்று எல்லாத் துறைகளும் சேர்ந்து அவர்களுடைய பணியைச் சிறப்பாக செய்தால்தான், ஒவ்வொரு துறையில் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள காரியங்களை நல்ல முறையில் செயலாற்றுவதன் மூலமாகத்தான் இந்த விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்ய முடியும் என்ற கருத்தை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு, உலகத்திலே உள்ள இதர நாடுகளை விட நம்முடைய நாடு விவசாயத்திற்குச் சிறப்பான பல நன்மைகளை செய்து இருக்கிறது. இந்த நாடு போன்று மேலை நாடுகளில் பயிர் செய்யமுடியாது. அங்கேயெல்லாம் 6 மாதம், 8 மாதம் என்று பனி, குளிர்போன்று இருப்பதால் அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய தப்ப வெட்ப நிலை கிடைப்பது இல்லை. இங்கே வருஷம் பூராவும் நாம் ஓரளவிற்கு நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படி அட்வான்டேஜ் அதிகமாக உள்ள நாடாக இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய விவசாயம் நமக்குத் தேவையான அளவுகூட வளர்ச்சி அடையாத நிலையில் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், சீதோஷ்ண நிலை, தப்ப வெட்ப நிலை மட்டுமல்லாமல், நம்மிடத்திலே மனித சக்தி அதிகமாக இருக்கிறது. மனித சக்தி மட்டுமல்லாமல் நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இவ்வளவு வளர்ச்சியை நாம் செய்திருக்கிறோம். சுதந்திரம் கிடைத்து 26 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு கூட நாட்டிலே சாதுபடியாகாத தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, நம்முடைய நாட்டிலே, நம்முடைய திட்டத்திலே, நம்முடைய வளர்ச்சி வேகத்திலே போதிய அளவு விரைவு காட்டப்படவில்லை. போதிய அளவு அக்கறை செலுத்தப்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தேசத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது விவசாயம். விவசாய வளர்ச்சி இல்லை என்றால், தேசத்தில் இதர பொருளாதார நிலைகெல்லாம் சரிந்திருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், அது அது முக்கியம் என்றாலும்கூட தேசத்தினுடைய பொருளாதார அடிப்படை வளர்ச்சிக்கு விவசாயம் மிக மிக அடிப்படையானது, மிக மிக முக்கியமானது என்ற காரணத்தினால் இதற்கு மிக அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை அவ்வளவு போதுமானதாக இல்லை என்பது என்னுடைய குறைபாடு. இது அடுத்த ஆண்டிலாவது நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நெல் விளைச்சலை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் சென்ற சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்ற உண்மையை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. நெல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். விவசாயத் துறை அதிகாரிகளெல்லாம் அதிக உற்சாகத்தோடு பங்கு கொண்டு அதிகப்படியான விளைச்சலை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்மிடத்திலுள்ள விவசாய நிலங்களிலுள்ள உற்பத்தியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது பெர் எக்கர் யீல்டு இன்னும் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. பெர் எக்கர் யீல்டை இதர நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போமானால் அந்த அளவுக்கு நாம் அடையவில்லை. இப்பொழுதுள்ள புள்ளி விவரங்களின்படி ஏக்கருக்கு 1,000 கிலோ, ஒரு டன் ஆவரேஜ் என்ற அளவில்தான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவு பெர் எக்கர் யீல்டு குறைவதற்கு என்ன காரணம்? இது குறையாமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும். ஏன் இன்னும் அதிகப்படியாக்க முடியாது என்பதைப் பற்றி நாம் ஆராய்ச்சியைத் துவக்க வேண்டும். நான் சென்ற ஆண்டில்கூட குறிப்பிட்டேன். ஆராய்ச்சியில் நாம் மிகுந்த கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த ஆராய்ச்சிதான் நமக்கு அதிகப்படியான விளைச்சலை ஏற்படுத்த வழி வகை செய்யும். ஆராய்ச்சி அல்லாமல் அனுபவத்தை மட்டும் நம்பினால் போதாது. ஆகவே, ஆராய்ச்சித் துறையிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நெல் அதிக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பிரதேசம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் உற்பத்தி போதியதாக இருக்கிறது என்று இன்னும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்பொழுது நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, கோவை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களிலுள்ள நஞ்சை விவசாயிகள் அவர்களுடைய நஞ்சை நிலங்களில் கிணற்றுப் பாசனமாக இருந்தாலும் சரி, ஆற்றுப் பாசனமாக இருந்தாலும் சரி, அதிகமாக விளைச்சலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஜில்லாக்களில் விளைகின்ற அளவுக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிற நஞ்சை விவசாயம் இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும். அந்தக் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்தால் இன்னும் ஒரு டன் அதிகமாக நாம் விளைவிக்க முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமேயானால், கிட்டத்தட்ட 15 லட்சம் டன் நாம் அதிகப்படியான நெல், அரிசியை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வெகு நீண்டகாலமாக நெல் சாகுபடி தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அதனால் பூசாரம் குறைந்து போய் இருக்கும். அந்தப் பூசாரத்தை நிறைவுபடுத்துவது எப்படி? அந்தப் பூசாரத்தை நிறைவுபடுத்துவதற்கு ஆர்கானிக் மென்யூரை வேண்டிய அளவிற்குப் போட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆர்கானிக் மென்யூரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வழிவகைகள் காணவேண்டும். மண் பரிசோதனையை அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது மண் பரிசோதனை நிலையங்கள் தமிழகத்தில் 13 நிலையங்கள் இருக்கின்றன என்று

[திரு ஏ. ஆர் மாரிடுக்து] [1974 மார்ச் 19]

அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதவே போதாது' என்னென்றால், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலத்தினுடைய தரம் என்ன என்று ஆராய்ந்து உரத்தைப் போட்டால், உரத்தில் கூட நாம் சேமிப்பு செய்ய முடியும். உரத்தை எந்த அளவுக்கு உபயோகிக்க வேண்டும் என்று பூமியின் தரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நாம் நினைத்த மாதிரி உரத்தைப் போடுவதென்றால், அதனால் உரம் வீணாகுமே தவிர, பெரிய பலன் கிடைக்காது. ஆகவே, நில வளப் பரிசோதனை என்பது ஆண்டுக்கு ஒரு தரம் அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தரம் நாம் மண் வளப் பரிசோதனை செய்வதற்காக அத்தியாவசியமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஒரு மண் வளப் பரிசோதனை நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ரூ. 2½ லட்சம் தேவைப்படுகிறது என்று அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ரூ. 50 லட்சம் ஒதுக்கி, 15, 20 மண் வள பரிசோதனை நிலையங்களை ஏற்படுத்தினால் பெரிய நஷ்டம் ஏற்படாது, லாபம் தான் கிடைக்கும். நாம் அதற்கு ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கினால் தேசத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகப்பட்டியான லாபம் கிடைப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு லாபகரம் இல்லாத தொழில் என்ற எண்ணம் பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. படித்த இளைஞர்கள்கூட, விவசாயப் பட்டப் படிப்பு படித்துவிட்டு நேரடியாக விவசாயம் செய்வதற்குத் தயாராக இல்லாமல், உத்தியோகத்திற்குப் போவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். பி.எஸ்ஸி., (அக்ரி.) படித்தவர்கள் கூட அவருக்குச் சொந்தமாக 10, 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால்கூட, அவருடைய பண்ணையில் வேலை செய்வதை விட உத்தியோகத்தை மேலாகக் கருதுகிறார். காரணம் என்ன? விவசாயத்தில் லாபம் இல்லை என்ற எண்ணம்தான். இந்த எண்ணம் போக்கப்படவேண்டும். விவசாயத் தொழில் லாபகரமானது என்பதை நாம் நிரூபிக்கவேண்டும்.

விவசாயத்தொழிலை லாபகரமாக்கி அதிலே இளைஞர்களை ஈடுபடச் செய்வதற்கான வாய்ப்பு வழிவகைகளை நாம் செய்யவில்லை என்றால், நாட்டில் இதரதொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய முடியாது. இதர தொழில்கள் ஏற்பட்டால்தான் படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தர முடியும். அதற்கு வழிவகை செய்யவில்லை என்றால் அது எந்த நிலையில் போய் முடியுமோ என்று அஞ்சக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாயத்துறையில் பெரும் முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெல் பயிர் விளைச்சலுக்கு ரசாயன உரத்தை நாம் அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் ரசாயன உரம் அதிகம் கிடைக்காத நேரத்தில் கரிம உரத்தை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த வேகமாக முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை முன்னேற்றமான முறையில் செய்ய

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டும். இந்த ஆண்டு விதை கிடைக்கவில்லை. பசுந்தான் உர விதை தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை. நல்ல தருணத்தில் இந்த வருஷம் மழை பெய்திருந்தம்கூட, விதைகள் விதைக்க முடியவில்லை. பசுந்தான் உர விதைகளை அதிகமாக விநியோகிப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அதுவுமல்லாமல் கரிம உரத்தில் நைட்ரஜனை அதிகமாக ஏற்றச் செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை படித்தார்கள். அது நல்ல முயற்சி. அந்த முயற்சி வெற்றிகரமாக நடைபெறுமானால் நமக்கு ரசாயன உரத்தேவை குறைந்துவிடும். அதற்காக அரசாங்கம் தனியாகத் தொகை ஒதுக்கி இந்த உரத்தை நைட்ரஜன் கண்டெண்ட் உள்ள ஆர்கானிக் உரமாக ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

இன்னொன்றும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் கரிம உரம் தயார் பண்ணுவதென்றால், கம்போஸ்டு உரம் போட்டு தயார் பண்ணுகிறார்கள். அந்த உரத்தில் 9 அளவு தான் நைட்ரஜன் இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காரணம் என்ன? அது முறைப்படி தயாரிக்கப்படுவதில்லை. அந்த உரத்தை முறைப்படி தயாரிப்பதற்கு பிளானிங் கமிஷனிலிருந்து, ரூரல் டெவலப்மெண்டு துறையிலிருந்து கம்போஸ்டு இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஒவ்வொரு பிளாக்கிற்கும் போடப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஒன்றுமே பண்ணுவதில்லை. வேறு ஏதாவது வேலையில்லாத வேலையைச் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். கமிஷனருக்கு உதவி செய்து வந்தார்கள். கம்போஸ்டு இன்ஸ்பெக்டர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கம்போஸ்டு உரத்தை வீடுகளில் இருக்கிற மாட்டு உரங்களை எப்படி கெடாமல் தயார் செய்வது என்பதற்கான விஷயத்தில் முழுக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இதற்கு முன்னால் இந்த அனுபவம் எனக்கு உண்டு. நான் சோஷலிஸ்டு கட்சியில் இருந்த காலத்தில் அவரவர்கள் ஊரில் கட்சி ஊழியர்கள் கம்போஸ்டு குழிகள் எவ்வளவு தயார் பண்ணினார்கள் என்று கேட்கப்படுவார்கள். கம்போஸ்டு குழி வெட்டுவது பற்றி கட்சி மூலம் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. விவசாயிகள் எப்படி அந்த உரங்களைக் கெடாமல் தயாரிப்பது, பக்குவமாகத் தயாரிப்பதற்கு என்ன வசதி வேண்டும் என்று பார்த்து அவைகளைச் செய்து தர வேண்டும். வெயில் படாமல் இருப்பதற்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி உரம் நல்ல முறையில் தயார் செய்வதற்கு உண்டான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கான ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 மார்ச் 19]

அடுத்தபடியாக விவசாயம் என்று சொல்கிறபொழுது உரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். நிலம் இருக்கிறது. அதற்கு மேலே முதலீடு போட்டு உழவுபடி செய்வதற்கு சக்தி வாய்ந்தவர்களாகச் சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், பல்வேறு துறைகளின் மூலம் அவர்கள் கடன் தொல்லையில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 80 சதவீதம் சிறு சிறு விவசாயிகள்தான். அவர்கள் கையில்தான் பெரும்பாலும் நிலம் இருக்கிறது. அவர்கள் கடன் தொல்லைக்கு ஆளாகி, பெரும் அளவுக்கு முதலீடு பண்ண முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய கடன் தொல்லையைப் போக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். விவசாயிகளுடைய கடன் சுமை எப்படி இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். (மணி அடிக்கப் பட்டது) நான் இப்போதுதான் பாயிண்டிக்கு வந்திருக்கிறேன். நான் சொல்லக்கூடிய கருத்துகள் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனைக்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, கொஞ்சம் நேரம் அதிகமாகக் கொடுங்கள்.

(முற்பகல் 11-00 மணி)

விவசாயிகளின் கடன் சுமையைப் போக்க, அவர்களைப் பாதுகாக்க முதலீடு செய்து, கடன் பூராவையுமே ரத்து செய்தால்கூடப் பரவாயில்லை. கடன் சுமையிலிருந்து அவர்கள் விடுபட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஹை ஃல்டிங் வெரைட்டிஸ்” நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளைப் பயிர் செய்யும்போது ரசாயன உரம் பெருமளவுக்குத் தேவைப்படுகிறது. சாதாரண ரகங்களைவிட இந்த ஹை ஃல்டிங் வெரைட்டிக்கு 5 மடங்கு ரசாயன உரம் தேவைப்படுகிறது. இப்போது உரத்திற்குத் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருப்பதால், உரம் அதிகமாகத் தேவைப்படாத ஒரு ஹை ஃல்டிங் வெரைட்டியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். ஹை ஃல்டிங் வெரைட்டியாகவும் இருக்க வேண்டும். ரசாயன உரத்தைக் குறைவாகச் சாப்பிடக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்; குறைந்த வயது உடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு வெரைட்டியைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் அதற்குக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு 90 நாள் பயிர் சிறந்ததாக இருக்குமென்ற என்னுடைய கருத்தை முன்னால் தெரிவித்திருந்தேன். அமைச்சரவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இந்த வெரைட்டிக்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஹை ஃல்டிங் வெரைட்டிக்கு நாம் அதிகமாக ரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். உரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்த பயன்படுத்த பூச்சிகளும் கொழு கொழு என்று வளர்ந்து விடுகின்றன; பயிரை நாசம் செய்கின்றன. ஆகவே, பூச்சிகளை அழிப்பதற்கு உரிய காலத்திலே போதிய அளவுக்கு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சுலபமாக பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அரசாங்கத்தின் மூலமாகவே பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைத் தயாரித்து விநியோகம் செய்தால் மிகவும் நல்லது.

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதிலே எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இந்த முயற்சியை செலவைப் பாராமல் மேற்கொள்வது சிறந்தது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மருந்து தெளிப்பதற்கு இப்போது “பவ்வர் ஸ்பிரேயர்ஸ்”, “ஹாண்ட் ஸ்பிரேயர்ஸ்” என்று இரு வித தெளிப்பான்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதிகத் தூரத்திற்கு சீரான முறையில் மருந்து தெளிப்பதற்கு பவ்வர் ஸ்பிரேயர்ஸ்தான் ஏற்றவைகளாக இருக்கின்றன. ஹாண்ட் ஸ்பிரேயர்ஸ் அவ்வளவு வசதியாக இல்லை. ஆகவே, ஹாண்ட் ஸ்பிரேயர்களை குறைத்துவிட்டு, இந்த பவ்வர் ஸ்பிரேயர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரசாயன உர விநியோகத்தைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லவேண்டிய தில்லை. அதுபற்றி அடிக்கடி இந்த மன்றத்திலே பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ரசாயன உரம் தனியார்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கத்தின் மூலமும் இப்போது விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. இந்த முறையில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. தனியார்கள் மூலம் உரம் விநியோகிக்கப் படுவதால், சில சமயங்களில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே உரம் முழுவதையும் விநியோகம் செய்தால் நல்லது. விநியோகத்தில் தனியார், அரசாங்கம் இரண்டு பேரும் இருக்கவேண்டுமென்ற நியதி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால் தவறு எங்கே நடக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து ஒழுங்காக விநியோகம் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு அதிகமான அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். கண்காணிப்பு முறையைத் தீவிரப்படுத்தவேண்டும். உர விநியோகத்தைக் கண்காணிக்க மத்திய அரசு உதவி செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு தெரியாது. எப்படியாயினும், அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமித்து, லோக்கல் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்களையும் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். கவர்ன்மென்ட் லேசென்ஸ் இல்லாமல் யாரும் உரம் விநியோகம் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி எங்காவது நடைபெற்றுல் அவர்களை டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்து உள்ளே போடுங்கள். 20 பேரை உள்ளே போட்டால் மற்றவர்கள் கொஞ்சம் பயப்படுவார்கள். டி.ஐ.ஆர். சட்டத்தின் கீழ் போட்டால்தான் யாரும் அதைப்பற்றி கேட்கவும் முடியாது. ஆகவே, இந்த முறையை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு காட்டு வழங்குவதில் ஊழல் இருப்பதாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து தபால் வந்திருக்கிறது. ஊழல் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதிகாரிகள் மட்டத்தில் தவறுகள் நடைபெறுவதால், சர்வ கட்சி கூட்டம் போட்டு, தவறு நடக்காமல் கண்காணிக்க வேண்டும். அந்த முறை பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 மார்ச் 13]

விதைகள் விநியோகத்தில் நல்ல கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் விநியோகம் செய்கிறது; தனியாரும் விநியோகம் செய்கிறார்கள். தனியார் ஒழுங்காக, தரமான விதைகளை விநியோகம் செய்கின்ற வகையில் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அரசாங்கத்தின் பாரம் குறைய சாத்தியமாகும்.

அரசு பண்ணைகள் அமைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அது மாதிரிப் பண்ணை என்று இல்லாமல் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையாகவும் இருக்கவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்திற்குப் போயிருந்தபோது ஒரு இடத்தைப் பார்த்தேன். ரோடுக்கு கீழ்ப்புரம் ஒருவரும், ரோடிற்ரு மேற்புரம் ஒருவரும் ஒரே சமயத்தில் திராட்சைத் தோட்டம் போட்டிருந்தார்கள். ஒரே மாதிரியான உரத்தைத்தான் ஒரே அளவில் இரண்டு பேரும் போட்டிருந்தார்கள். ஒருவருடைய தோட்டம் நன்றாக செழித்து வளர்ந்து நல்ல பலன் கொடுத்தது; அடுத்தவர் தோட்டம் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதற்கு மண்தான் காரணம். இரண்டு இடத்திலும் ஒரேமாதிரியான மண் இல்லை. ஆகவே, வயலுக்கு வயல் மண் வேறுபடுகிறது. அதனால் மண் ஆராய்ச்சியை வயலுக்கு வயல் செய்ய மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் மண்ணின் தன்மையை அறிந்து அதற்கு ஏற்ற விதை, உரம் போன்றவைகளைப் பயன்படுத்தி, நல்ல பலன் அடைய முடியும். ஆகவே, அரசாங்க பண்ணை மாதிரிப் பண்ணையாக மட்டும் இல்லாமல் ஆராய்ச்சிப் பண்ணையாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரிப் பண்ணைகளும் வட்டாரத்திற்கு ஒன்று என்ற அளவில் இல்லாமல் கிராமங்கள்தோறும் இருக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலுள்ள 100, 150 விவசாயிகளைச் சேர்த்து, மாதிரிப்பண்ணைகள் அமைக்க வேண்டும். அதற்கு போதுமான அதிகாரிகள்—டிபடி அகிரிகல்சர் ஆபீசர்கள் இப்போது இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சேவையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இந்த மாதிரிப் பண்ணையில் சேருகின்ற விவசாயிகளுக்கு சில சலுகைகளைக் கொடுத்து, ஒட்டு மொத்தமாக அந்த கிராமத்திற்குத் தேவைப்படுகின்ற எல்லாவிதப் பொருட்களையும் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவில் பண்ணைகளை உருவாக்கவேண்டும். செலவுகளை அவர்களே ஏற்றுக்கொள்வார்கள். டெக்னிக்கல் அசிஸ்டன்ஸ் அரசாங்கம் கொடுத்தால் போதும். ஒரு கிராமத்தில் 2, 3 பண்ணைகள் கூட அமைக்கலாம். இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருப்பது சிறுபாசனம். பி.டபிள்யூ.டி.யிலிருந்து இந்த வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். விவசாயத் துறையிலே ஆம் கிணறுகளைப் போடுகிறார்கள். அதற்கு செலவு அதிகமாகிறது. இதற்கு என்னுடைய ஒரு ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது கிணறுகளுக்கு இரும்பு பைப்புகள் போடுவதால் செலவு அதிகமாகிறது. ஒரு அடிக்கு 18 ரூபாய் செலவாகிறது. அதனால் ஒரு கிணற்றுக்கு 30,000, 40,000 ரூபாய் செலவாகிறது. இரும்புப்

1974 மார்ச் 19]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பைப்புகளுக்குப் பதிலாக சிமின்ட் பைப்புகளைப் பயன்படுத்தினால் செலவு மிகவும் குறைவாகும். சிமின்ட் பைப்புக்கு ஒரு அடிக்கு 2 ரூபாய் தான் செலவு. சிமின்ட் பைப்பைப் பயன்படுத்தினால் 30,000, 40,000 ரூபாய் செலவிடுவதற்குப் பதிலாக 5,000 ரூபாய் போதுமானதாகும். 300 அடி ஆழம் வரையில் போர்வெல்களுக்கு சிமின்ட் பைப்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக ஒரு ரிட்டயர்டு சூப்பர்வைசர் என்னிடம் தெரி வித்தார்.

அதுமட்டுமல்ல. இரும்பு பைப்புகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பழுதுபடக்கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் சிமின்ட் பைப்புகளுக்கு கால வரையறையே இல்லை. அதற்கு வயதே கிடையாது. நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கும். இப்போது இரும்பு விலையும் அதிகமாக இருக்கிறது. செலவு மிகவும் அதிகமாகிறது. ஆகவே, போர்வெல்களுக்கு சிமின்ட் பைப்புகளை பொருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வேண்டுமானால், அதற்கு தரமான சிமின்ட் பைப்புகளை செய்யும் முறையை கண்டறிந்து சொல்வதற்கு ஒரு பரிசு திட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம். 5 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமானால் பரிசு கொடுக்கலாம். இப்படிச் செய்வதில் தவறு இல்லை; அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டமும் இல்லை. சுமார் 40,000 ரூபாய் செலவாகின்ற கிணற்றுக்கு 5,000 ரூபாய்தான் செலவாகும். ஆகவே, சிறு விவசாயிகளுக்கு இது மிகவும் பொருத்த முடையதாக இருக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆராய்ச்சி நிலையங்களை எல்லாம் விவசாய சர்வகலாசாலையோடு இணைத்து விட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆராய்ச்சி பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதால்—அவர்களிடமே ஆராய்ச்சி நிலையங்களைக் கொடுத்துவிடுங்கள். நாம் புதிதாகப் பண்ணிக் கொள்ளலாம்.

அடுத்து, பருத்தி மேம்பாடு என்கிறபோது லாங் ஸ்டேபிள் பருத்தி கோயம்பத்தூர் லட்சுமி மில்காரர்கள் இங்கே ஆராய்ச்சி பண்ணி கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆராய்ச்சியிலும் தொடர்ந்து நமது அரசும் ஈடுபட்டு, உயர்ந்ததாக பருத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும்.

அடுத்து, இன்றையதினம் மார்க்கெட்டிங் யார்டு இருக்கிறதே தவிர அங்கே கொண்டுவந்து விவசாயிகள் விற்பதில்லை. அதிகாரிகள் என்னமோ செஸ் வசூல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக ஒரு சூப்பர்வைசர், ஒரு ஜீப்—பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த ஆக்டைக் கொண்டுவந்த போது திருப்பூரில் கமிஷன் மண்டிக்காரர்களே மார்க்கெட்டிங் யார்டில் கடைகளை வைத்துக்கொண்டு செஸ் கட்டிவந்தார்கள். அதுபோன்ற நிலை இப்போது இல்லையென்று நீனைக்கிறேன். இன்றைக்கு சட்டம் இருக்கிறது—சட்டத்தை சரியாக அமல்படுத்தவில்லை. எங்கெங்கே மார்க் கெட்டிங் யார்டு இருக்கிறதோ, அங்கங்கே மார்க்கெட்டிங் யார்டுக்குக் கொண்டுவந்துதான் விற்கவேண்டும் என்ற நடைமுறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். செஸ் வசூல் பண்ணுவதாக இருக்கக்கூடாது. மேலும் விவசாயிகளுக்கு மார்க்கெட்டிங் யார்டில் கடன் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்வது நல்லது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1974 மார்ச் 19]

அதற்கப்பாலே கால்நடை அபிவிருத்தி, அதில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பது என் கருத்து. இன்றையதினம் மாவட்ட கால்நடைப்பண்ணைகள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள கால்நடைகளைப்போல் கிராமாந்திரங்களில் விவசாயிகளிடம் இருக்கிற கால்நடை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. உழவு மாடு இருக்கிறது என்றால் உழவுக்கு லாயக்கில்லை. கறவை மாடு கண்டு போட்டால் பாலே கிடையாது. அந்த அளவுக்கு லட்சக் கணக்கான கால்நடைகள் பயன்றிருக்கின்றன. கால்நடைகளின் தீவனத்திற்கே வழியில்லை. மாடுகள் என்றால் இருந்து கொண்டே சாப்பிடும். தஞ்சாவூர் பால்பண்ணை பெடரேஷனில் கறவை மாடு வாங்கக் கடன் கொடுத்தார்கள். கடனைத் திருப்பித்தரவில்லை என்று அந்த மாட்டையே ஜப்தி செய்து ஒட்டி வந்தார்கள். அதை ஏலத்திற்கு விடப்போது, ஒட்டிவந்த மாட்டுக்குக் கொடுத்த தீவனச் செலவு கூட அதில் இருந்து வரவில்லை. கால்நடை அபிவிருத்தியில் நாம் அடைந்திருக்கக்கூடிய வளர்ச்சி ஐந்து சதவீதம் கூட இல்லை.

இன்றைக்கு ஆர்டிபிஷியல் இன்செமினேஷன் சென்டர்கள் வைத்திருக்கிறோம். அதை விரிவுபடுத்த நாம் கேட்டால் அவர்கள் கோடிக் கணக்கில் திட்டம் தருவார்கள். அதைப் பார்த்தவுடனேயே ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி ஏற்றுக் கொள்ளாது என்று நாம் விட்டுவிடுவோம். ஆனால் இப்போதிருக்கிற ஊழியர்களை வைத்துக்கொண்டே நாம் அதை இன்னும் திறமையாகச் செய்ய முடியும். நான் அவர்களோடு பேசினேன். இருக்கக்கூடிய ஸ்டாப்களை ஒருங்கிணைந்து செயல்படச் செய்தாலே எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் திறமையாகச் செயல்பட வழிசெய்ய முடியும். உதாரணமாக இன்றைக்கு கால்நடை அபிவிருத்தி என்று தனியாக வைத்திருக்கிறோம். டைரி பார்ட் என்று தனியாக வைத்திருக்கிறோம். டைரி பாரத்தையும் இவர்களிடமே ஒப்படைத்தால்—டுப்ளிகேஷன் இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மத்திய சர்க்கார்தான் தனியாக டைரி கார்ப்பரேஷன் என்ற முறையில் நடக்கவேண்டும் என்றார்கள். இந்த மாதிரி உருவாக்கிவிட்டார்கள். கால்நடைத் துறையோடு அதனை இணைக்க அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. அதன்காரணமாக தனியே இயங்கவேண்டிய ஒரு அமைப்பை இது பெற்றிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அது சென்டரின் குறைபாடாக இருக்கலாம். அது தனியாகவே இயங்குகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் நாம் சில- நடைமுறை மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாதா? உதாரணமாக 360 யூனியன் என்றால் 100 யூனியன்களை அவர்களிடமே ஒப்படைத்துவிடுங்கள். அங்கே டைரி, கால்நடை அபிவிருத்தி எல்லா வற்றையும் அவர்களே பார்த்துக்கொள்ளட்டும். மற்றதை நாம் பார்த்துக் கொள்வது என்றால் இன்னும் நல்லமுறையில் செயல்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கால்நடைக் கல்லூரியை அக்கிரகல்சுரல் யுனிவர்சிட்யிடமே கொடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்பதாகத் தெரிகிறது. ஏன் ஒப்படைக்கவில்லை? ஒப்படைப்பதனால் என்ன சங்கடம் வந்துவிடும்? அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதில் ஹெசிடேஷன் இல்லாமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் கோழிகளை வைத்திருக்கிறோம். பாங்கிலே கோழி வளர்க்க கடன் கொடுக்கிறார்கள்—வாங்கியவர்கள் கோழித்தீவனம் இல்லை—முட்டை இல்லை, நடப்பட்டு கடனைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். உடனடியாக கோழித் தீவனம், மாட்டுத் தீவனம் இவற்றை அரசாங்கமே தயார் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பயிர் இன்ஷியூரன்ஸ் திட்டம்—இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் இதை அமலாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி கொடுத்ததற்கு தலைவருக்கு நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் மாலையிலும் கூட்டம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மாலைக் கூட்டம் என்றாலும் ஒரு உறுப்பினர் 10 நிமிடத்திற்கு மேற்படாமல் பேசினால்தான் முடியும்.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார். விவசாயத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, விவசாயிகளுக்காக உண்மையிலேயே பாடுபடக்கூடிய அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் என்னுடைய வாழ்த்துதலை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நாம் இப்போதுள்ள நிலைமையிலேயே இருந்தால்—நம்முடைய உற்பத்தி வெகுவாக பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலைதான் வருமோ என்று அஞ்ச வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பூச்சி மருந்துகள், அதுபோல உரங்கள், நல்ல விதைகள் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால்—நமது விவசாயிகள் மிகவும் திறமையுள்ளவர்கள்—மற்ற மாநிலங்களுக்கும் உணவு தரக் கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிடுவார்கள்.

ஆனால், அண்மையில் மாநிலங்களுக்கிடையே உள்ள உணவுக்கட்டுப்பாட்டை நீக்கப் போவதாக அறிவித்துள்ளார்கள். இதன் காரணமாக இங்கே உணவுப் பஞ்சம் வரப்போகிறது. மேலும் ஜூலை முதல் வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகிற உரத்தை நிறுத்தப்போவதாக, இனி உர இறக்குமதி இல்லை என்கிறார்கள். இதற்கு மாற்று ஏற்பாடும் இல்லை. ஆகவே அடுத்த சம்பாப் பயிருக்குப் போதுமான உரம் இங்கே கிடைக்காது விவசாயிகள் பாதிக்கப்படப்போகிறார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுவும், ஹை ஃபல்டிங் வெரைட்டி ஆகிய ஐ. ஆர்.-8 ; ஐ. ஆர் 20, ரத்தன, கருணா போன்ற பயிர்களுக்கு அதிகமான பூச்சி மருந்துகளையும் கொடுத்தாகவேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு

[திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி] [1974 மார்ச் 19]

குள்ளாவார்கள். அதுவும் இந்த ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டி பயிருக்கு குறைந்த பட்சம் 50 கிலோ யூரியா வேண்டும். ஆகவே, நமக்குப் போதுமான உரம், பூச்சி மருந்து இவ்வாண்டு கிடைக்காது. என்றால் விவசாயிகளிடம் தயவு செய்து இந்த ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டிஸ் பயிரிட வேண்டாம் என்று முன் கூட்டியே விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் சொல்லிவிட வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் பலவிதமான கஷ்டத்திற்கும், வேதனைக்கும் உள்ளாகவேண்டியிருக்கும்.

விவசாயிகள் சார்பில் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு பாதகம் உண்டாகக்கூடாது என்ற முறையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது கூட பெஸ்டிசைட்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு என்ன நடைபெறுகிறது? இ. ஓ. அக்ரிகல்சர்—டி. ஏ. ஓ. அல்லது பிராஜெக்ட் ஆபீசருக்கு அவரது பகுதிக்கு எந்த அளவு பூச்சி மருந்துகள் தேவை என்பதை க்வார்டர்லி இண்டென்ட் கொடுக்கிறார். டி. ஏ. ஓ. மேலே உள்ள டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சருக்கு மொத்த மாவட்டத் தேவைகளைக் குறித்து இண்டென்ட் அனுப்புகிறார். டி. ஏ. to procure by placing orders with approved firms for approved chemicals at approved rate contracts, என்கிற முறையில் பூச்சி மருந்துகளை வாங்கி விநியோகிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறபோது, இங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் திறமையாக முன்கூட்டி செயல்படாத காரணத்தினால், நடைமுறை ஆண்டில் தமிழகத்திற்குத் தேவையான Endrin BHC 50 percent, Mythyl parathin, Metacid camb, DDT, sumathian * BHC 50, Heptachlor, 3 per cent, dust Ludana 5 per cent, Granules Helio tax and Rogar ஆகிய பூச்சி மருந்துகள் விவசாயிகளுக்கு முறைப்படி கிடைக்கவில்லை. இதுதான் தமிழகத்தில் இன்றைக்கு அவதி நிறைய ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்பதை சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதேபோல் கெமிக்கல் பர்டிசைசரும் போதுமானதாகக் கிடைக்கவில்லை. இதிலும் அதிகாரிகள் திறமையாக நடக்க வில்லை என்று நான் அறிகிறேன். இல்லையென்றால் 55 ரூபாய் யூரியா உர மூட்டை 110 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இதை அவர்கள் எப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? மத்திய சர்க்கார் நமக்கு பவர் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிப் பிரயோசனம் இல்லை. எத்தனை வியாபாரிகள் அதிகமாக விற்கிறார்கள்? அவர்களில் எத்தனை பேர்களுடைய லைசன்ஸ்களை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள்? எத்தனை பேர்களுடைய லைசன்ஸ் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது? ஏன் செய்கிறார்கள்? ஆகவே, இன்றைக்கு நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியாக இருக்கக் கூடாது. இன்றையத் தினம் திறமை மிக்க ஐ. ஏ. எஸ். இல்லாதவர் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார். அவர் அந்த இலாகா வைவிட்டுப் போனபிறகும் வேறு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியைப் போடக் கூடாது. அந்த இலாகாவிலே இருக்கிற ஐ. ஏ. எஸ். இல்லாத சீனியர் அதிகாரிதான் அந்த இலாகாவைத் திறம்பட நடத்த வேண்டும். பெஸ்டிசைட்ஸ், கெமிக்கல் பர்டிசைசர்ஸ் இவைகளைத் கண்காணிக்கின்ற அதிகாரிகள் திருத்தப்பட வேண்டும், அல்லது மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி]

உரத்தை சரியாக விநியோகிக்க இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போட வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ரூபாய் 55-க்கு விற்க வேண்டிய உரம் ரூபாய் 110-க்கு விற்கிறார்களா? அந்த வியாபாரிகளில் எத்தனை பேர்களது லைசென்ஸ்களை நாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம்? அதுதான் காரணம். அந்தக் காரணத்தினால், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே பிளாக் மார்க்கெட்டில் உரம் அதிக விலைக்கு விற்கிறது. கிடைப்பது 10 கிலோவாக இருந்தாலும், அதை நியாயமாகப் பிரித்துக் கொடுங்கள். அதை மற்றவர்களிடம் விட்டு விட்டு வேடிக்கை பார்க்க வேண்டாமென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, கெமிக்கல் பெர்டிலைசரைப் பொறுத்தவரையிலே, நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள்—அதிகமான இன்ஸ்பெக்டர்களைப் போடப் போகிறோம் என்று, வரவேற்கத்தக்கது. இப்பொழுது இரசாயன உரங்களிலே இரண்டு வகை இருக்கிறது. ஒன்று ஸ்டேட் பெர்டிலைசர், மற்றொன்று காம்ப்ளெக்ஸ் பெர்டிலைசர். ஸ்டேட் பெர்டிலைசரைப் பொறுத்தவரையில் வியாபாரிகளிடத்திலே விட வேண்டாம். அம்மோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்றவைகளை தனிப்பட்டவர்கள் யாருக்கும் விற்கக் கூடாது. கிடைக்கும் மொத்தத்தையும் கூட்டுறவு துறைக்கே ஒதுக்கிவிடுங்கள். கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாக, கார்டுகள் வழங்கி, கையெழுத்துப் போட்டு, அவர்களிடமே விட்டு விடுங்கள் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்காதீர்கள்.

ஆனால், காம்ப்ளெக்ஸ் பெர்டிலைசரைப் பொறுத்த வரையிலே, எதுவாக இருந்தாலும், சென்ட்ரல் பாங்கில் லோன் சாங்ஷன் ஆனபிறகு, டி. சி. எம். எப். மூலமாகக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயினுடைய நிலை என்னவாயிற்று? நடவு நடக்கும்போது, உரத்திற்கு அப்ளிக்கேஷன் போட்டால், அறுவடைக்குத் தான் வருகிறது. அறுவடைக்குப் பிறகு உரத்தைக் கொடுத்தால், அவன் கடையிலே விற்கிறான். வேறு என்ன செய்வான்? அந்தக் காரணத்தினால், டி. சி. எம். எப். மூலமாக, ஏராளமான உரங்கள் சரியான காலத்திலே கிடைக்காததால், விவசாயிகளுக்கு அல்லல் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெவிவித்துக் கொள்ளுங்கள்.

என்னுடைய தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே, கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமாக உரத்திற்காகச் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட அப்ளிக்கேஷன்கள், எத்தனை, ஒவ்வொன்றையும் எப்பொழுது கொடுத்தார்கள், எப்பொழுது உரங்களை சப்ளை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நூற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களோடு சொல்ல முடியும். நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இரண்டு மூன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நல்லாத்தூரில் 17-7-1973-ல் ரூபாய் 55,896-க்கு “பே ஆர்டர்” சென்ட்ரல் பாங்கில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 18-8-1973 முடிய ரூபாய் 77,201-க்கு “பே ஆர்டர்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், 31-8-73 முடிய ரூபாய் 46,231-க்கு இன்னும் உரம் சப்ளை செய்யவில்லை. சப்ளை செய்து ரூபாய் 30,970-க்குத்தான்.

[திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி] [1974 மார்ச் 13]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் எழுமேட்டில் 20—7—1973-க்கு சென்ட்ரல் பாங்க் “பே ஆர்டர்” கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், 31—8—1973 வரை உரம் சப்ளை செய்யவில்லை.

நம்முடைய நண்பர் செல்வராஜ் அவர்களுடைய விருத்தாச்சலம் தொகுதியிலே இருக்கிற பெலாந்துரையில் 23—5—1973, 15—6—1973 ஆகிய தேதிகளில் ரூபாய் 8,896-க்கு “பே ஆர்டர்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 31—8—1973 வரை, 3 மாதமாகியும் சப்ளை செய்யப்படவில்லை, ஒரு மணி பெர்ட்டிலைசர் கூடச் சப்ளை செய்யப்படவில்லை.

பரவனூரில் 24—7—1973-ல் ரூபாய் 13,037-க்கு “பே ஆர்டர்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், 31—8—1973 வரை உரம் சப்ளை செய்யவில்லை.

அடுத்து, ஈ. கீரனூரில் 15—6—1973-லேயே ரூபாய் 27,995-க்கு “பே ஆர்டர்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 31—8—1973 வரை உரம் சப்ளை செய்யவில்லை.

லக்கூரில் 31—3—1973-லிருந்து 4—8—1973 தேதிகள் வரை ரூபாய் 12,852-க்கு சென்ட்ரல் பேங்கியிலே “பே ஆர்டர்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 31—8—1973 வரை உரம் சப்ளை செய்யவில்லை.

விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் நடவு நட்வுடனே பெர்ட்டிலைசர் கொடுக்க வேண்டுமா இல்லையா? ரூபாய் 1 இலட்சத்துக்கு சாங்க்ஷன் ஆகிறது என்றால், அதில் ரூபாய் 60,000 பெர்ட்டிலைசர் போர்ஷன் ரூபாய் 40,000 கேஷ் போர்ஷன். கேஷ் போர்ஷனை உடனே கொடுத்து, பெர்ட்டிலைசர் போர்ஷனை அறுவடை முடிந்த பிறகு கொடுத்தால், என்ன சமைத்தா சாப்பிடுவது? அந்த உரத்தை கடைக்குக் கொண்டுபோய் கொடுப்பதைத் தவிர வேறு என்ன முறையில் செலவழிப்பது? இப்படி டி. சி. எம். எப். மூலமாக விநியோகிப்பதால் இவ்வளவு சங்கடங்கள் விவசாயிகளுக்குக் ஏற்படுகின்றன.

விநியோகத்தை “உ-சென்ட்ரலைஸ்” பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, சென்ட்ரலைஸ் பண்ணிவிட்ட காரணத்தால்—அப்பொழுது தானாக மார்க்கெட்டிங் பெட்ரேஷன் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று சொல்லலாம்—பஞ்சாயத்து யூனியன், கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் கொடுப்பதை விட்டு விட்டு, சென்ட்ரல் ஆர்கனைசேஷன், தமிழ்நாடு கோவாபரேடிவ் மார்க் கெட்டிங் பெட்ரேஷன் என்று வைத்துக்கொண்டு, தமிழகத்திலேயிருக்கிற இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளின் தலைவிதியை அவர்கள் நிர்ணயிக்க வேண்டியுள்ள காரணத்தால், இந்தக் குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

இதுபற்றி நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசினேன். அவர், எல்லா வற்றையும் கேட்டுவிட்டு, தமிழ்நாடு கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் பெட்ரேஷனுடைய சீப் எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீஸருக்கு எழுதியிருக்கிறார். அவர்

1974 மார்ச் 19] [திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி]

கள், நாங்கள் இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவழித்தோம், இத்தனை பேருக்கு வழங்கினோம், இவ்வளவு கோடிக்கு வழங்கி இருக்கிறோம் என்று பதிலளிக்கிறார்கள். எத்தனை பேருக்கு வழங்கப்பட்டது என்பதல்ல பிரச்சனை. ஒரு விவசாயிக்கு பே ஆர்டர் கொடுத்த 10, 15 நாட்களுக்குள்ளாக உரம் கிடைத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு, 2 மாதம், 2½ மாதம் கழித்து, அடித்தாள் இருகிற காலத்தில் உரம் கேட்டால், அறுவடைக்குக் கொடுத்தால் என்ன அர்த்தம்? அவன் நேராகக் கடைக்குக் கொண்டுபோய் விற்பான்.

ஆகவே, பிளாக் மார்க்கெட்டிங்குக்கு நாம்தான் காரணமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப் பட்டது) இரண்டு நிமிடத்திலே முடித்துக்கொள்கிறேன்., முக்கியமான ஒன்றை மட்டும் கூறி.

கரும்பைப்பற்றி நான் நிறையக் கூறி இருக்கிறேன். டன்னுக்கு ரூ. 125 கொடுப்பதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று பலர் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் ரூ. 90 மினிமம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம், மினிமம் ரூ. 95 கொடுக்க வேண்டும்; 8.5 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாக உற்பத்தியைக் கொடுக்கிற சர்க்கரை ஆலைகள் குறைந்தபட்சம் ரூ. 95 கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அவர்களுடைய அட்வைஸ். ஆனால், இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டு சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் ஒவ்வொரு ஆலையும் இந்த ஆண்டு ரூ. 2 கோடிக்குக் குறைவாக லாபம் சம்பாதிக்கவில்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த லாபத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பங்கு வேண்டாமா?

பஞ்சாபிலே 1973-74-ல், லெவி சர்க்கரைக்கு ரூ. 194 என்பதைப் போல இங்கும் லெவி சர்க்கரைக்கு ரூ. 194 கொடுத்தால் அதிக விலை கொடுக்கலாம் விவசாயிக்கு என்று சொன்னார்கள். அமைச்சரவர்கள் அந்தக் கருத்தை அன்றையதினம் சொன்னார்கள். அந்த வாதத்தை நான் அன்றைய தினமும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இன்றைய தினமும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

சென்ற மாதம் நான் பஞ்சாபுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே பாலா கோவாபரேடிவ் ஷுகர் மில்லுக்குச் சென்றேன். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் அங்கே 4, 5 இருக்கின்றன. ஆனால், இங்கே இருப்பதைப் போல், 2,000, 3,000 டன் கப்பாசிடி இல்லை. இங்கே கிரஷிங் பீரியட் 165 நாட்கள்; ஆனால் பஞ்சாபிலே 67 நாட்கள் தான் கிரஷிங் பீரியட்—ஆலையை ஆட்டுகிறார்கள். கப்பாசிடி குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் பெர்ரிசியேஷன் அதிகமாகிறது. ஆலை ஆடுகிற நாட்களும் குறைவு. ஆகவே, இந்த விலையைக் கொடுத்தால்தான் அந்த சர்க்கரை ஆலையைத் தொடர்ந்து நடத்தமுடியும் என்ற காரணத்தால், இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்துக்கும் இல்லாமல், அந்த ஒரு பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு மட்டும் மத்திய அரசினர் விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிடர்ன் பார் தி காப்பிடலும், பெர்ரிசியேஷனும் அங்கு அதிகமாக வருகிறது. பஞ்சாபிலே ஒரு டன் கரும்புக்கு மினிமம் பிரைஸ் ரூ. 125; ஆனால், இங்கு ரூ. 90.

[திரு. வி. கிருஷ்ண மூர்த்தி] [1974 மார்ச் 19]

அதே சமயத்திலே, அங்கே விவசாயிகள் 20 மைல், 30 மைலுக்குக் கரும்பை எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. சில சென்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கரும்பை அந்த சென்டர்களிடம் விற்றால், பாக்கியினுடைய செலவிலேயே, கரும்பை பாக்கிக்கு எடுத்துச் சென்று, டிரான்ஸ்பார்ட்டேஷன் செலவை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு, பஞ்சாபிலே ஒரு டன்னுக்கு விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த பட்சம் ரூ. 155 கிடைக்கும். இங்கே என்ன செய்யப்போகிறோம்? அதற்குத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்களும் சரி, விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் சரி, இதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கூறி, விவசாயிகளுக்குப் பாடுபடுகின்ற இந்த இலாகாவை ஆதரித்து, மீண்டும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மானியத் திலே பேசிய கருத்துக்களை நான் பாராட்டி வரவேற்கின்றேன். அவர் மாற்றுக்கட்சியை சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சொல்லும் கருத்து, நியாயமான கருத்து என்ற காரணத்தால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, அவருடைய பேச்சை முழுமனதோடு நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): நல்ல கருத்தென்பதால் இந்தப் பக்கம் மீண்டும் வந்துவிடலாம்.

திரு. கோவை செழியன்: அவர் தன்னைப் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் பேசட்டும். ஆனால், பேசிய கருத்துக்கள் நியாயமானவை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர் குறிப்பிட்ட மாதிரி விவசாய விவரம் தெரிந்தவர்கள் இந்தத் துறையை நிர்வகிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் விவசாயம் தெரிந்திருந்தால் போதாது, ஆளுகின்றவர்களுக்கும் விவசாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். நான் அதற்காக, அமைச்சரைக் குறை சொல்கிறேன் என்று யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் நிறையப் படித்தவர், நிறைய விவரங்கள் தெரிந்தவர். ஆனால், நேரடியாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறாரா என்றால் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: அது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? அன்றைக்குக் கண்டபடி பேசினீர்கள், இப்பொழுதும் பேசுகிறீர்கள். என்னுடைய ரிடர்ன்ஸை, சட்டசபைக்குக் கொடுத்திருப்பதை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும். 15 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சரை விட்டுவிட்டு, சபையிலிருக்கிற மானியத்தைப்பற்றி பேசுங்கள்.

1974 மார்ச் 19]

திரு. கோவை செழியன் : அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வருவது எனக்குப் புரிகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது, அமைச்சர் கோபத்துடன் இந்த மாதிரி கோரிக்கை முறைதானா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் கோபத்துடன் சொல்லவில்லை....

(முற்பகல் 11-30)

திரு. கோவை செழியன் : நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் திறமைக் குறைவு என்று சொல்ல வில்லை, அவர் விவசாயிகளைப் பார்த்து தோட்டத்திலே நீங்கள் மூங்கிலைப் பயிரிடுங்கள், சூரியகாந்தியைப் பயிரிடுங்கள், புளிமஞ்சிக் கீரையைப் பயிரிடுங்கள்—அது போதும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவுதான் 'தோட்டத்திலே மூங்கிலைப் பயிரிடுவானா? நல்ல சகுனமாக கருதமாட்டார்கள். அவர்கள் மூங்கிலைப் பயிரிடு என்று சொல்வதால் அதிகமாக மூங்கில் விளைந்தால் அவருக்கு பேப்பர் மில் இருக்கிறது, அந்த பேப்பர் மில்லுக்கு ராமெட்டியில் தேவை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தயவுசெய்து தவறான கருத்துக்களை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேப்பர் மில் எனக்கு இல்லை, என்னுடைய குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு இருக்கிறது. அதிலேயும் மூங்கில் பயன்படுத்துவது இல்லை. மூங்கில் தேவையில்லை, அதைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே நான் மூங்கில் பயிரிடச் சொன்னேன் என்று சொல்வது அப்படிமான தவறான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியே அவருக்கு பேப்பர் மில் இருந்தாலும்கூட அதற்கு மூங்கில் தேவையென்று இருந்தாலும்கூட அதற்காக அவர் மூங்கில் பயிரிடச் சொன்னார் என்று சொல்வது முறையல்ல, அது வேண்டாம்.

திரு. கோவை செழியன் : மூங்கிலை யாருமே பயிரிடுவது இல்லை. ஆகவே, இந்தத் துறையிலே உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்தவர்கள் இந்தத் துறையினை நடத்தினால் நல்லதாக இருக்கும், முன்னாலே இந்தத் துறைக்கு திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள், அப்பொழுது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த இலாகாவை இன்னொருவர் நிர்வகித்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லதல்ல, அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் நல்லது என்றெல்லாம் கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டாம்.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. கோவை செழியன் : அவர்களுடைய காலத்திலே செய்த சில நன்மைகளைச் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன், உங்களுக்கு அவர் மேல் என்ன கோபமோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அன்பில் காலத்திலே என்ன என்ன நன்மைகளைச் செய்தார்கள் என்றோ அல்லது இவர்களுடைய காலத்திலே என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்றோ நீங்கள் சொல்வதிலே ஒன்றும் தவறில்லை, ஆனால் அவர் இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும், இவர் இருந்தால் நல்லதாக இருக்காது என்றெல்லாம் கருத்துக்களைச் சொல்லத் தேவையில்லை என்றுதான் சொன்னேன். நீங்கள் எனக்கே நோக்கம் கற்பித்துப் பேசுவதும் சரியல்ல.

திரு. கோவை செழியன் : பொதுவாக விவசாயம் என்றால் சில பேர்கள் 11 மாதங்களும் தண்ணீர் வருகின்ற நஞ்சை பூமியைத்தான் விவசாயம் என்று கருதுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட அதனால்தான் நல்ல முறையிலே இருந்தால் லாபம் வரும் என்று சொன்னார்கள்.

என்னுடைய மாவட்டமாகிய கோவையிலே விவசாயம் எப்படியென்றால் வானத்தைப் பார்த்துத்தான், மழைபெய்தால்தான் விவசாயம் என்ற நிலைமை. வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறது, ஆகவே அங்கேயெல்லாம் விவசாயிகள் வானத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு பாதி நான் பட்டினியாகக் கிடக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் அவர்கள் நில வள வங்கிகளிடம் இருந்து கடன்கள் வாங்கக்கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. கடனைத் திருப்பித்தரவேண்டுமென்றால் விளைச்சல் இருந்தால்தானே அவனால் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியும், விளைச்சலே இல்லை என்றால் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஆடுமாடுகளை ஜப்தி செய்துகொண்டு போகிறார்கள், நான் இந்த அரசாங்கத்தைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போனால் ஒரு பெரிய புரட்சி இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டுவிடும், வரிகொடா இயக்கம் போன்ற நிலைமைகள் வந்து விடும்.

நான் உண்மையைச் சொன்னால் கோபித்துக்கொண்டார்கள். நில வள வங்கிகள் பல இடங்களிலே இருக்கின்றன, அதிலே யார் பொறுப்பில் இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும்? விவரம் தெரிந்த விவசாயி இருந்தால்தான் கஷ்டங்கள் தெரியும். என்னுடைய பகுதியிலே விவசாயம் தெரியாதவர் ஜவுளிக்கடைக்காரர் ஒருவரை போட்டிருக்கிறார்கள், விவசாயிகள் சென்று கடன் கேட்டால் அவருக்கு ஒவ்வொன்றாக விளக்கிச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பணம் தேவையில்லை, இதற்குப் பணம் தேவையில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. கோவை செழியன்]

நீங்கள் கட்சியை வளர்க்கவேண்டுமென்றால் வேறு விதத்திலே வளருங்கள், ஆனால் நில வள வங்கிகளிலே விவசாயியைப் போடுங்கள். யார் யார் உங்கள் பின்னாலே “ஐயா, ஐயா” என்று வருகிறார்களோ அவர்களைப் போடாதீர்கள். அது இந்த நாட்டைக் கெடுத்துவிடும்.

அதிகாரிகளைப்பற்றி நான் குறைவாகச் சொல்லவில்லை. விவசாயம் தெரிந்த ஒருவரைத்தான் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் ஆகப் போட வேண்டும். விவசாயம் தெரியாத அதிகாரிகளைப் போட்டுப் பயன் யாருக்கு?

என்னுடைய பகுதியிலே யாருமே அதிகாரிகள், நிபுணர்கள் இது வரையில் வந்து விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை சொல்லவில்லை. எந்த அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் சரிவர வருவதில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கரும்பு போடுவது எப்படி என்றால், ஹைபிரிட் கம்பு போடுவது எப்படி என்றால், விவசாயிகளுக்குத் தெரியாதவற்றை சொல்வதற்கு அதிகாரிகள் வருவதில்லை. நான் ஒரு எம்.எல்.ஏ. என்னுடைய ஊருக்கே வருவ தில்லை என்றால் வேறு எங்கு போகப் போகிறார்கள்? அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று அவர்களைக் கூட்டிவைத்து உங்களுடைய கஷ்டங்கள் என்ன என்ன என்று கேட்கவேண்டும்.

சோளத்திலே பூச்சி விழுந்துவிட்டது என்றால் ஒரு மருந்தை சொல்கிறார்கள், அந்த மருந்தைப் போட்டால் செடியே காய்ந்து விடுகிறது, காரணம் என்ன என்று கேட்டால் அது அடல்ட்ரேஷனாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமை விவசாயம் தெரிந்த அதிகாரிகள் ஆக இருந்தால் அவர்கள் கீழே உள்ளவர்களைக் காதைப் பிடித்துத் திருகி போனாய் இல்லையா என்று கேட்பார்கள். ஆகவே விவசாயத்திலே அக்கறை உள்ளவர்கள் வந்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியிலே கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கு சோர்ஸஸ் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பெய்கின்ற மழையை ஒரு சொட்டு தண்ணீர்கூட ஊரைவிட்டுப் போகாதவாறு ஒவ்வொரு ஊரிலும் பாண்ட் ஸ்கீம் ஏற்படுத்துங்கள், அப்பொழுது நிலைமை ஓரளவு நன்றாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல, எல்.டி. பேங்கிலே கிணறு வெட்டுவதற்காக பணம் தருகிறார்கள், ஆனால் அடிவெட்டு வெட்டுவதற்கு பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். என்ன நியாயம் என்று புரியவில்லை. கரண்ட் இல்லாத நேரத்திலே அக்ரிகல்சரல் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து ஆயில் எஞ்சின் கொடுத்தார்கள், அதனால் யாருக்கு லாபம்? நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். மார்க்கெட்டிலே ஆயில் எஞ்சினும் பம்புசெட்டும் சேர்ந்து 2,500 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அரசாங்கம் அதற்காக 1,000 ரூபாய் சப்லிடி கொடுத்தார்கள், ஆகவே 3,500 ரூபாய் கிரிலோஸ்கர் கம்பெனிக்காரனுக்கு போய்ச் சேர்ந்தது, அவனுக்குத் தான் லாபம் 2 கோடி ரூபாய் வரையில். ஆயில் எஞ்சினையும்

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 மார்ச் 19]

பம்ப்செட்டையும் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கரண்ட் வந்தால்தானே, திருப்பித் தருவதற்கு, இரண்டு காலமாக கரண்ட் வெட்டு இல்லாமல் இல்லை. என்னுடைய பகுதியிலே இன்னும் 6 மணி நேரத்திற்கு தான் கரண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. 2,500 ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய ஆயில் எஞ்சினுக்கு 3,500 ரூபாய் தரப்பட்டது. யாருக்குப் பணம் போய்ச் சேர்ந்தது? அந்தப் பணம் அரசாங்கத்தின் பணம் என்றால் அது மக்களுடைய வரிப்பணம் இல்லையா, என்னுடைய வரிப் பணம் இல்லையா? இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குமேல் வீணாக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்த விரும்புகிறேன், அது மட்டுமல்ல, ...

திரு. எஸ். நல்லசாமி : சார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், அவர் பேசி முடிக்கட்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : நான் சொன்னது சென்ற ஆண்டு இந்த திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, விவசாயம் தெரிந்தவர்கள் இரண்டொருவர் இந்தத் துறைக்கு வருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்கு சுப்போட்டா போட்டால் செலவு 110 ரூபாய் என்றும், 200 ரூபாய் என்றும் ஏதேதோ கணக்குச் சொல்லி 6 மாதத்திலே ரூபாய் 2,357 காசு 3 என்று கணக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுப்போட்டா 6 மாதத்திலே வராது.

திரு. கோவை செழியன் : மன்னிக்க வேண்டும். வளர்ந்ததற்குப் பிறகு 6 மாதத்திற்கு ஒருமுறை 2,500 ரூபாய் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவறான கருத்துக்களை அவர்கள் சொல்ல வேண்டாம். டிபார்ட்மெண்டில் ஹைபிரிட் கம்பு என்று கொடுக்கிறார்கள். விளைவது இல்லை. கருகிவிடுகிறது, ஏன் என்று கேட்டால் மேலதி காரிகளைக் கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு காம்பன்சேஷன் கூட தரவில்லை. நான் சொன்னால் பலபேர்களுக்கு கோபம் வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போதுகூடச் சொன்னார்கள். பிரைஸ் கியாரண்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று. உண்மை, பருத்திலைகள் 800 ரூபாய் இருக்கின்றது என்றால் திடீரென்று 400க்கோ அல்லது 300க்கோ போய்விடுகிறது. அதை நம்பி விவசாயம் எப்படிச் செய்ய முடியும். நன்றாக விளைகிறது, நல்ல விலை விற்கிறது என்று போட்டால் உடனே விலை குறைந்துவிட்டால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்க 800 என்று இல்லாவிட்டாலும் 600 என்று வைத்தாவது கியாரண்டி விலையில் தரப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயிடத்தில் இருந்தும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகள் கண்டிப்பாக அந்த விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்று உத்தரவுபோட வேண்டும்

1974 மார்ச் 19] [திரு. கோவை செழியன்]

யூரியாவைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசிவிட்டதால் நான் அந்தக் கருத்தை விட்டுவிடுகிறேன். யூரியா மார்க்கெட்டுகளில் கிடைப்பதில்லை. சொசைட்டிகள் மூலமாக 51 ரூபாயோடு 1 ரூபாயைச் சேர்த்து 52 ரூபாய்க்குத் தருகிறார்கள். ஆனால், தேவையான நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. நான் கரும்பு வைத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது எனக்கு கிடைக்கவில்லை. அது 3 மாதங்கள் கழித்து எனக்குக் கிடைத்தால் பிரயோஜனமில்லை. இப்பொழுது கோவை சென்ட்ரல் பேங்க் மூலம் தருகிறார்கள். அதை நான் கொஞ்சம் பாராட்டுகிறேன். ஓரளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். குறைகளை நீக்க அப்பணி தொடரட்டும். அதில் வேலை செய்பவர்களைத் தொந்தரவு செய்து விடாதீர்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த “லீட் சைட்ஸ்”-இல் பலயிடங்களில் களைகள் வருகின்றன. கோவை மாவட்டத்தில் “சோலானம் எலக்டிரினி போலியா” என்ற களை வருகிறது. அதை யாராலும் எடுக்க முடியவில்லை. நான் சென்ற அண்டுகளிலே பேசும்பொழுது கூறியிருக்கிறேன். நான் இலண்டனுக்குச் சென்றபொழுது, ஐ.சி.ஐ. கம்பெனி ஆராய்ச்சி நிலையத் திற்குச் சென்றபொழுது நல்ல மருந்து கண்டுபிடிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது கண்டுபிடித்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மருந்தை இம்போர்ட் செய்யுங்கள். ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் இல்லே என்று சொல்லலாம். எது எதற்கோ தருகிறார்கள். பிராந்தி பாட்டில்களை வரிசையாக அடுக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தருகிறார்கள். எனவே இந்த டார்டார் என்ற மருந்தை வாங்குவதற்கு அளிக்கலாம். இல்லையென்றால் அதற்காகப் போராடுங்கள். நாங்கள் எல்லாவற்றையும் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம். நீங்கள் இப்படிப் பட்ட நல்ல காரியங்களுக்காகப் போராடினால் நாங்களும் சேர்ந்து போராடத் தயாராக இருக்கிறோம்.

பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சட்டமன்றத்தின் சார்பிலே என்னை ஆட்சி மன்ற உறுப்பினனாகத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல வேண்டும். அது பெரிய சர்வாதிகாரியின் ஆதிக்கத்திலே நடைபெறுகிறது. இங்கே வீற்றிருக்கின்ற பல அதிகாரிகள் அங்கே வருகிறார்கள். ஆனால், அவர்களாகூடப் பேச முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அதிகாரிகள் எதற்கு வம்பு என்று இருந்து விடுகிறார்கள். அப்பாயிண்ட்மெண்டுகளைத் தனக்கு வேண்டியவர்களைத்தான் வைஸ்சான்சலர் போடுகிறார். ஏன் என்று கேட்டால் அப்படித்தான் என்று சொல்கிறார். இன்னமும் ஒன்று சொல்கிறேன். அப்பாயிண்ட்மெண்ட் போடும்பொழுது 20 ஆண்டுகள் சீனியாரிட்டி உள்ள பலருக்கு அந்த வேலை கிடைக்கவில்லை. வேண்டுமானால் தலைவர் அவர்களே நான் தங்கள் அறையிலே ஆதாரங்களைப் காட்டுகிறேன். சீனியாரிட்டி உள்ள பலருக்கு அந்த வேலை கிடைக்கவில்லை. ஆனால், வெளியிலிருந்து வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், பி.எஸ்.வி. அக்கிரகல்சரி “தேர்ட் கிளாஸ்” வாங்கியுள்ளார்கள். எம்.எஸ்.வி. பர்ஸ்ட் கிளாஸ் வாங்கியிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். மெட்ரஸ் யூனிவர்

[திரு. கோவை செழியன்] [1974 மார்ச் 19]

சிட்டியில் 15 வருஷகாலமாக தேர்ட் கிளாஸ்தான் B.Sc. டிகிரிக்குத் தந்தார்கள், வேறு எந்த வகுப்பும் அவர்கள் தரவில்லை. அப்படியென்றால் 15 வருஷமாகப் படித்து வந்தவர்கள் வீட்டிலே உட்கார்ந்திருப்பதா? பி.எஸ்ஸி. அகரிகல்சரில் ப்ரீஸ்ட் கிளாஸ் இல்லை. எம். எஸ். வியில் ப்ரீஸ்ட் கிளாஸ், டாக்டரேட், சீனியர் மோஸ்ட் என்றெல்லாம் பார்த்துக் கொடுக்கவில்லை. அதை சட்டசபையும் கேட்கமுடியாது. ஏனென்றால் அது அடானமஸ் பாடி என்று இப்படி அக்கிரமம் செய்தால், பல்கலைக் கழகத்தின்முன் மறியல் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. உண்ணாவிரதம் இருப்பதைத் தவிர வேறு விமோசனம் இல்லை. அக்கிரமம் செய்யும் அதிகாரிகளைக் கேட்பதற்கு இவைகளைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. இதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து வாருங்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் வாருங்கள். நான் பேசுவதைக் கேட்டு பலர் இப்பொழுது சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு அனுபவப்பட்டவர்கள். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு காலேஜில் இடம் கேட்டால் இடமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் கேட்டால் மார்க் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி மார்க் வாங்குவார்கள். கிராமத்தில் இருந்து கட்டுச் சோற்றைக் கட்டிக்கொண்டு ஐந்து மைல் தூரம் சென்று படிக்கின்றவர்கள் எப்படி மார்க் வாங்குவார்கள்? எனவே, விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு 75 மார்க் என்று வைத்து, தகுதி மற்ற நிலைமைகளுக்கு 25 மார்க் என்று வைத்து தேர்தல் செய்யுங்கள். யூனிவர்சிட்டி மார்க்கைத் தூக்கி எறியுங்கள். பாஸ் மார்க் இருந்தால் போதும் என்று வையுங்கள். அப்பொழுதுதான் முடியும். இதை அமைச்சரவர்கள் அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கால்நடையைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். நான் காங்கேயம் தொகுதியைச் சேர்ந்தவன். அந்தத் தொகுதி கால் நடைகளுக்குப் பெயர்போன இடம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது குழந்தைகளுக்குப் பால் கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய அமுல் உற்பத்தியை தமிழகத்திலேயே செய்யலாம். அரசாங்கத்தின் மூலதனத்தைப் போட்டு காங்கேயத்தில் ஆரம்பித்தால் தமிழகத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கு வாழ்வு கிடைக்கும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் கால்நடைகளை நிறைய உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா என்று உச்சவரம்பு வைத்திருந்தாலும், கால் நடைகள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு, ஒவ்வொருவருக்கும் 15 ஏக்கரா “கிரேசிங் லேண்ட்” மேய்ச்சல் நிலம் என்று கொடுங்கள். அதில் யாராவது வியாபாரப் பயிர் பச்சைகளை வைத்தால், அவர்களை உள்ளே தள்ளுங்கள். காங்கேயம் பகுதியில் “கால்சியம் கண்டெண்ட்” மண் இருப்பதால் கொழுக்கட்டைப் புல் வளருகிறது. எனவே, “கிரேசிங் லேண்ட்” என்று அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு 15 ஏக்கராவுக்கு எக்செம்ஷன் கொடுங்கள். நீங்கள் வேண்டுமானால் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். அது தனி விவாதம்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. கோவை செழியன்]

கீ வில்லேஜ் சென்டர் என்று வைத்திருந்தார்கள். அதை இப்பொழுது முடிவிட்டார்கள். அவைகளையும் திறக்கச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : பாய்ண்ட் ஆஃப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் சார். நான் ஒன்றும் கோபம் என்று சொல்லவில்லை. அந்த வார்த்தைகளைப் படித்துப் பார்த்தால் வார்த்தைகள் அடக்கமாகத் தான் இருக்கும். நான் அவர்களை ஒன்று கேட்கிறேன். விவசாயத்தைப் பற்றி அமைச்சருக்குத் தெரியாது என்று சொல்பவர்களை, கரும்பைப் பற்றியும், நெல்லைப் பற்றியும் பேசியவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 658 என்ற கரும்புக்கு எத்தனை நாள் பயிர், எத்தனை ஏக்கர்களில் விளைவது, எத்தனை இஞ்ச் தண்ணீர் வேண்டும், அதைப்போலவே, 6,304 எத்தனை நாள் பயிர், எத்தனை ஏக்கர்களில் விளைவது, எத்தனை இஞ்ச் தண்ணீர் வேண்டும், அதேபோல், ஐ.ஆர். 8 நெல் எத்தனை நாள் பயிர், எத்தனை ஏக்கர்கள், எத்தனை இஞ்ச் தண்ணீர் வேண்டும், கண்ணகி என்ற நெல் எத்தனை நாள் பயிர், எத்தனை ஏக்கர்கள், எத்தனை இஞ்ச் தண்ணீர் வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்ல முடியும் என்றால் விவசாயம் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் என்று எழுந்துகொண்டு எதோ உரத்த குரலிலே முன்பு பேசினார்—இல்லை என்று இப்பொழுது சொல்லக்கூடும்—இங்கிருக்கின்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து இன்ன கரும்புக்கு எத்தனை நாள் வேண்டும், இன்ன கரும்புக்கு எத்தனை நாள் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்து அங்கத்தினர்களிடம் கேள்வி கேட்டால் எங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பதில் சொல்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஒரு வேளை அவர்கள் அதிலே நிபுணர்களாக இருக்கலாம். எங்களுக்கு அதில் பாண்டித்தியம் நிபுணத்துவம் இருக்காது என்றெல்லாம் இம் மாதிரியாக அங்கத்தினர்களை எள்ளி நகையாடும் அளவில் ஆளுநர் கட்சியிலிருந்து, அதுவும் அமைச்சராக இருப்பவர், சீனியர் அமைச்சராக இருப்பவர் கேள்வி கேட்பது முறைதானா, நமது விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதானா என்று தாங்கள் ஸ்ரூவிங் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மு. இராசகோபால் : அமைச்சருக்கு விவசாயம் தெரியாது என்று சொல்லும் பொழுது அப்படிக்கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய குற்றங் குறைகளை எப்படியும் சொல்லலாம். அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லா விவரங்களும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆனால், அவர்கள் கேட்டது, அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னதால், ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதாவது ஒன்று தெரியாது என்ற அடிப்படையில் அங்கத்தினரைப் பார்த்து எழுப்பினாரே தவிர, தங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொன்ன

[திரு. க. அன்பழகன்] [1974 மார்ச் 19]

தற்காக எழுப்பினாரே தவிர, அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிய வேண்டுமென்றோ, சில விவரங்கள் தெரியாததால் பேச்சுடாது என்பதாலோ அல்ல. ஆகவே, அந்த நோக்கத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கேள்வி கேட்டார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பவன். அவர்கள் கேள்வியை, சவாலை, ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நான் கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறேன். ஒரு நீதிபதியை வையுங்கள். நான் என்னுடைய பதிலைச் சொல்லி விட்டால் அவர் மந்திரி பதவியை இராஜினாமா செய்வாரா? அப்படி நான் சொல்ல முடியாவிட்டால் நான் எம். எல். ஏ. பதவியை இராஜினாமா செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப்பேரவை தேர்வு மண்டபம் அல்ல என்பதை இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் அத்தனைபேர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். செழியன் அவர்கள் சொல்லியதைப்போன்று, அவர்களுக்கு விவசாயம் தெரியுமா என்று கூறியது முறையற்றதைப் போலவே, அமைச்சரவர்கள் இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வாரா என்று கேட்பதும் முறையல்ல. எனவே, இந்த நிலைக்கு இந்த அவையைக் கொண்டு வர வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியங்கள் பற்றியும், கால் நடை வளர்ப்புத் துறை மானியம் குறித்தும் ஆதரித்து எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வேளாண்மைத் துறை பற்றி அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இந்திய ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் மிகவும் போற்றத்தகுரிய வகையில் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் தலைவர்கள் பொறுப்பான தலைவர்கள் ஆளும் கட்சிக்குச் சீரிய யோசனைகளை எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்ற பண்போடு அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது. அவ்வாறு கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் எடுத்துக் கூறியதற்காக மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்களை முதலில் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டவனாவேன்.

எனது கெழுதகை நண்பர் அண்ணா தி. மு. க. வைச் சார்ந்த அருமைத் தோழர் செழியன் அவர்கள் இந்தப் பேற்றைப் பெற முடியாத வகையில் பேசினார்கள். அவர்கள் ஏன் உணர்ச்சி வயப்படுகிறார்கள் என்று என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

(திரு. வை. பாலசுந்தரம் தலைமை.)

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

ஆளுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்று விட்டதாலேயே எத்தகைய தூற்றல் களுக்கும், எத்தகைய கசையடிகளுக்கும், நாவினால், சொல்வதற்குக் கூடாத அளவுக்கு இருக்கிற ஏசல்களுக்கும், பேச்சுக்களுக்கும், ஆளும் கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் இலக்காக வேண்டுமென்ற நியதி எந்த மன்றத்தில் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1957-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒப்பற்ற பெருந்தலைவரான எங்களுடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இங்கே 15 உறுப்பினர்கள் இடம் பெற்றார்கள். ஆளுகின்ற கட்சி முறையற்ற வகையில் நடந்துகொண்டாலும் அவைத் தலைவர் இடுகின்ற கட்டளைக்குக் கீழ்ப் பணிந்தும் ஆளுகின்ற கட்சித் தலைவர்கள் எத்தகைய வகையில் உதாசினப் படுத்தினாலும் வாய்ப்புகள் கோரி, வாய்ப்புகள் வருகிற வரையில் காத்திருந்து, வண்ணமாக அழகிய தமிழ்ச் சொற்களை ஒன்றாக இணைத்து போற்றப்பட வேண்டியவற்றை எல்லாம் போற்றினார்கள், மறுக்கப்பட வேண்டியவற்றை எல்லாம் மறுத்தார்கள்.

வேளாண்மைத் துறையில் இன்றையதினம் தமிழகம் இந்த அளவுக்குத் தலைதாக்கியிருப்பது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கே அறைகூவல் விடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு வேளாண்மைத் துறையில் ஏற்றம் பெற்றிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று இந்திய அரசு வியந்து பார்க்கிற அளவுக்கு நாம் ஏற்றத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். தமிழ் நாடு அரசு வேளாண்மைத் துறையைப் போற்றுகின்ற பெருமனது கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அந்த நிலையில் அரசு இந்தத் துறையில் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய முறைகளைப் பற்றிக் கூறினால் அரசு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்காது.

இன்றையதினம் வேளாண்மைத் துறை பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே வேளாண்மைத்துறையில் எந்தெந்த வகையில் செயல்பட்டால் உற்பத்தி எந்தெந்த அளவுக்குப் பெருகுமென்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கலந்து கொள்கின்ற பொது நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அதைப் பற்றி எடுத்துக் கூற வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உலகம் நன்றாக அறியும். நீங்கலே நன்றாக அறிந்திருக்கிறீர்கள். இந்தத் துறையிலே அவர்கள் முழு அளவு அறிவு சான்ற விளக்கங்களைக் கூறக் கூடிய நிலையில் இருப்பினும் அதற்கேற்ற காலம் அவர்களுக்கு இல்லை. அதற்காகத் தான் காலத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கழக ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு 1966-67 ஆம் ஆண்டில் இந்த மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தியின் அளவு 37.91 லட்சம் டன் என்ற அளவில் இருந்த நிலை மாறி இன்றையதினம் 1973-74 ஆம் ஆண்டினுடைய குறியீடு 57 லட்சம் என்ற அளவிற்கு எட்டி 1974-75 ஆம் ஆண்டின்

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை, [1974 மார்ச் 19]

குறியீடு 59 லட்சம் மெட்ரிக் டன் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது வேளாண்மைத் துறையின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறதா அல்லது வீழ்ச்சியைக் காட்டுகிறதா என்பதை அருள்சூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சந்தோஷப்பட வேண்டாம். அவர்களும் சொன்னார்கள்; எதிர்கட்சியில் இருக்கும் மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையாகவே பரிசீலித்துப் பயன் அடையத்தக்க விளக்கங்களைக் கூறுவதுதான் அரசுக்கு உறுப்பினர்கள் தருகிற துணையாக, ஆலோசனையாக இருக்குமே தவிர, அவர்கள் செயல்படுகிற காரியத்தில் குறுக்கீடு செய்து அதற்கென்று போராட்டம், கிளர்ச்சி என்று கூறி புண்படுத்துகிற வகையில் திசை திருப்புவது சான்றோருக்கு உரியது அல்ல.

இந்த நேரத்தில் தமிழகம் பெற்றிருக்கும் இந்தப் பெரிய பேறு, உணவுத் துறையில் இந்த ஏற்றம், வளர்ச்சி அப்படியே இந்த ஆண்டு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்பதுபற்றி நான் எடுத்துக் கூறும்போது எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சிர்க்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பருவ மழை பெய்யாமல் பொய்த்து விட்டது. இன்றையதினம் உணவுத் துறையில் அடைய வேண்டிய சாத்தியக் கூறுகள் குறையுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே நிலை நீடிக்குமானால் எதிர்காலத்திலே மழைப் பற்றாக்குறை, நீர்ப்பற்றாக்குறையினால், கால மழை பொய்த்து விட்டதால் நம்முடைய இலக்கை அடைய முடியும் என்று கூற முடியாது. இந்த நிலை ஏற்பட்டால் கழக அரசால்தான் ஏற்பட்டது என்ற பழியைப் போட்டு விடக்கூடாது. அருமை நண்பர்களே, கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு பெரும் பஞ்சத்தைச் சந்தித்திருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது “அருமை நண்பர்களே” என்று பொது மேடையில் பேசுவதுபோல் பேசுகிறார்கள். இது மேடையே பேச்சா அல்லது சட்டசபைப் பேச்சா? சபாநாயகரைப் பார்த்துத்தான் அவர் பேச வேண்டுமே தவிர, அருமை நண்பர்களே என்று பேசலாமா?

திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : அருமைச் சகோதரி அவர்கள் பலமுறை சகோதரர்களே என்று பேசியிருக்கிறார்கள். சகோதரப் பான்மையோடு பேசினாலும் பகை உணர்ச்சியைப் போக்கும் வகையில் என்னுடைய பேச்சு இருக்க வேண்டும், பொல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் புண்ணாக்க வேண்டாம் என்ற வகையில் கூறினேனே தவிர, குறைபட்ட வார்த்தையாக சகோதரி அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சைத் தொடருகிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை]

கால மழை பொய்த்து விட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், முதல்வர் அவர்களுக்கும் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறையில் முதல் நிலைத் திட்டம், முழுத் திட்டம் தஞ்சைக்குத்தான் தரப்படுகிறது. தஞ்சை இந்த மாநில மக்களுக்கு மட்டும் அல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பற்றுக்குறையால் பாஞ்சத்தால் வாடுகிற மக்களுக்கெல்லாம் உணவு தருகிற மாவட்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் எப்படி ஒரு தனி மனிதனின் சக்தியை நம்பி ஒரு குடும்பம் இருந்தால் மற்றவர்களுடைய ஆற்றல் பெருகாத நிலை ஏற்படுவது போல் ஒரு தனி மாவட்டத்தை மட்டும் நம்பியிராது வேளாண்மை முன்னோடித் திட்டங்களை மற்ற மாவட்டங்களிலும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் அந்தத் திட்டம் பயனுறு திட்டங்களாக இருந்தால் அது தஞ்சை மாவட்டம் என்று இருப்பதை மாற்றி செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தையும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தையும் அதிலே இணைத்துக்கொண்டாலொழிய தானியப் பெருக்கத்தில் நிலையான, ஸ்திரமான நம்பிக்கைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க, வடிவம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேளாண்மைத் துறையால் முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால மழை பொய்த்து விட்டது. எங்கள் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாது பல மாவட்டங்களில் கால்நடைகளுக்குக் குடிதண்ணீர் இல்லாத கொடுமை, அடுத்து வரும் மாதுங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற நிலை. நானும் எங்களுடைய மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் கூட எழுதி அனுப்பியிருக்கிறோம், அரசுக்கும் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறோம்.

கூட்டுறவுக் கடன்களானாலும் சரி, அரசுக் கடன்களானாலும் சரி, மற்றத் துறை கடன்களானாலும் சரி, அந்தக் கடன்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையிலும் தள்ளிப் போடுகிற வகையிலும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைக்குத் தேவைப்படுகிற மூலப்பொருள் இரசாயன உரம் இதிலே மூடி மறைத்துப் பேசுவதில் பயன் இல்லை. நான் நேரடியான விவசாயி. நான் வணிகத்துறையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். வேளாண்மைத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். எந்த நேரடியான கேள்விக்கும் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

எந்தெந்தக் காலங்களில் எந்த எந்த பயிர்களுக்கு அடிஉரம் இடுவது, எந்தெந்தக் காலங்களில் என்னவென்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. நேரடி அனுபவத்தைப் பெற்றவன் நான்.

[திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை] [1974 மார்ச் 19]

இப்போது அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிற உயர்ரக விதைகள் எல்லாம் நம் மாநிலத்தில் உள்ள மக்களின் மானத்தைக் காக்கக்கூடியவைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் நமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கும் வகையில் அதிகப்படியான உற்பத்தி இருக்கும் வருங்காலத்தில் என்று சரியான நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடியதாக அவை அமையவில்லை.

பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் நமக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே மத்திய அரசோடு எப்படியாவது போராடி நமக்கு வேண்டிய பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை பெற்றுத்தர வேண்டும்.

நமக்கு வேண்டிய இரசாயன உரத்தையும் பெற்றுத் தர வேண்டும்.

நான் மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் மூலம் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறையினர் மூலம் அளிக்கப்படுகிற விதைகள் சரியான வகையில் முளைவதில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டு வந்தது. அது பொய் என்று நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் என் அனுபவத்தில் நானே பார்த்தேன். என் வாரக்காரருக்குக் கொடுத்த விதையில், நான் கொடுத்த விதைகள் நன்றாக இருக்கின்றன, ஆனால் வேளாண்மைத் துறையினர் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட உயர்ரக விதைகளில் பாதி விளையவில்லை. பயிர் எல்லாம் நாசமாகிவிட்டது. இந்த நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். உரிய காலத்தில் அறுவடை செய்து காய்ச்சல் போட்டு முறைப்படுத்தி பாகுகாத்து வைக்கும் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. விதைகளுக்குத் தேவைப்படுகிற அக்ரஸான் மருந்து கிடைப்பதில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது). அது கிடைப்பதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு காலமாகிவிட்டதால் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியங்கள் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முற்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் கொடுத்திருக்கிற 1974-75-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மை கோரிக்கை பற்றிய குறிப்புகளில் பல அம்சங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல திட்டங்கள் மிக நல்ல திட்டங்கள் என்பதை கூறித்தான் ஆகவேண்டும். நல்ல திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களில் எவற்றையேனும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று துருவித் துருவிப் பார்த்தால் அப்படி ஒரு திட்டத்தையும் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் புறக்கணித்து விட்டார்களோ என்ற அச்சம்தான் எழுகிறது.

1974 மார்ச் 19] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் பல பழத்தோட்டங்கள் அமைக்க இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியைத் தமிழ் நாட்டுடன் இணைப்பதற்கு முன்னால் கூட ஒரு நல்ல பழத்தோட்டம் கன்னியாகுமரியில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பழத் தோட்டத்தைப் பற்றி எந்த ஒரு குறிப்பையும் இதில் காணோம். முக்கனி விளைகிற ஒரு பகுதி தமிழ் நாட்டில் உண்டு என்றால் அது கன்னியாகுமரி மாவட்டந்தான். மா, பலா, வாழை என்ற முக்கனிகளும் அங்கேதான் விளைகின்றன. அப்படி விளையக்கூடிய அந்தப் பகுதிபற்றி இந்தக் குறிப்பில், பழத்தோட்டம் பற்றிய குறிப்பில் எதையும் காணோம்.

அதுவும் அரசுக்குச் சொந்தமான ஒரு பழத்தோட்டம். ஜம்பது ஆண்டுக் காலமாக செயல்பட்டு வரும் ஒரு பழத்தோட்டம் அங்கு இருக்கிறது. அந்தப் பழத்தோட்டத்தை இந்த இலாகா புறக்கணிப்பதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையில் வேதனைப்படாமல் இருக்க முடியாது.

வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள பல குறைகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி மீண்டும் நான் எடுத்துக்கூற விரும்பவில்லை. இரசாயன உரத் தட்டுப்பாடு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரசாயன உரத்தை மிகுதியாக நாம் இதுகாறும் புகுத்துவதற்கு முற்பட்டிருக்கிறோம். இரசாயன உரம் தேவைதான். அதோடு சேர்ந்து இயற்கை உரங்கள், தழை உரங்கள், கம்போஸ்ட் கூட்டு உரங்கள், தொழு உரங்கள், இவைகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு உரிய ஆலோசனைகளை நாம் வழங்கத் தவறி விட்டோம் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக தழை உரங்கள் போடவேண்டுமென்று சொன்னாலும் கூட அதை வேண்டிய அளவிற்கு உற்பத்தி செய்வதற்கு, இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதேபோல் நகரசபைகளில் கம்போஸ்ட் மரண்பூர் தயார் செய்கிறோம். அதையும் மிகுதியாக அபிவிருத்தி செய்வதாகக் காணவில்லை. குறிப்பில் காணப்படுகிறதே தவிர நடைமுறையில் காணப்படவில்லை.

விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தை விஞ்ஞான ரீதியில் அபிவிருத்தி செய்ய ட்ராக்டர்கள், மற்ற விவசாயக் கருவிகள் தேவையாக இருந்தாலும் அந்தக் கருவிகளைப் புகுத்துவதற்கு முன்னால் ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ட்ராக்டர்கள் போன்ற இத்தகைய கருவிகள் நம் நாட்டுக்கு உகந்தவை அல்ல என்ற ஒரு குறிப்பை காந்தியவாதியாகிய அன்றிருந்த பொருளாதார நிபுணர் திரு. ஜே. சி. குமரப்பா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ட்ராக்டர்கள் நம் நாட்டு விவசாய முறைக்கு ஏற்றதல்ல என்ற கருத்தைக் குறிப்பிடும்போது ட்ராக்டர்கள் உரம் போடாது என்று நகைச்சுவையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கன்றுகாலிகள் இருக்கின்றன. உழுவதற்கு நல்ல தரமான மாடுகளை வைத்துக்கொண்டால் அவை உழுவதற்குப் பயன்படுவதோடு கூட நல்ல உரமும் கொடுக்கிறது என்ற கருத்தைக் கூறிவிட்டு ட்ராக்டர்கள் உரம் போடாது என்று நகைச்சுவையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1974 மார்ச் 19]

மனதில் வைத்துக்கொள்ளும் ஒரு காலக்கட்டத்தில் நாம் வந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே கன்றுகாலிகள் நமக்கு மிகவும் தேவை. உரம் வாங்கப் பணம் கொடுப்பதுபோல், பூச்சி மருந்துக்குக் கடன் கொடுப்பது போல் நல்ல கன்றுகாலிகள் வாங்குவதற்கும், அவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குத் துணை செய்யவேண்டும்.

கன்றுகாலிகளை வாங்கி அவைகளை விவசாயத்தோடு இணைத்தால் தான் நாம் சரியான உற்பத்தியைப் பெறமுடியும். இப்போது நல்ல தரமான ஒரு ஜதை மாடு வாங்க வேண்டுமென்றால் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலையில் விவசாயி இருந்துகொண்டிருக்கிறான். உழுவதற்குத் தேவையான நல்ல தரமான ஒரு ஜதை மாட்டின் விலை 2,000 ரூபாய். அந்நிலையில் மாடுகள் வாங்க முடியாத ஒரு நிலையில் தமிழ்நாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நல்ல தரமான மாடுகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு மலிவான விலையில் கொடுப்பதற்கு இந்தத் துறை முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Compost manures have limited nitrogenous content. Rural compost has got only 0.9 per cent nitrogen; urban compost has got only 1.2 per cent nitrogen and Farmyard manure has 1.3 per cent nitrogen.

கம்போஸ்ட் உரம், தொழு உரம் போன்றவற்றை மிகுதியாகப் பயன்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள், நல்ல யோசனை. அதிலுள்ள கஷ்டம் என்ன வென்றால், இதை வாசிக்கிறபோது உங்கள் தலைவர் அவர்கள் வாசிக்க வேண்டாமென்று சொன்னார்கள்.

I have circulated a separate Note. Do you think that the high-yielding varieties of rice about which you are talking so much and in which Kanyakumari district is interested, can be produced to the maximum extent by the use of compost or farm-yard manure, namely, 2.5 to 3 tonnes per acre.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: விவசாயிகள் மத்தியில் இரசாயன உரம் அதிகமாகப் போடவேண்டுமென்ற அந்தக் கொள்கையை நாம் அதிகமாக வற்புறுத்திய காரணத்தால் இயற்கையாகவே அவர்கள் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டிருந்த உரத்தைப்பற்றி அவர்கள் சமீப காலத்தில் மறந்து விட்டார்கள். விவசாயிகளுக்கு நன்கு தெரியும். இரசாயன உரத்தை ஒரு மண்ணுக்கு அதிகமாகப் போடப்போட அதனுடைய இயற்கை வளம் குறைந்து வந்து கடைசியில் மணற்பாங்கான ஒரு இடமாக அந்த நிலம் ஆகிவிடும் என்பது. போடவேண்டிய இயற்கை உரத்தைப் போட்டு பிறகு இரசாயன உரத்தைக் கலந்தால்தான் நல்ல ஈல்ட் கிடைக்கும்.

ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டிலில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20 போன்ற பயிர் இனங்களையெல்லாம் போட்டு இன்று கடைசியில் அவர்

1974 மார்ச் 19] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

களுக்குக் கிடைத்தது நஷ்டம்தான். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மற்ற மாவட்டங்களைவிட சீதோஷண ஸ்திதியில் மாறுபட்டதாகும். அது மழை அதிகம் பெய்யும் பகுதி. ஆகவே, அந்தந்த சீதோஷண ஸ்திதிக்கு ஏற்றவாறு ஹை ஈல்டிங் வெரைட்டைஸ் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமேயொழிய மற்ற மாவட்டங்களில் பயிரிடும் விதைகளைக் கொடுத்து நீங்களும் அதிக உற்பத்தி செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அதனால் ஏற்பட்டது நஷ்டம் தான். ஐ.ஆர். 8 போட்டவர்கள் நஷ்டமாகிவிட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த சாகுபடி கிடைக்கவில்லை. 1 ஏக்கர் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மிகவும் நஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை அவர்களுக்கு நல்ல வருவாய் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அப்படியில்லை. ஆகவே, திருப்பதிசாரத்தில் ஒரு அரசாங்க ஆராய்ச்சி விதைப் பண்ணை ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விவசாயப் பண்ணையை வைத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் நல்ல விளைச்சல் தருகிற ஒரு புதிய ரக நிலை உற்பத்தி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முழுக்க, முழுக்க விவசாயிகள் மாவட்டம். ஆகவே, அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்தக் கல்லூரி அங்கே அமைக்கப்படவில்லை.

தென்னைப் பயிருக்கு, வாழைப் பயிருக்கு அங்கே அடிக்கடி நோய் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் என்ன நோய் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். மட்டிப்பழம் என்ற பழம் அழியும் நிலையில் இருக்கிறது. நேந்திரம் பழம் அந்தப் பகுதியில் அதிகம். அதன்மூலம் நல்ல வருவாய் கூட வருகிறது. ஆகவே, அந்த வாழைக்கு வரும் நோயைக் கண்டுபிடிக்க உடனடியாக வழிவகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னை மரம் வைத்தால் 8 ஆண்டுக் காலத்தில் பலன் தரும். அதற்கு நோய் வந்து விடுவதால் அது சரியான முறையில் பலன் தருவது இல்லை. தென்னம் பிள்ளையைப் போல் ஒரு பிள்ளை கிடையாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

* திரு. கு. பாலகிருஷ்ணன் : சட்டப்பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோரியுள்ள வேளாண்மைத் துறை மானியத் தையும், கால் நடைத்துறை மானியத்தையும் வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் தமிழ் நாடு உணவு தானியத்தில் தன்னிறைவு பெற்று, வெளி மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே தமிழ்

[திரு. கு. பாலகிருட்டினன்] [1974 மார்ச் 19]

நாட்டிலுள்ள யாரும் தமிழக அரசு செய்துள்ள இரண்டு புரட்சிகளை மறக்க முடியாது. ஒன்று, பசுமைப் புரட்சி, மற்றொன்று வெண்மைப் புரட்சி. வேளாண்மைத் துறை மூலம் இன்றையதினம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, அதிக மகசூல் தரக்கூடிய நிலையையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதே போல் வெண்மைப் புரட்சி என்ற அடிப்படையில், அதிக அளவில் கால்நடைகளை வளர்த்துப் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கி, அதன் மூலமாக பால் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து இருக்கிறோம். அடுத்து, கோழி வளர்ப்புக் கழகத்தின் மூலம், கோழிகளை அதிக அளவில் உண்டாக்கி, சாதாரண மக்களுக்கு முட்டை கிடைக்க வழி வகை செய்திருக்கிறது. அப்படிச் சிறப்பான முறையில் கோழி வளர்ப்புக் கழகம் பணியாற்றி வருவதையும் யாரும் மறக்க முடியாது. இதை எதிர்க்கட்சிகளும் நிச்சயமாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம், மும்முர வேளாண்மை பகுதித் திட்டம், மலைப் பகுதி மேம்பாடு, இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், அனைத்து நாடுகள் வளர்ச்சிச் சங்கத் திட்டம் (ரூ. 2 கோடி அளவில்) என்று பல திட்டங்களை நிறுவி தமிழகத்தில் உணவு தன்னிறைவு அடைந்து இருப்பதை தமிழக மக்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல் முழு பயன் தரும் நெல் சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 55 லட்சம் ஏக்கர் பயன்படும் வகையில் திட்டம் அமைத்து இருக்கிறோம். இத்தனை சிறப்பாக ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ள தமிழக அரசையும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரையும் இந்த நாட்டு மக்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம், பூச்சிகொல்லி மருந்து, நீர்ப்பாசனம் ஆகியவை விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு அத்தியாவசியமானவை என்பது எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். உரத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலேயே நமக்கு 1973-74-லில் 3.15 லட்சம் டன் தருகிறேன் என்று மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருந்தபோதிலும் நமக்குக் கிடைத்தது 2.30 லட்சம் டன்தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. நமக்கு ஒதுக்கிய உரங்கள் அத்தனையும் நமக்கு கொடுத்து விடவேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நாட்டில் ஓரள விற்குச் சீராகவும், நல்ல முறையிலும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் பூச்சி மருந்துகள் உற்பத்தி யாகும் அந்த இடத்திற்கே சென்று குறைந்த விலையில் கான்டிராக்ட் எடுத்துக் கொண்டு வந்தால் இங்கே பி.எச். சி. 10 சதவீதம், ஆந்திரா, கேரள மாநிலத்தில் விற்பதை விடக் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. அங்கே

1974 மார்ச் 19] [திரு. கு. பாலகிருட்டினன்]

யெல்லாம் ரூ. 600 என்ற அளவில் விற்கின்றன. இங்கு ரூ. 400 விலையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அத்தகைய சிறப்பாக நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகள் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் பூச்சி மருந்து ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்துப் பேசினார்கள். எவ்வளவுதான் அரசு வேளாண்மைத் துறையில் அக்கறை கொண்டு இருந்த போதிலும், விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் சஷ்டங்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு விவசாயி பயிரிட்டுவிட்டு, பிறகு அங்கே போய் பார்க்கிறபோது அந்தப் பயிர்கள் எல்லாம் பூச்சி அரித்து விட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் உண்மையாகவே அந்த விவசாயி மனம் நொந்துப் போய்விடுவான். ஆகவே, போதுமான பூச்சி மருந்துகளை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு கூட்டுறவுத் துறையிலும், உள்ள டிப்போக்களில் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இந்தப் பூச்சி மருந்தைப் பற்றி இப்போதே பதில் சொல்லி விடுகிறேன். இந்தப் பூச்சி மருந்துகள் பெஸ்டிசைட்ஸ் சர்க்காரிடம் ஸ்டாக் இருக்கிறது. விவசாயக் கிடங்குகள் எல்லாவற்றிலும் இருக்கின்றன. ஒரு வேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அல்லது அவருக்குத் தெரிந்த ஊரில் பூச்சி மருந்து டெப்போவில் இல்லை என்று அறிந்து சொன்னால் உடனே அனுப்பி வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். நம்முடைய டிபார்ட்மென்டில் பி. எச். சி. தயாராக இருக்கிறது. கேட்கிற அளவில் நாங்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். உங்கள் ஊரில் இல்லையா என்று கேட்டு, உடனே சொல்லுங்கள், அனுப்பி வைக்கிறேன்.

திரு. கு. பாலகிருட்டினன்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் டிபார்ட்மென்டில் ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், சில நேரங்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பூச்சி மருந்து ரெடியாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அவரே ஸ்டாக் வைத்து இருக்கிறார்களா? டிஸ்டிரிபியூஷன் செய்யாமல் ஸ்டாக் வைத்து இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நான் என்று சொல்கிற போது “ஐ ரெபர்டு அக்ரிகல்சரல் டிபார்ட்மென்ட்”

[திரு. கு. பாலகிருட்டினன்] [1974 மார்ச் 19]

திரு. கு. பாலகிருட்டினன் : தமிழகத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தை நெற்களஞ்சியம் என்று சொன்னால் யாரும் மறுக்க முடியாது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை அவர்கள், எல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கே செய்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்திற்கே சோறுபோடுவது தஞ்சை மாவட்டம். அப்படிப்பட்ட தஞ்சை மாவட்டம் மேட்டூர் அணையை நம்பி இருக்கிறது. அந்தப் பாசன வசதியில் நீர் வற்றிப் போனால் பாசனம் செய்ய முடியாது. ஆகவே, சிறு விவசாயிகள் குழாய்க் கிணறுகள் போட்டுக்கொள்வதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரவேண்டும். ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு குழாய்க் கிணறுகள் எடுக்க உதவி செய்ய வேண்டும். இதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், பரவாயில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் நெசவாளர்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டதை இப்போது ரத்து செய்து இருக்கிறோம். அதே போன்றும் விவசாயிகளுக்கு போர் வெல் போட்டுக்கொள்வதற்கு பாதி மானியமும், பாதி கடனும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிறைய குழாய்க் கிணறுகள் போடுவதற்கு அங்கேயுள்ள வேளாண்மைத் துறை பொறியாளர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றுகிறார்கள்.

ஆனால், ஒன்று மாத்திரம் மிகவும் கஷ்டம். நான்கு மாதங்களில் கோடை காலத்தில்தான் போட வேண்டும். மற்றைய காலங்களில் வயலில் தண்ணீர் இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே போர் வெல் போடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான்கு மாதங்களில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அதிகாரிகள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன், நில வள வங்கி மற்ற வங்கிகளின் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன் 7 ஆண்டு 10 ஆண்டு என்று இல்லாமல், 15 ஆண்டு 20 ஆண்டு என்ற தவணையில் திருப்பிப் பெற்றுக்கொண்டால் நிச்சயம் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

சுட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு ரூ. 25,000 வரை கடன் கொடுக்கிறோம். அதற்கு 20 ஆண்டு வரையில் தவணை கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போல விவசாயிகளின் சுமையைக் குறைப்பதற்காக இந்தத் தவணையைக் கொஞ்சம் நீட்டிக் கொடுத்து, இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறைக்காக சுமார் 59 கோடி ரூபாய், கால் நடைத் துறைக்காக சுமார் ரூபாய் 4 கோடி அனுமதி கோரி இந்த மன்றத்தில் முன்னாலே தன்னுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

விவசாயம் மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயத்தை எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி செய்து நாட்டிலே அதிகமாக உணவை உற்பத்தி செய்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நம்முடைய நாடு முன்னேற்றம் அடைவது மாத்திரம் அல்லாமல், நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு உணவைக் கொடுத்து, மற்ற மாநிலங்களுக்கும் உணவு அளிக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த நிலையைப் பார்க்கிற போது அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பார்த்தால், பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக வறட்சி ஏற்பட்டு, அதனால் விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுமாதிரி மல்லாமல் இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்தில் காவேரித் தண்ணீரை நம்பித்தான் பெரும் பகுதியான நிலங்களை நாம் விவசாயம் செய்யவேண்டிய ஒரு நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். காவேரித் தண்ணீருக்கு ஏற்பட இருக்கக்கூடிய ஆபத்தைப் போக்குவதற்குத் தமிழ்நாடு அரசு தீவிரமான முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும், கூட, இந்த நேரத்தில் பருவ மழை தவறினால் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு நஞ்சை நிலங்கள் பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறிய நீர்ப் பாசன வசதிகளை அதிகமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதன் மூலம் விவசாயத்தைப் பக்குவமான முறையில் செய்ய வேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படும். சோவியத் நாட்டில் கடலில் இருக்கிற நீரை மேகமாக மாற்றி மழை பெய்ய வைக்கிறார்கள். அது போல நம்முடைய நாட்டில் மழை பெய்வதற்கு உள்ள ஆராய்ச்சி செய்வது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஏதேனும் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி கொல்லி மருந்து நிறைய இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வருஷம் இந்தச் சபையில் 2, 3 தரம் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பூச்சி கொல்லி மருந்து போதுமான அளவுக்கு இருந்தாலும்கூட விநியோகம் முறையாக நடப்பதில்லை. தேவையில்லாத இடங்களில் இருக்கிற டெபோக்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான இடங்களில் பூச்சி கொல்லி மருந்து கொடுக்கமாட்டார்கள். இதன் காரணமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வீரிய விருத்தி விளைகின்ற தானியங்களுக்கு பெரிய அளவுக்கு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐ.ஆர். 20 போன்ற விவசாயம் நிறைய விவசாயிகள் செய்திருந்தும், பூச்சி அடித்து, அதனால் பெரும் அளவுக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, எல்லா டெப்போக்களிலும் அந்தப் பிரதேசத்திற்குத் தேவையான பூச்சி கொல்லி மருந்துகளை முன்கூட்டியே ஸ்டாக் வைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். திடீரென்று தேவைப்படும் பொழுது விவசாயிகளுக்கு அந்த மருந்துகள் உடனுக்குடன் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1974 மார்ச் 19]

வேளாண்மை உற்பத்தியை மொத்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் அரசாங்கம் போட்டு இருக்கக்கூடிய திட்டம் 94.23 லட்சம் டன் எதிர்பார்த்து, 97.22 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 3 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. திறமையான முறையில் விவசாய இலாகா வேலை செய்ததன் காரணமாக 3 லட்சம் டன் உற்பத்தி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் உற்பத்தி அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் மற்றொரு பக்கம் உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்று கூச்சல் போடுகிறார்கள். கூச்சல் போடுகிறவர்களெல்லாம் பிற்போக்கு வாதிகள்.

நிலச் சேர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததன் மூலம் உற்பத்தி குறைந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்னும் தீவிரமான முறையில் நிலச் சேர்திருத்தத்தை கொண்டுவந்தால்தான், உண்மையிலேயே உழைக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தை உடைமையாக்குவதன் மூலம்தான் இன்னும் அதிகமான உற்பத்தியை எதிர்பார்க்க முடியும். இன்னும் நிலத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் கையில், சோம்பேறிகள் கையில் நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்யக் கூடிய நிலங்களில் அதிக விளைச்சல் ஏற்படமுடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

உரம் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமக்குத் தேவையான உரத்தை வாங்குவதற்கு மத்திய அரசை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு முறையாகத் தமிழகத்திற்குத் தேவையான உரத்தை கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், தமிழ்நாடு அரசு அதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்து தமிழகத்தில் நமக்குத் தேவையான உரத்தைத் தயாரிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகின்ற உரத்தைத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையானது போக மீதி உரத்தைத்தான் அடுத்த மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கரும்பு வளர்ச்சிக்காக சாலை மேம்பாட்டிற்காக ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சாலைகளை முறையாக செய்வதற்குரிய இலாகா என்ஜினியரிங் இலாகா, அங்கே அதற்குப் போதுமான ஸ்டாஃப் இல்லை. 3, 4 ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு டி.ஈ. இருக்கிறார், இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரு ஏ.ஈ.-யை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் துரிதமாக அந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு முடியாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆளுரான் கரும்பு ஆலைக்குச் சொந்தமான கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலங்களை எல்லாம் நேரிடையாக அரசாங்கமே ஏற்று தனி ஒரு கழகத்தை அமைத்து இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு கரும்பு விவசாயப் பண்ணை வாரியம் என்ற ஒரு வாரியம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வாரியத்திற்குக் கரும்பு வளர்ச்சி நிதியிலிருந்து நிதி கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்குத் தேவையான சாலைகளை போட்டுக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மற்றொன்று கரும்பு விலையைப் பற்றியது. கரும்பு விலையை மத்திய அரசு நிர்ணயம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிற்கு மிகவும் குறைந்த விலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-க்குக் குறையாமல் கரும்பு விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதற்குமேல் அதற்குரிய தரத்திற்குத் தக்கவாறு விலையை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலம் இன்னும் அதிகமான உற்பத்தியை ஏற்படுத்த முடியும். அதற்குரிய முறையில் தீவிரமான முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

உர விநியோகத்தில் ஊழல்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் உரம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் எங்கு பார்த்தாலும் ஊழல். உர மூட்டைகளைத் தவறாக பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் மொத்தமாக விற்றுவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை எப்படிச் சீராக பங்கிடு செய்வது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

கால்நடை இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் மன்னார்குடி, திருத் துறைப்பூண்டி பகுதிகளில் எல்லா இடங்களிலும் செயற்கை முறை கரு வுட்டுப் பணிகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இம்மாதிரியான யோசனை முன்பிருந்து இப்பொழுது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையை இங்கெல்லாம் அரசாங்கம் மீண்டும் கையாள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய மாடுகள் தரம் குறைந்தவையாக இருக்கின்றன. அதனுடைய தரத்தையெல்லாம் மாற்றி அமைக்கக்கூடிய முறையில் நல்ல நடவடிக்கைகள் எடுத்து தரமான மாடுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு, கால்நடை நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு, வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கால்நடை உதவியாளர்கள் பயிற்சி இந்த ஆண்டு கொடுப்பதாக இருக்கிறார்கள். அதிகமான பேர்களுக்குக் கொடுப்பதன் மூலமாக மாடுகளுக்கு ஏற்படுகின்ற வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். சென்ற ஆண்டு கால்நடை இலாகா சுகாதார அமைச்சர் பார்வையில் இருந்தது. அதை மாற்றி விவசாய இலாகாவின் பார்வைக்கு வந்திருக்கிறது. அது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. விவசாயத் துறையும் கால்நடைத் துறையும் ஒன்றாக இணைந்திருப்பது, இணைந்து செயல்படுவதுதான் முறையாக இருக்க முடியும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் நிர்வாகம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

[1974 மார்ச் 19]

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வழக்கத்திற்கு மாறாகவே, விவசாயிகளின் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் இன்றைக்கு இந்த மானியத்தின்மீது தீவிரமான கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியதைக் கேட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் உண்மையிலேயே பெருமகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்” என்று குறவிலே பாடியிருந்தாலும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், விவசாயிகளின் வாழ்க்கை மற்றவர்கள் பின்னால் செல்கின்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. வள்ளுவர் சொன்னதைப்போல் எல்லோருக்கும் மேலாக அவர்கள் வாழ்க்கை இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துச்சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் இன்றையதினம் ஒரு சுமை தாங்கியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தவிதமான பொருளாதார மாறுபாடுகள் வந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் தாங்குகின்ற சுமை தாங்கியாக விவசாய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் தீவிர முயற்சிகளை எடுத்தாலும் அதிலே இருக்கிற குறைபாடுகள் இன்னும் தவிர்க்கப்படவில்லை. குறைபாடுகளைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையிலே, இன்றையதினம் காவிரி நீர் பாங்கின்ற தஞ்சைக்கு அடுத்தபடியாக வடாற்காடு மாவட்டம் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. பசுமைப் புரட்சியிலே சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அங்கே தீவிர பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று சொன்னாலும் கூட விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய சலுகைகள், அதற்குத் தேவையான திட்டங்கள் அங்கே இல்லை.

என்னுடைய தொகுதியாகிய ராணிப்பேட்டையில் நவ்லாக் விதைப் பண்ணை இருக்கிறது. அந்த விதைப் பண்ணை நீண்ட நெடுநாட்களாக இருக்கிறது. அதைப் பெரிய அளவிலே விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. முன்னால் இருந்த அமைச்சர்கள் கூட நேரடியாக வந்து பார்த்து, பல திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள். இருந்த போதிலும் அப்போது இருந்த 70 ஏக்கர் பரப்பளவிலே தான் இன்னும் அந்தப் பண்ணை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் பக்கத்திலே இருக்கிற 500 ஏக்கர் பரப்பளவில் இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதிலே அக்கறை காட்டுவதாகக்கூடத் தெரியவில்லை. சிறந்த பண்ணையாக்குவதற்குள்ள எல்லா வசதிகளும் அங்கே இருக்கின்றன. ஆகவே நவ்லாக் விதைப் பண்ணையை ஒரு சிறந்த பண்ணையாக்க எல்லாவித முயற்சிகளையும் உடனடியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

விவசாயிகளுக்கு இன்றுள்ள சிரமங்களைப்பற்றிப் பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்க வில்லை; மழை நீர் கிடைக்க வழியில்லை; கிணறுகளிலே தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை, மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்னும் இருக்கிறது. உரத்திற்கு எவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதை இங்கே பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் கூட கறுப்புச் சந்தையிலே உரத்தை விற்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு விவசாயிகள் பொறுப்பல்ல. சநாம்தான் அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தேவைப் படுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு உரம் கொடுப்பதில்லை தேவைப் படுகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் பிளாக்மார்க்கெட்டிலே வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். பின்னால் காலம் கடந்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்போது அதை அவர்கள் விற்ப்பவர்கள். காலாகாலத்திலே அவர்களுக்கு உரம் கிடைக்காததற்குக் காரணம் இடையிலே இருக்கின்ற தரகர்கள் தான். வியாபாரிகளும் உரத்தைப் பதுக்கவைத்து அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் நாம் இருக்கிறோம். பிளாக் மார்க்கெட்காரர்களுக்கு மத்திய அரசின் சட்டம் உதவியாக இருக்கிறது. நமக்குப் போதிய அளவுக்கு உரம் இங்கே இல்லை. எந்த அடிப்படையிலே இருந்தாலும் சரி, என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன், மத்திய அரசிடம் உரிய முறையிலே எடுத்துச் சொல்லி, தக்க அனுமதியைப் பெற்று, நேரடியாக விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கமே உரத்தை விநியோகிக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படியெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் சிரமங்கள் இருந்தாலும், பொருளாதார அடிப்படையிலே, நேற்று 50 ரூபாய்க்கு வற்ற பொருட்கள் இன்றைக்கு 150 ரூபாய்க்கு விற்கின்றன. ஆனால் நேற்று ஒரு குவிண்டால் 50 ரூபாய்க்கு வற்ற நெல் இன்றைக்கு 70, 75 ரூபாய்க்குத்தான் விற்கிறது. அரசாங்கம் இந்த விலையைத்தான் நிர்ணயித்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு 65, 70 ரூபாய் வருகிறது. குறைந்த பட்சம் 100 ரூபாயாவது அவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும். இதனால் விலைவாசி ஏறும் என்று சொல்லலாம்.

இன்றைக்கு பல்வேறு பொருட்களுக்கு அரசு அளிக்கின்ற சலுகைகளைப் பார்க்கின்ற போது இந்த விலை நெல்லுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும். மாநில அரசு மத்திய அரசுசை வற்புறுத்தியாவது இந்த விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இது விவசாயிகளின் நியாயமான கோரிக்கை. இதை எடுத்துச்சொல்ல நாம் பின்வாங்கக்கூடாது. இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருமக்களுக்கு அதுதான் பெரிய நன்மையாக இருக்கும், இல்லாவிட்டால் இந்தத் தொழில் செய்கின்றவர்கள் அதை விட்டுவிடக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். வேறு தொழிலுக்கு மாறிவிடுவார்கள். வியாபாரம் செய்வதற்கோ, அரசாங்க

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1974 மார்ச் 19]

உத்தியோகத்திற்கோ வசதி இல்லாதவர்கள்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகவே, இதிலே நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பு விலையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் கரும்புக்கு நல்ல விலை கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப்போல நம்முடைய மாநிலத்திலும் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? மத்திய அரசு 95 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், பட்டாளம் சர்க்கரை ஆலையில் 120 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் டன்னுக்கு 120 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் அளிக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் பல சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவப்போவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி சர்க்கரை ஆலைகள் நிறுவப்படும்போது எந்தெந்தப் பகுதிகளில் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ, எங்கே ரெக்கவரி அதிகமாக வருகிறதோ அங்கே நிறுவப்பட வேண்டும். செய்யாறு, வந்தவாசி பகுதிகளிலே கரும்பு உற்பத்தி மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே ரெக்கவரி 11.5 என்ற அளவுக்கு மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையி லிருந்து வருகிறது. ஆகவே, அதிக அளவில் அங்கே சர்க்கரை ஆலைகளை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மண்வளப் பாதுகாப்புபற்றி இங்கே குறிப்பிடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மண்ணை வளப்படுத்த வேண்டும்; பாதுகாக்க வேண்டும். அது நல்லதுதான். ஆனால், அதற்கான செலவை எல்லாம் மறுபடியும் விவசாயிகள் தலையிலே வைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்தச் செலவுகளுக்காக 1,000 ரூபாய் கொடுத்தால் அதில் 25 சதவிகிதத்தை இனாமாகக் கொடுத்தால்கூட கடைசியில் 100 பங்குக்கும் அதிகமாகவே அவர்களிடமிருந்து வசூலித்து விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கு ஆகின்ற செலவு, அவர்களுக்கு வழங்கு கின்ற சம்பளத்தையும் சேர்த்து விவசாயிகளிடமிருந்து பின்னால் வசூலிப் பதைவிட அந்தப் பணியையே செய்யாமல் விட்டுவிடுவது நல்லதாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் வேர்க்கடலை அதிகமாக பயிராகிறது. ஆனால், அந்த உற்பத்தியாளர்களை ஊக்குவிக்கின்ற நடை முறைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தில் அட்மிஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே மற்றவர்கள் தலையிட முடியாது; அது ஒரு அட்டானமல் பாடி என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை அடிப்படையில் பின்தங்கிய மக்களுக்கு—முஸ்லிம்களுக்கு இந்த ஆண்டிலே இடம் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விட்டது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சில சட்ட திட்டங்களை

1974 மார்ச் 19] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லி, சமாதானம் சொல்லக்கூடும். அப்படிச் செய்தால் பின்தங்கியவர்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? முஸ்லீம் களில் பெரும் பகுதியினர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள்; தகுதி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. வேலை வாய்ப்புகளிலும் அவர்களுக்கு இடமில்லை. இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டியது அரசின் கடமை. இனி வருகின்ற காலங்களிலாவது இந்தக் குறைபாடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகள் பாராமரிப்பு பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ராணிபேட்டையில் கால்நடை மருந்தகம் ஒன்று நல்லமுறையில் இயங்கிவருகிறது. அது லாபகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மருந்தகத்திற்குச் சொந்தமாக பல லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு கட்டிடம் கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் திறக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் லாப நஷ்டத்தைக் கணக்குப் பார்ப்பதில்லை; மக்களுக்கு நன்மை செய்வதைத்தான் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால், அந்த வட்டாரத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த செலவில் போதுமான கால்நடை மருந்துகளையும் கொடுத்து, அவைகளுக்குத் தேவையான அபிவிருத்திப் பணிகளையும் குறைந்த செலவில் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆட்டுப் பண்ணை, கோழிப் பண்ணை இவைகள் எல்லாம் நல்லமுறையிலே நடைபெறுவதற்கு பல திட்டங்களைத் தீட்டி யிருந்தாலும் அசைவ உணவுக்காரர்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு பெரும் அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எங்களுக்கு ஆட்டு இறைச்சி, கோழி இறைச்சி முன்பிருந்ததைவிட இரண்டு மடங்கு விலை கொடுத்தால்தான் கிடைக்கிறது. சைவ உணவுக்காரர்களும் இந்த உணவு வகைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டார்கள். முட்டை இப்போது சைவ உணவு என்று சொல்லப்படுகிறது. சைவர்களும், அசைவர் களும் முட்டை சாப்பிடுவதால் அதன் விலை மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே, ஆடு, கோழி வளர்க்கின்ற திட்டங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் சிறு சிறு அளவிலே ஆட்டுப்பண்ணை, கோழிப் பண்ணைகள் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தத் திட்டம் இப்போது இருந்தாலும் கூட, அது சரியாகச் செயல்படவில்லை. வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில்.....(மணி அடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்).

* திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசின் ஐந்தாண்டுக் கால பெருமுயற்சியால் விவசாயத்தில் பல பெரிய மாறுதல்களை ஏற்படுத்தி பசுமைப் புரட்சி திட்டத்தின்கீழ் உற்பத்தியைப் பெருக்கி பல மாநிலங்களுக்கு உணவு வழங்கும் நிலையிலே நாம் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் விளை பொருள்களை அறுவடைக் காலத்தில் ஒரே நேரத்தில் விற்பனை

[திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன்] [1974 மார்ச் 19]

செய்வதால் விலைகள் சரிந்து அவனுக்கு சரியான் வருமானம் கிடைப்பதில்லை. அதோடு, இங்கு 6 லட்சம் பேர் படித்தவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், விவசாயத்திற்கு ஆட்களை கிடைப்பதில்லை. காரணம், விவசாயி தரும் கூலி மிகவும் குறைவாக இருப்பதும் உழைப்பு அதிகமாகத் தேவைப்படுவதாலும்தான் இந்த நிலைக்குக் காரணம். விவசாயிக்கு அதற்குமேல் கொடுத்து கட்டுப்படியாக வில்லை.

விவசாயத்திற்குத் தேவைப்படும் ஆயில், டீசல், பூச்சி மருந்துகள் மின்சார மோட்டார், பம்புகள், டிராக்டர், அதற்கான உதிரிப் பொருட்கள் விலைகள் ஏராளமாக அதிகரித்து உள்ளன. ஆனால், விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் உணவுப் பொருள்கள், இந்த விகிதத்தில் உயர்வதில்லை, உயர்த்தப்படவில்லை. உற்பத்தியாளரின் இந்த நஷ்டத்தை உபயோகிப்போர் உணரவேண்டும். டிராக்டர் உதிரிப் பொருள், ரிப்பேர் சிலவு ஆகியவைகளுக்கு மான்யம் தரவேண்டும். உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கு கார்டு மூலம் சுலபமாகக் கிடைக்க வழி செய்து அந்தத் துறையில் 25 சதவீதம் மானியமாக அரசு தரவேண்டும். பொறுக்கு விதைகள் உற்பத்தி செய்வதில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். அமோக விளைச்சல் தரும் விரிய விதைகள் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். சென்ற ஆண்டு எனக்கே விவசாய அதிகாரிகள் தந்த கம்பு, கடலைக்காய், டி.எம்.வி. 10 என்ற விதைகளை நான் பயிர் செய்தேன். கடலைக்காய் முளைக்கவே இல்லை. கம்பு பாதிப் பயிரில் கதிர்கள் வந்தது, பாதிப் பயிரில் கதிர்கள் வரவே இல்லை.

இம்மாதிரி விவசாயி ஒரு வருடம் பாதிக்கப்பட்டு கடன்காரனாகி விட்டால் திரும்ப அவனால் மீளவே முடிவதில்லை. ஆகையால், அதிகாரிகள் அதிகக் கவனம் செலுத்தி இது மாதிரி தவறுகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதோடு அரசாங்கமே பூச்சி கொல்லி மருந்து தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் தொடங்கி நல்ல தரமான மருந்துகளைத் தயார் செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்க ஆவன செய்ய வேண்டும். தற்போது தனியார் தயாரிக்கும் பூச்சி மருந்துகளில் நிறைய போலி மருந்துகள் வருகின்றன. இதனாலும் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதோடு இப்போது ஆராய்ச்சிகள் செய்து கண்டுபிடித்துள்ள தெல்லாம் நஞ்சை நிலத்தில் பயிர் செய்யும் அமோக விளைச்சல் தரும் விதைகளைக் கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். அது போல் புஞ்செய் நிலத்தில் பயிர் செய்ய விதைகளைக் கண்டு பிடிக்க தீவிர கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மண்வள பாதுகாப்பு குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமநிலையில் கரை போடும் முறையை கண்டிப்பாக கடைபிடிக்காததால் போடப்பட்ட கரைகளில் ஒரு இடத்தில் தண்ணீர் தேங்கி உடைப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. மற்றும் கரைபோடுவதற்கு நிஷ் சொந்தக்காரர்களின் சம்மதம் பெற வேண்டியிருப்பதால் தாழ்வான பகுதியில் இருப்பவர் கரை போட விருப்பப்பட்டாலும், மேட்டில் இருப்பவர் விரும்பாவிடில் போட முடியவில்லை. ஆகையால், ஒரு பகுதியை கரை போடத் திட்டம் இட்டால் அரசு ஆணை மூலம் செயல்படுத்த சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன்]

கால்நடை வளர்ப்பு குறித்து ஓரிரு கருத்துக்கள் சொல்ல விழுகிறேன். (1) நல்ல தரமான மாடுகள் இன உற்பத்தி ஆகும் வகையில் பொலி காளைகளுக்கு மானியம் அளித்து பாதி விலையில் வாங்கி தரவேண்டும். (2) தரமான இன வளர்ப்புக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் கன்றுகள் வளர்க்க மாதம் இவ்வளவு என்று மானியம் வழங்கப்படவேண்டும். (3) செயற்கை முறை கரு தரிக்கும் நிலையங்களை மிகுதியாக ஏற்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும். (4) அதேபோல, ஆடு வளர்ப்பிற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக கடன் வழங்கப்பட வேண்டும்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முழு அளவில் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அதன்மூலம் வேளாண்மைத் துறையில் நல்ல பயனைப் பெற்றிருப்பது தமிழ்நாடு என்பதை நான் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தப் பெருமையை நமக்குத் தேடித் தந்தவர்கள் நமது வேளாண்மைத் துறையினர்தான் என்பதையும், அவர்களுக்கு இந்த மன்றமும், இந்த நாடும் நல்ல முறையில் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமைப் படுகிறேன்.

இதற்கு முன்பு என்றும் இல்லாத அளவுக்குக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில்—அதுவும் குறிப்பாக நமக்கு நிறையத் தடைகள் இருந்தும்—விதிகளில் அடல்ட்ரேஷன், பூச்சிக்கொல்லி, ரசாயன மருந்துகளில் அடல்ட்ரேஷன்—போன்றவை இருந்தும் 2.99 லட்சம் டன் சென்ற ஆண்டு அதிகமாக உற்பத்தியைச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முக்கியமான காரணம் நமது வேளாண்மைத் துறையின் சீரிய பணிகளே. அதற்காக வேளாண்மைத்துறையைப் பாராட்டுகிறோம்.

அதே நேரத்தில் இப்போதுதான் வேளாண்மைத் துறையை இரண்டு சவால்கள் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன. இனி அவற்றை எப்படிச் சமாளிக்கப்போகிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சில விஷயங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். தரமான விதைகள் கிடைக்கவில்லை, உரத்தில் கலப்படம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்தில் கலப்படம் ஆகியவை இருப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். உர விநியோகத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் போதும் அந்த விநியோகம் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இந்தச் சோதனைகளை நல்ல முறையில் சமாளிப்பதில் தான், நம்முடைய எதிர்கால வேளாண்மைத்துறை வெற்றியே அமைந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இவற்றை எப்படிச் சமாளிக்க இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றித்தான் தனியாக சைக்ளோஸ்டைல் பண்ணிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதில் இந்த இரண்டு சவாலையும் எப்படிச் சமாளிக்கப்போகிறோம் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : எழுத்தில் உள்ளதை நாம் எந்த முறையில் செயல்படுத்தப்போகிறோம் என்பதில் தான் வெற்றியிருக்கிறது என்பதை நான் தங்கள் மூலமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, ஒரு ஏ.இ.ஏ. இருக்கிறார். அவர் போய் தரக்குறைவான விதை, அல்லது கலப்பட பூச்சி மருந்து, கலப்பட உரம் இவற்றை வைத்திருக்கக்கூடிய கள்ளமார்க்கெட்காரரைக் கண்டுபிடித்தார் என்றால் உடனே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை அவருக்கு கொடுத்திருக்கிறோமா? இல்லை. நாம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிப் பயன் இல்லை. அதற்காக நாம் என்ன லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவந்தோம்? கடந்த ஓராண்டில் உர விநியோகம் எவ்வளவு மோசமான நிலையில் நடந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அதனால் மக்களிடையே எவ்வளவு கெட்ட பெயர்? இந்த அரசு நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டும் என்பதற்காகவேதான் நான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஏ. கே. சுப்பையா : அவர்கள் பேசும்போது கூட ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். நிலம் உழுபவனுக்கே சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்றார்கள். இப்போது 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வைத்திருக்கிறோம். நாளைக்கே பத்தாக்கலாம். ஐந்தாம் ஆகலாம். இந்த நிலையில் அரசு ஸ்டேப்பார்ட் கார்ப்பரேஷன் என்பதாக 40 ஹெக்டேர் முதல் 400 ஹெக்டேர்வரை பண்ணை ஆரம்பித்து, நல்ல முறையில் லாபகரமாகச் செயல்படுகிறது என்று காண்பிக்கப்படுகிறது—அப்படி லாபகரமாகச் செயல்பட்டால் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரா எவ்வளவு அதிகமாக வைக்கலாம் என்று ஒரு கொள்கை—ஒரு திட்டம் வரையறுக்கலாம்.

அப்படியானால், நமக்கு இருக்கக் கூடிய ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்ன? இந்த அளவுக்குள் ஒரு விவசாயி அதிகமான பலனைக் காட்ட முடியுமா என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, அதைக் காட்டினால்தான் நலமாக இருக்க முடியுமே தவிர, நமது கொள்கையை விட்டுவிட்டு 40 முதல் 400 ஹெக்டேர் என்று வைத்துக் கொண்டு, அதிலே நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது என்று கொடுத்தால் இப்பொழுதிருக்கிற ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை நீங்கள் கையாளப் போகிறீர்களா இல்லையா? திரு. ஏ. கே. சுப்பையா : அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறீர்கள்?

நம்முடைய பாதையிலே, நாம் இயங்கக் கூடிய பாதையிலே முறையிலே ஏன் இந்த பலனீனம் ஏற்பட்டது? இந்த முறையை யார் சொன்னார்கள்? ஒன்று வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆராய்ச்சித் துறையினரோ அல்லது வேளாண்மைத் துறையினரோ யாராவது என்ன சொல்கிறார்களோ அதையெல்லாம் பரிசீலித்து எதன்மூலம் நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் அதிகமான லாபம் என்று பார்த்து அதனால் நாங்கள் அதைக் கையாளப் போகிறோம் என்று சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அவர்கள் சொன்னதனால் இந்த நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 19] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

அதற்குப் பதிலாக, ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குள்ளேயே ஒரு பரீட்சையை நமக்கு நடத்திக் காட்டி அதன்மூலம் நமக்கு லாபம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை வைத்துக்கொள்ளலாம்; அதன் மூலமாக அதிக லாபம் கிடைக்குமே என்றால் நீங்கள் செய்யும் இந்த பரீட்சையின் மூலமாக எப்படி அதிக லாபம் கிடைக்கும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையினைப் பற்றிய தேவைகளைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஆராய்ச்சித் துறை, இங்கே ஒரு துறை. அங்கே உழவு நடுவதற்கு ஒரு பாட திட்டம் இங்கே ஒரு திட்டம். அங்கே இரண்டு பள்ளிக்கூடம் இங்கே இரண்டு பள்ளிக்கூடம். அங்கே புதிய ரக விதைகளைக் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். இங்கே 14 புதிய ரகங்களைக் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். இப்படி வேளாண்மைத் துறையாக இருந்தாலும், அங்கே ஒரு ஆராய்ச்சி இங்கே ஒரு ஆராய்ச்சி என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல், நம்முடைய வேளாண்மைத் துறையில் என்ன எடுத்துக்கொள்ளலாம். வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்திலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை நாம் வகுத்தாக வேண்டும். இனிமேல் அதற்குள் ஒரு போட்டி இருக்கக் கூடாது அதற்கென்று ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி போட்டாலும் கூட நலமாக இருக்கும்.

அதையெல்லாம் ஆலோசித்து நிச்சயமாக முடிவெடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அங்கே இருக்கக் கூடியவர்கள் தாம் கண்டுபிடித்தது தான் நல்ல விதை, இவ்வளவு காலமாக நல்ல பெயர் எடுத்து, தமிழகத்து வேளாண்மைத் துறையினரான நாங்கள் கண்டுபிடித்ததுதான் நல்ல விதை; நல்ல முறை என்று கூற இதனால் விவசாயிக்குத் தொல்லை ஏற்படும். வேளாண்மைத் துறை சொல்வது சரியா, அல்லது ஆராய்ச்சித் துறை சொல்வது சரியா, நல்லதா என்று தெரியாத நிலை ஏற்படும். இந்த முறையைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் மத்தியிலே நமக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட வில்லையே என்று கருதக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே அதைப்பற்றியும் அரசு ஆலோசித்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். பள்ளிக்கூடம் மூலமாக விவசாயக் குழந்தைகளுக்கு நல்ல அறிவூட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். 14 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. 20 பேர்கள் படிக்கின்றார்கள் என்ற விவரத்தைச் சொன்னார்கள் வருஷத்திலே எவ்வளவு பேர்கள் படித்துவிட்டு வருவார்கள்? அதன் மூலமாக நல்ல அறிவை ஊட்ட முடியாது. அதற்குப் பதிலாக நான் ஒரு திட்டத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மற்ற ஆரம்பப் பள்ளியிலே 1-வதிலிருந்து 10-வது வரை படிக்கும் காலத்திலேயே கைத்தறிக்கென்று கிராப்ட் டீச்சர் வைத்து சொல்லிக் கொடுப்பதைப் போல், விவசாயத் துறையிலே உள்ள டீச்சர்களைக் கொண்டு பள்ளியிலே சேரும் சின்ன குழந்தைகளுக்கு இந்த அறிவை ஊட்டினால் நல்லது செய்ய முடியுமா என்பதை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. இரா. இராமலிங்கம். மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் உணவு உற்பத்தியிலே தமிழ் நாடு முன்னணியிலே நிற்பதைப் பார்க்கிறோம். 1972-73-ல் 93.5 இலட்சம் டன்னாக இருந்த உற்பத்தியை 1973-74-லே 101.13 இலட்சம் டன்னாக உயர்த்தி இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நமது விவசாயிகள் இன்றைக்கு மிகவும் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள் அவர்கள் நவீன முறையிலே விவசாயத்தைச் செய்து அதிக உற்பத்தியை காட்ட வேண்டுமென்று ஆர்வத்திலே இருக்கும்போது, தரமான பூச்சிக் கொல்லி மருந்து, உரம் போன்றவைகளை நாம் குறித்த நேரத்திலே, கொடுத்தால் இதைவிட அதிக உற்பத்தியை அவர்களால் காட்ட முடியும்.

விதைகளை உற்பத்தி செய்வதிலே அரசு நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறது. விவசாயத் துறையினரும் தேவையான விதைகளை உற்பத்தி செய்து வழங்கி வருகிறார்கள். ஆகவே தரமான விதைகளைப் பொறுத்தவரையில் கட்டுப்பாடு இல்லை.

பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைப் பொறுத்த மட்டில் கடந்த ஆண்டு சில மாதங்களில் தட்டுப்பாடு இருந்தது உண்மை. இப்பொழுது ஓரளவு நிவர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மை தொழில் கழகத்தின் மூலமாகவே பூச்சி கொல்லி மருந்துகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கை பாராட்டப்பட வேண்டிய கொள்கை.

கடந்த ஆண்டு 40 சதவீதம் உரம்தான் நமக்கு வந்தது என்றாலும் உரத்தட்டுப்பாடு மிக அதிக அளவிலே தமிழ் நாட்டிலே இருந்தது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. உர விநியோகத்தை அரசு மாத்திரம் செய்யவில்லை. தனியார்களும் உரத்தை விநியோகம் செய்தார்கள். அதன் காரணமாக, அதிகமாகக் கலப்படம் ஏற்படுவதை நம்மால் தடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் கள்ளச்சந்தையிலே விற்கிறார்கள். அதையும் தடுக்க முடியவில்லை. மத்திய அரசினுடைய உரக் கட்டுப்பாடு சட்டம் எந்த அளவு உதவிகரமாய் இருக்கிறது என்பது அனைவருக்கும் தெரியும், மாநில அரசுக்கு உரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய எல்லா விதமான அதிகாரங்களும் இருக்கிறதா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உர விநியோகத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கவலை தெரிவித்தார்கள். உர விநியோகம் வருகிற மாதங்களிலே இன்னும் மோசமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால், உயர் ரக, அதிக உற்பத்தி தரக்கூடிய விதைகளை விதைக்க வேண்டாமென்று கூடக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்காக நான் ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமீபத்திலே தூத்துக்குடியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட உரத் தொழிற்சாலை, இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களிலே உர உற்பத்தியைத் துவங்கும் வருகிற ஜூன் மாதத்திலே யூரியாவும், சல்பேட்டும் வர இருக்கிறது

1974 மார்ச் 19] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

அத் தொழிற் சாலையை ஜாயன்ட் செக்டாரிலே ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதிலே, நமக்கு, மாநில அரசுக்கு அதிகப் பங்கு இருக்கிறது. அதைக் கருத்திலே கொண்டு, தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையிலே உற்பத்தி யாகிற உரத்தை மாநில அரசே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய உணவு உற்பத்தியை பெருக்கலாம்.

இன்றைக்கு நமக்கு அதிகமான உரம் தேவை. அந்த உரத்தைத் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையிலிருந்து பெறலாம் என்று நினைக் கிறேன். ஆகவே, உடனடியாக தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை உற்பத்தி அனைத்தையும் மாநில அரசே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கின்ற இந்தக் குறிப்புக்களிலே கரும்பு விளைச்சலுக்காகவும், பருத்தி உற்பத்திக்காகவும் பல திட்டங்கள் கூறப் பட்டுள்ளன. ஆனால், வாழைச் சாகுபடி பற்றிய குறிப்புக்கள் இருக் கின்றனவா என்று துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். ஸ்ரீவில்லிபுரம் வட்டத்திலும் தூத்துக்குடி வட்டத்திலும் அதிகமாக வாழையை உற் பத்தி செய்கிறோம். அந்தப் பகுதியிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 1 கோடிக்குமேல் டர்ன் ஓவர் வரக்கூடிய அளவுக்கு, வாழை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். தூத்துக்குடி நகரிலே மட்டும் நாளொன்றுக்கு 40 லாரி கள் வாழைப்பழம், வாழைக்காய், வாழைஇலை போன்றவைகள் கேரள மாநிலத்திற்கும், கர்நாடக மாநிலத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, வெளிநாடுகளுக்குக்கூட அனுப்பக் கூடிய வாய்ப்பு தூத்துக்குடியிலே இருக்கிறது.

அதை மனதிலே கொண்டு, வாழை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். வாழை உற்பத்தி செய்கிற பகுதியில் இருந்து தூத்துக்குடியில் தொடி எம். டி. டி. ஸ்கீம் என்ற புதிய ஸ்கீம் போட்டு, தண்ணீர் கொண்டு செல்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு எந்த விதமான இடைஞ்சலும் வராமல் அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஏற்கெனவே பொதுப் பணித்துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் எந்த விதமான பாதகமும் இல்லாத வகையிலே தண்ணீரைக் கொண்டுசெல் வோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கக் கூடிய நிலையைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு எதையும் செய்துவிடக்கூடாது, இதுவரையிலும் அந்தப் பகுதியிலே அதற்காக என்ன என்ன சலுகை களைக் கொடுத்தார்களோ அந்தச் சலுகைகளையெல்லாம் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்த விவசாயிகள் இதுவரையிலும் பெற்ற பயன்களைப் பெறமுடியும். வாழைப்பழம் எல்லோ ராலும் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுவது, நல்ல சத்துணவுகூட. அதை கமர்ஷியல் கிராப் என்று ஆக்கிவிட்டு அதற்கு விவசாய வரி போடுகிறார்கள். ஆனால் நெல்லுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்கப்படு

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்] [1974 மார்ச் 19]

கிறதோ அவ்வளவு தண்ணீர் வாழைக்குக் கொடுப்பதிலே சில கட்டுப்பாடுகளைப் போடுகிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நீக்கி வாழையை கமர்ஷியல் கிராப் என்று இருப்பதை மாற்றி அதை புட் கிராப் ஆக ஆக்கவேண்டுமென்ற யோசனையைச் சொல்லி இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, in support of the cut motions given by me, I want to say a few words on Agriculture and Animal Husbandry Demands.

At the outset I want to know from the Hon. Minister the remedy that he has got to get over the shortages faced by the Nation, especially Tamil Nadu. As it is, we are having power shortage. Then there is the Cauveri dispute between Karnataka and Tamil Nadu. There is also shortage in the production of tractors and fertiliser. Then there is the oil crisis and so many shortages are there. But so far as foodgrains are concerned, we are happy as we are self-sufficient. In this connection I want to utter a word of warning that next year we are going to have shortage in regard to foodgrains and we have to face its consequences. I do not know what is the actual scheme which the Hon. Minister has to make the State self-sufficient in foodgrains next year.

Sir, 80 per cent of the people are agriculturists and the amount allotted for agriculture is very meagre for increasing agricultural production. Now the agriculturists are not provided with facilities. Other people have got their own unions and through them they ask for increased D.A., T.A., etc., but the poor agriculturists have no union. They cannot fight for increased price for their products, etc. Whatever price the open market gives they have to take it.

But, as some Hon. Friends have pointed out the price of fertiliser has increased from Rs. 51 to Rs. 100. In our area it has increased to Rs. 150 or Rs. 170 and it is sold in the blackmarket everywhere as has been mentioned by the Hon. Member, Thiru Krishnamurthy. So, what is the stringent step that the Government have taken to stop it and I hope the Hon. Minister will reply to that point.

Also I request him to see that the persons who are indulging in black-marketing must be severely punished. We must consider them as national dacoits. Otherwise, the poor agriculturists would suffer. They have no other occupation.

1974 மார்ச் 19]

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : On a point of elucidation, The hon. Member wants to know the actual steps which are being taken to see that there is no blackmarketing in fertiliser in future. That is already mentioned in the separate Note on Agriculture Demands. It is stated therein—

‘It is proposed to strengthen Inspection staff, and tighten the conditions governing the sale by dealers.....’
Is there any doubt that blackmarketing will continue even after the definite steps mentioned in that Note?

THIRU B. VENKATASWAMY : Of course, it has been mentioned that they are going to appoint more staff to check it. Even now there are officers to check it but in spite of them it is still going on. So we must see that stringent steps are taken to stop it. Even certain societies are indulging in such activities. In our area there are such societies who do not give it at controlled rates. As the presidents of these societies are non-officials, they are doing like that. Only when blackmarketing is stopped, the agriculturists will be in a position to get fertiliser.

As regards experiments conducted to increase the Nitrogen content of organic manures, from bagasee we can get nitrogen upto 11 per cent and so we must see that the organic manures are properly produced. Previously subsidy was given for the production of ‘Diancha’ Sesbania and Sun Hemp. As organic manures are most essential, the Government should give subsidy for the production of such organic manures.

Coming to the Dharmapuri district, it is suffering from natural calamities. Harur and Uttangarai are affected by drought and one pot of drinking water costs 50 paise to one rupee. It has been mentioned that Intensive Agricultural Programmes are to be introduced in many districts. I request the Hon. Minister to introduce it in the Dharmapuri district so that the people there will be benefited.

Regarding sinking of wells, in our area we are finding it very difficult to get dynamite. We have to get it from Salem and so the Government should see that it is made available in the Dharmapuri district itself.

I have also given a cut motion to discuss the need to start a separate Horticultural Directorate. Even though we have got more facilities Tamil Nadu is backward so far as the development of Horticulture is concerned. In the Karnataka State, they have got a separate Horticultural Directorate. With their help, the ryots there are able to produce grapes—Anabishah and Thompson—Seedless varieties worth Rs. 30,000 to 40,000. So, I request this Government to follow their example and introduce such a scheme in our State so that our people can be benefited.

[THIRU B. VENKATASWAMY]

[1974 மார்ச் 19]

It is stated that regulated markets for horticultural and vegetable products are to be opened in 17 places and I request that such markets should be opened at Hosur and Ootacamund with provision for cold storage facilities, so that the people there will be benefited.

Tea seedlings are not available in Nilgiris district and the hon. Member Thiru Bomman has also told me about it. I request the authorities to see to it that tea seedlings are distributed to the agriculturists.

Regarding potato development, I am glad that Government is able to control the nematode disease. But we must see that the cost of cultivation is minimised.

Coming to animal husbandry, I find that only a small amount has been earmarked for it. It is like mixing small quantity of asafotida in the ocean. There is no scheme which would provide exotic breed of animals. Where is the scheme to provide high-line variety? Where is the original stock? You have schemes of improvement. But unless the original stock is there you cannot improve. What I say is, increase the original stock and let each family have one exotic animal. Then only you can increase the standard of living of agriculturists.

Somebody was saying that the Hon. Minister does not know much about agriculture. I differ there. He knows much about agriculture and he is also very economical in providing necessary money and avoiding waste.

I am glad that I.C.D.P. has been revived and it is going to be included in the Fifth Plan. I hope Dharmapuri will be included in that Scheme. Necessary steps should be taken to eradicate the tooth and mouth disease in animals.

Regarding poromboke lands used for grazing, I want that they may be given exemption.

I am Chairman of Panchayat Union and for better administrative work, I request that Livestock Assistants may be taken away from block control and merged with their Parent Department. That is the recommendation of the Estimates Committee and A.R.C. I hope it will be done.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

சென்ற ஆண்டு குறைவாக மழை பெய்த காரணத்தால், குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் இன்றைக்குப் படுகின்ற அவதிகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஆடு மாடுகள் கூடத் தண்ணீர் குடிக்க முடியாத நிலையிலே சேலம் வட்டாரத்திலே விவசாயிகள் அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு அவர்கள் வாங்கியிருக்கின்ற சர்க்கார் கடன்களை யெல்லாம் கொடுக்கக்கூட இயலாத நிலைமையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே அந்த விவசாயிகள் வாங்கியிருக்கின்ற கடன்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பெரிய மனது வைத்துத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி முடியாவிட்டாலும்கூட இந்த ஆண்டு அந்தக் கடன்களை வசூலிப்பதைத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலே சென்ற ஆண்டு புஞ்சை நிலங்களில் ஒரு ஏக்கரில் ஒரு மூட்டைகூட நிலக்கடலை விளையவில்லை. எனவே அவர்கள் இந்த சர்க்கார் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு இன்னும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, சேலம் மாவட்டத்தில், 100 அடி 120 அடிக்கு கிணறு வெட்டினால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். மற்ற மாவட்டங்களைப் போல், 10 அடி, 5 அடி வெட்டினால் தண்ணீர் கிடைக்காது. மற்ற மாவட்டங்களைப்போல் எரிப் பாசனமோ, ஆற்றும் பாசனமோ சேலம் மாவட்டத்தில் கிடையாது. எனவே, அந்தப் பகுதிகளில் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து, அவரைப் பார்வையிட்டுச் செய்து அவர்களது குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் அதிகமாகப் பயிரிடப்படுவது மரவள்ளிக் கிழங்குதான். அதற்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. ஒரு ஆண்டில் மூட்டை 10 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு ஆண்டில் மூட்டை 20 ரூபாய் என்றும், இன்னொரு ஆண்டில் மார்க்கெட்டே இல்லாமலும் போய்விடும். அதற்கு இருக்கின்ற மார்க்கெட் வடநாட்டிலேதான். சேட்டுகள் ஜவ்வரிசிக்காக வாங்கி இருப்பை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலையிலே சில நேரங்களில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான மார்க்கெட்டை ஏற்படுத்தி ஒரு முறையான, சீரான விலையை நிர்ணயம் செய்து விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பின் தங்கிய மலை ஜாதி, மலை வாழ் மக்கள் வசிக்கின்ற கிராமங்கள் ஏறத்தாழ பத்து இருபது கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களுக்குச் சரியான பாதை வசதி இல்லை. அதனால், அங்கு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற தானியங்களை நல்ல மார்க்கெட்டில் விற்க முடியவில்லை. அந்த இடங்களுக்குப் பல அதிகாரிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் நான் காண்பித்தேன். சென்ற ஆண்டு கூட வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. நான் டி. ஈ. அவர்களையும்,

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1974 மார்ச் 19]

ஏ. ஈ. அவர்களையும் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் காண்பித்தேன். ஆனால், ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு உடனடியாக ரோடு வசதி செய்து தந்தால் அவர்கள் எரு, தழைகளைக் கொண்டு போவதற்கும், உற்பத்தி செய்த பண்டங்களை நல்ல மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும். அந்த முறையில் செய்து அந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, கிராமப் பகுதிகளில் வாழும் விவசாயப் பெருமக்களுக்குச் சாதாரணமாக ஒரு வருஷத்தில் மூன்று மாதங்களுக்குகூட கூலி வேலை கிடைப்பதில்லை. மூன்று மாதங்கள்தான் வேலை கிடைக்கிறது. மற்ற ஒன்பது மாதங்களுக்கும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். களை எடுக்கச் சென்றாலும், அறுவடைக்குச் சென்றாலும், 10 காசு, 20 காசு, 25 காசு என்று ஒரு பெண்ணும், ஒரு ஆணும் கூலி வாங்கிக் கொண்டு காலம் தள்ளுவதற்கு மிக மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான தொழில் கிடைக்கவும், கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் நல்ல வாழ்க்கை நடத்தவும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து தரும்படி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, என்னுடைய தொகுதியில் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் பஸ் போக்குவரத்து மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நீங்கள் வேண்டுமானால் ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து பல இடங்களிலும் பார்வையிடச் செய்யலாம். என்னுடைய தொகுதியிலே—நான் பல முறை கூறியிருக்கிறேன்—ஒவ்வொரு பஸ் ஸ்டாப்பிலும் பஸ்ஸைக்காகக் காத்திருப்பவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் இருப்பார்கள். பஸ்விலி நெரிசல் சொல்லி முடியவில்லை ஆகவே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது விவசாய மானியம். இதிலே பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றிப் பேசினால் எப்படி? அது குறித்து இருக்கும் கஷ்டத்தை இப்பொழுது சொல்லக்கூடாது?

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் விவசாயிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் நகரப் பகுதிகளுக்குப் போய் வருவதற்கு வசதிகள் இல்லை என்று அங்கத்தினர் சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : சென்ற ஆண்டு புயல் அடித்தது. இந்த ஆண்டு கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்து கடந்த 30 ஆண்டுக் காலத்தில் சம்பா நெல் காய்ந்து போனதாகக் கேள்விப்பட்டதே கிடையாது. தை மாதத்திலேயே கிணறு வெட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பருவ மழைக்கு இன்னும் அதிகக் காலம் இருக்கிறது. அதற்குள் என்ன நேருமோ தெரியவில்லை. அந்தப் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கெல்லாம் ஒரு தனி அதிகாரியைப் போட்டு நல்ல பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 19]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

மேட்டூர் வட்டம், சேலம் வட்டம், ஆத்தூர் வட்டம், ஓமலூர் வட்டங்களில் இருக்கும் கஷ்டங்களைப்போல் நம்முடைய மாநிலத்தில் வேறு எங்கும் இருக்க முடியாது. அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் அதிகாரிகளை அனுப்பிப் பார்த்துப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K.M. SUBRAMANIAM : Sir, being a resident of the City, I do not want to get entangled in agriculture. But I know one thing and that is this. There are agriculturists and agriculturists; there are agriculturists who own 10 or 15 acres of land and there are agriculturists who own only 2 or 3 acres of land. There are also agriculturists who are agricultural labourers. Unfortunately, 40 per cent of the population of India are agriculturists and rural workers whose per capita income is Rs. 350 per year. I find neither in the Approach Paper to the Plan of the State or anywhere else where this agricultural worker is being looked after and what is the extra step taken to supplement his income. I will stop with that.

I think the only way to solve their problem is through Animal Husbandry. That is where these two fields are connected and unless we provide each agricultural labourer with an animal, we cannot supplement his income and give him a decent living.

Leaving that alone, so far as the City of Madras is concerned Sir, the population is increasing. The animal population is increasing as also human population. Although our dairy project is supplying milk, there are still a lot of milk vendors going round supplying milk.

Unfortunately, everything is in a very, very bad condition and so far as the City is concerned, there is a department in charge of milk supply and I am very sorry to speak about that department. I never find fault with anyone unnecessarily.

But I have to say something about the Animal Husbandry Department. So far as the City of Madras is concerned, it is very unfortunate that they do not have any follow-up programme in many things. They have got beautiful animals brought, bulls brought for cross-breeding and they have artificial insemination programmes also. They have got all these things. But how many of the calves survive after they are given birth? Has anybody analysed this? I would like to know from the Hon. Minister for Agriculture how many cows have been born out of these beautiful bulls and because of artificial insemination and whether the calves have survived. It is unfortunate that there is no follow-up action.

[THIRU K. M. SUBRAMANIAM]

[1974 மார்ச் 19]

Secondly, the way the animals are kept is the most unfortunate thing : they are kept in the most unhygienic conditions. In the city, the Special Officer of the Corporation has now started a new experiment of putting cow sheds in Madras in every division. But how many ? It is only 12 cow sheds. It is not enough. We require hundreds of them. Now animals are milked in the most unhygienic conditions. It can be seen that this is the place where all diseases start. Unfortunately, sufficient attention is not given.

Not only that. There is preventive injection for foot-and-mouth disease, rinderpest, etc. Although this medicine is available, how many are actually availing of this ? Has the Government sufficient men to go round and advise that the people should take advantage of this preventive medicines ? When I ask milk-men why he has not taken the injection, he says that if he took the injection, the animal will not give milk for 4 or 5 days. But, ultimately the animal dies.

It is also very difficult to keep cows and calves in Madras City, because, the price of fodder is very prohibitive. I am glad and I thank our Revenue Minister that animal fodder has been exempt from sales tax. But who is going to benefit because of that ? Is it the merchant or is it the milkman ? I will also appeal to the Hon. Minister to see that oil cake is also exempt from sales-tax as it is a important fodder for the animals.

Leaving these things alone, I can also bring to your notice that everything is adulterated. Human food is adulterated. That is a different thing. Can we get any cow fodder in the City of Madras—I challenge—which is not adulterated ? Who is responsible for this ? I think Animal Husbandry is very important and it is not a subject which is to be dealt with like this, for, it is on the consumption of milk that our children grow. People like myself who are aged also depend upon milk. What we find is that milk is badly treated and given in a very bad condition. That department is not looking after things properly. Government is spending a lot of money. In Saidapet there are people to do it. But are they doing it correctly ? No, there are people who do not do things correctly. I think this should be enquired into.

Lastly, milking is done in roads.

உஸ்மான் ரோடில் ஒவ்வொரு ஓட்டலின் முன்னாலும் 25 மாடுகள், 30 மாடுகளை நிறுத்தி கறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

I think they should all be penalised. There should be specific places only where cows and buffalos should be milked.

1974 மார்ச் 19] [THIRU K. M. SUBRAMANIAM]

I hope and trust that this department will take action, the Government will take action and the Hon. Minister will definitely attempt to do these things which are very necessary.

I also appeal to the Hon. Chief Minister to allot more amount this year itself for construction of cow sheds, so that milking will be done under hygienic conditions and we will get better milk in the City. Thank you very much, Sir.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் காலே நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

இடைவேளைக்குப் பிறகு, பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணி அளவில் பேரவைத் தலைவர், புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே இந்த வேளாண்மைத் தொழிலானது....

திரு. என். கணபதி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்கள் மாலையில் வந்து இந்தப் பேரவைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக அவர்களுக்குக் கூடுதலான படி ஏதேனும் கொடுக்கப்படுமா? அல்லது அதற்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் சிபார்சு செய்வார்களா? என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு மாலை 4 மணி ஆகிவிட்டது. குறைந்தது ஏழு மணி அளவிலாவது கூட்டம் முடிவடையும் என்று எதிர் பார்க்கிறேன். இதற்கிடையில் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்களைப் போன்று உற்சாகத்தோடு கூட்டத்திற்கு வந்திருப்பவர்களுக்கு உற்சாகத்தோடு டிபன் வழங்குவார்களா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னைய நாடார் : அரசாங்கக் கொற்றா கொடுத்தால் உசிதமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : காலையில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள்தான் பெரும்பாலோர் பிற்பகல் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றுர்கள். யார் பிற்பகல் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அவர்கள் தான் அதிகமான படி அல்லது டிபன் வாங்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆனால் கட்சி உறுப்பினர்கள் வந்து கொண்டேயிருக்கிறோம். அப்படி ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாகயிருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னால் வேளாண்மைத்துறை பாதிக்கப்படும். வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்தான் அதற்குப் பொறுப்பு. ஆகவே அவர்கள் மானியம் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த ஏற்பாட்டினைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

[1974 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்களை இந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுத்துவது என்றால் அவர்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் உங்கள் சலுகையைப் பெற்றுவிட்டார் என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்படும். ஆகவே, ஆளும் பொறுப்பில் உள்ளவர்களை இப்படிப்பட்ட சிக்கலில் ஈடுபடுத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காபி நேரத்திற்குப் பிறகுதான் நாம் இங்கு கூடியிருக்கிறோம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் தொழிலானது நாட்டிலே பெரும் பகுதி மக்கள் செய்யக்கூடிய தொழில் மட்டும் அல்ல. வேளாண்மைத் தொழில் சிறப்பாக அமைந்தால்தான் மற்றத் தொழில்களும், மக்களின் வாழ்க்கையும் சீராக அமைய முடியும்.

“உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி; அது ஆற்றுகு
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு தொழிலில் இன்று எந்த முறையில் இருக்கிறது என்றால் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எந்த மாதிரியான இன்னல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்வதைவிட ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலர் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக, சமீப காலத்தில் விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சிகள் மூலம் பலவிதமான வீரிய விதைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வீரிய விதைகள் நல்ல மகசூல் கொடுக்கத்தக்க அளவிற்கு என்னென்ன மாதிரியான உரங்கள் இடவேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் ரேடியோ மூலமாகவும் ஏகப் பட்ட விளம்பரங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இதை நம்பி இந்த வீரிய விதைகளை அதிக விலை கொடுத்து—ஒரு கிலோ எட்டு, ஒன்பது ரூபாய் என்று விற்கிறது—வாங்கி விதைத்தார்கள் விவசாயிகள்.

அப்படி வீரிய கம்பை வாங்கிப் போட்டார்கள். வீரிய விதைகள் வாங்கிப் போட்டு தக்கபடி உரங்கள் கிடைக்காமல் விவசாயம் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் வீரிய விதைகள்பற்றி உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விதைகளைப் பரிசோதினை செய்ய அதிகாரிகள், இருக்கிறார்கள். பரிசோதித்து அனுப்புகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு எங்கள் வட்டாரத்தில் அந்த வீரிய விதைகளைப் போட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 500, 600 என்ற முறையில் நான்கு கோடி ரூபாய் அளவில் நஷ்டமடைந்திருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த நஷ்டத்தை அந்த விவசாயிகள் ஏற்க வேண்டும்? அதற்கு ஜவாப்தாரி யார் என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். இவர்களை நம்பியதால் தான் மோசமான விதைகளை அளித்ததினால்தான் இந்தப் பெரு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1974 மார்ச் 19] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

வீரிய விதைகள் விநியோகிப்பது சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, அதற்கு வேண்டிய ஆலோசனை செய்து அந்த விதைகள் சர்க்கார் துறையில் தயாரிப்பதற்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் இப்போது தனிப்பட்ட கம்பெனி இடத்தில் விதைகள் வாங்குகிறோம். அந்த கம்பெனிகள் அதை எப்படித் தயாரிக்கிறார்கள் என்பது பரம இரகசியம். ஆகவே, சர்க்கார் துறையிலே நம்முடைய அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையின் கீழ் அவற்றைத் தயாரிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உரம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரம் கிடைக்கவில்லை என்று ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 70 சதவீதம்தான் நமக்கு தேவையானதில் கிடைத்து இருக்கிறது. அமைச்சர் சொன்னதிலிருந்து இந்த ஆண்டு 50 சதவீதம்தான் நமக்கு கிடைத்திருக்கிறது. இப்படிக்குறைவாக கிடைத்திருந்த போதிலும் கிடைத்த உரம் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நியாயப்படி ரூ. 60, அல்லது 50 ரூபாய் விலையுள்ள மூட்டைகள் வெளி மார்கெட்டில் ரூ. 170-க்கு விற்கிறது. ரூபாய் 110, 120-க்கு விற்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் ரூ. 170-க்கு விற்கிறது. இதை கண்காணிப்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வழியை இப்போது தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது அவற்றைக் கண்காணிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரிகள் இது வரையில் 8 பேர் தான் இருந்தார்கள். அவற்றைச் சரியாக கண்காணிக்கத் தக்க அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் தான் எந்த அளவிற்கு அது பயன் அளிக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு கிடைத்த உரம் எப்படி விநியோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கு 50 சதவீதம் கூட வரவில்லை. 5-ல் ஒரு பங்கு கூட, 10-ல் ஒரு பங்கு கூட, 20-ல் ஒரு பங்கு கூட கிடைக்கவில்லை. ஒரு மூட்டை ரூ. 170 வரை வாங்கும் மோசமான நிலை இருந்தது. அது மட்டுமல்லாமல் உரத்தை பல இடங்களில் கடத்திக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருந்தனர். இதைக் கண்காணிப்பதற்கே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ தயாராக இல்லை. பல இடங்களில் கள்ள மார்கெட்டைப் பிடித்துக் கொடுக்கும் அரசு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நேற்றுக் கூட படித்தேன். செக்போஸ்ட்டில் இருப்பவர்கள் பிடித்து இருக்கிறார்கள். நமக்கு வரும் உரத்தை ஆந்திரா, கேரளா, கருணாகம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு கடத்திக்கொண்டு போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய மோசமான நிலையில் இந்த உர விநியோகம் இருக்கிறது என்று அரசின்மீது குற்றம் சாட்டுகிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் ஸ்டாக் நிறைய இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஸ்டாக் குடோனில் இருந்தால் போதாது. அது விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டும். விவசாய டிப்போக்கள் மூலம் மருந்துகள் விநியோகிக்கப் படுகின்றன. ஆனால் அந்த மருந்துகள் முறைப்படி விற்பனை செய்யப் படுவது இல்லை.

[1974 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அனுப்பி வைக்கிறேன் இப்பொழுது அரசாங்க கைவசம் பி. எச். லி. 10% ஏறத்தாழ 1,000 டன் என்ற அளவிற்கும் என்டரின் 1 லட்சம் லிட்டர் என்ற அளவிற்கும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோவில்பட்டிக்கு வேண்டுமென்று தெரிவித்தால், அதை அனுப்பி வைப்பதற்கு நான் தயங்கமாட்டேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மிக்க நன்றி. உடனடியாக அனுப்பி வைக்க வேண்டும். பருத்திப் பயிர்களுக்குத் தெளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் கூட சென்று பார்த்தேன். அங்கே மருந்து இல்லை. இப்போது பெப்போக்களுக்கு வரும் மருந்துகள் எல்லாம் வெளியில் போய் விடுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. காரணம், விற்பவர்கள் கம்பெனியில் வாங்கிக் கூட விற்பார்கள் ஆகவே, இந்த பெப்போக்களுக்கு சப்ளை செய்யப்படும் மருந்துகளின் மேல் “நாட் பார் சேல்” என்று சீல் குத்தி அனுப்ப வேண்டும். அப்போது ஏதாவது தவறு நடந்தாலும் கண்டுபிடிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

இப்போது பெப்போக்களுக்கு உரம் இன்று வருகிறது என்று சொன்னால் மறுநாள் சென்று கேட்டால் மருந்து இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ பில் போட்டு சரிசெய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த மாதிரியான நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்கிற அதிகாரிகள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சென்ற தொபரிலிருந்து நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நோய் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை அரசாங்கமே செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரி பூச்சி மருந்து தெளிப்பதை அரசாங்கமே செய்ய வேண்டும். ஒரு வயலில் பூச்சி வந்து அந்த வயலில் மருந்து அடிக்கவில்லையென்றால் அது பக்கத்திலுள்ள வயல்களிலும் வந்துவிடுகிறது. ஆகவே, காலரா போன்றவற்றைத் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வது போல் இந்த பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் வேலையையும் தேசிய கடமையாகக் கருதி அரசாங்கமே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த பூச்சி மருந்துகளில் பலவிதமான கலப்பங்கள் இருக்கின்றன. யூரியாவில் கலப்படம் செய்து விற்கிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்காணித்து எத்தனை பேர்களை தண்டித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி கலப்படம் நடப்பதைத் தவிர்க்க அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருமானம் கிடைக்கவில்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு நிகர வருமானம் ரூ. 3,000 வைக்கலாம் என்று அமைச்சர் ஆதித்தனார் சொல்லியிருக்கிறார்

1974 மார்ச் 19] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கள். அதை செய்வதற்குத் திட்டமிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு கட்டுபாடு விலை கொடுக்கப் படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் வெளி மார்க்கெட்டில் உரத்தை ரூ. 170 என்று சொன்னால் கூட வாங்கி உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு நியாயவிலை கிடைக்கவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட விவசாயப் போராட்டக் குழுவிடம் நியாய விலை நிர்ணயிக்கிறேன் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள். எனக்குக் கிடைத்த ஒரு புகாரைச் சொல்கிறேன். ஒரு மூட்டை நெல்லின் விலை ரூ. 40 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தால் விவசாயிக்கு ரூ. 35 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை ஒரு வியாபாரி வாங்கி அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து மூட்டைக்கு 40 ரூபாய் வீதம் பணம் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார். விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பணம் கொடுப்பது இல்லை. இப்படி விவசாயி உற்பத்தியைப் பெருக்கிய பிறகும் போதிய வருமானம் வரவில்லை என்றால் திரும்பவும் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். பல இடங்களில் விவசாயிகள் தாங்கள் எதிர்காலத்தில் எப்படி விவசாயம் செய்வது என்ற இக்கட்டான நிலையில் தள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் வாங்கும் பொருள்கள் பூராவும் கள்ள மார்கெட்டில். விற்கும் பொருள்களுக்கும் நியாயவிலை கிடைக்கவில்லை. அதே மாதிரி கரும்பு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாங்கள் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசத்தில் ரூ. 125 கொடுக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் கரும்பு 40 இலட்சம் டன் விளகிறது என்று சொன்னால் 12 கோடி ரூபாய் அந்த விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பணம் ஆலை முதலாளிக்குப் போகிறது. அந்த ரூபாய் 12 கோடி விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி, உத்திரப் பிரதேசத்தில் வாங்கிக்கொடுக்கிறார்கள். இங்கே 80, 85, 90 என்ற நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறீர்கள். அதை அதிகரிக்க வேண்டும். ஆலை முதலாளிக்கு அந்தப் பணம் செல்லக்கூடாது. இதற்கு ஒரு சாக்குப்போக்குச் சொல்லி பிரயோசனம் இல்லை.

விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைத்தோம். அது விவசாயிகளுக்கு என்ன வசதிகளை செய்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் உண்மையாகவே செஸ் மட்டும் தான் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஆரம்பிக்கப்பட்டதின் உண்மையான நோக்கம் விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுப்பது அவர்களுக்கு முன் கூட்டியே கடன் கொடுப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளைச் செய்வதற்குத்தான். இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு ஏதேனும் இப்போது மார்கெட்டிங் கமிட்டியில் உண்டா? ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களைத்தான் அதற்குத் தலைவராகப் போட்டிருக்கிறீர்கள் அவர்கள் செஸ் வசூலிக்கிற வேலையைத் தவிர வேறு எந்த விதமான வேலையையும் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1974 மார்ச் 19]

பாசனப் பகுதிப் பகுத்தித் திட்டம், பகுத்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தீவிர திட்டமாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் மானியம் சீரான முறையில் விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பல மானியங்கள் பலவிதமான முறையில் வருகின்றன. அவற்றைச் சரியான முறையில் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

இன்று விவசாயிகள் கடன் வாங்கி பம்ப் செட் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றிற்கு இன்னும் மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை. சிலர் கடன் வாங்கி கிணறும் வெட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து, மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு முன்னாலேயே, கிணறு வெட்டி முடிப்பதற்கு முன்னாடியே கடன் தொகையை வசூல் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு ஒருவர் கடன் வாங்கினால் அந்த தொழிற்சாலை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்த பிறகுதான் அந்தக் கடன் தொகையை வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாயிகள் விஷயத்தில் மட்டும் ஏன் இந்த முறை கையாளப்படுகிறது. இந்த விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால், உடனே மாடு ஜப்தி, பம்ப் செட் ஜப்தி என்று ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள்.

இது விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கையை நாசமாக்கும் நிலையில் கொண்டு போய் விடுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இடையிலே இருக்கக்கூடிய இடைத் தரகர்கள், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்தி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

உரம் நல்ல வகையில் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும். கம்போஸ்டு உரம் சரியானபடி செய்யப்படவில்லை. மத்திய சர்க்கார் அதற்கு அதிகமான மானியம் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நல்ல வகையில் உரம் தயார் பண்ணுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அது நல்ல முயற்சிதான். நமது நகர்ப்புறங்களில் உரம் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் கம்போஸ்டு உரம் பண்ணக்கூடிய முறைகளை கையாள வேண்டும். ரசாயன உரத்தையே நம்பி இருப்பதால், அது கிடைக்காத நேரங்களில் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை மோசமாகப் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களை வைத்து எப்படி உரம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்வதற்குச் சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிடைக்கின்ற ரசாயன உரங்களை சரியான முறையில் கண்காணித்து சீரான முறையில் விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ம் ஆண்டு வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக் களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் மஃண்ட்மிரு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றிய குறிப்புகளிலே வேளாண்மைத் துறையில் நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாகம் எந்த அளவுக்குக் காரியங்களை ஆற்றி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி வருகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு பருவ மழை நம்முடைய மாநிலத்தில் அங்கும் இங்கும் சரியான முறையில் பெய்யாமல் இருந்தாலும்கூட, 1972-73-வது ஆண்டைவிட 1973-74-வது ஆண்டில் 31 சதவிகிதம் கூடுதலாக உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நமக்கு பெருக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைத்து நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ளத்தக்க அளவில் காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

இப்படிப் பல்வேறு காரியங்களை நாம் ஆற்றுகின்றபொழுது இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சி வரிசையிலுள்ளவர்கள் பொதுவாக விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடையே சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய கருத்து 'விவசாயிகளுக்குப் போதிய அளவிலே உரம் கிடைக்கவில்லை, நல்ல 'வீரிய வித்துகள் கிடைக்கவில்லை, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை, 'இவைகளெல்லாம் கிடைக்காத நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனை மட்டும் அரசாங்கம் வசூல் செய்வதிலே மிக அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டினை எதிர்க்கட்சியினர்கள் சுமத்துகிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் ஒரு வகையிலே கடன் தருகிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடனைப் பெற்று விவசாயக் காரியங்களுக்காக கிராம மக்களிடையே விவசாயிகளுக்கு பெரும்பாலான கடன் உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. ஆகவே, ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பெற்றுத் தரக்கூடிய கடனை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நேரத்தில், அந்தக் கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்து மீண்டும் மத்திய வங்கி அல்லது கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ஓவர்ட்யூஸ் நிலைமைகளைக் குறைத்தால்தான் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடன் பெற்று விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவிகளைத் தொடர்ந்து செய்ய முடியும் என்பதை ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களும் நன்கு உணர்வார்கள். இருந்தாலும் அரசாங்கத்தின் மீது ஏதாவது குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியின்மீது குற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொதுவாக மத்திய அரசிடமிருந்து உரங்களை நம்முடைய மாநில அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பெற்றுத் தருகிறது. நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நாம் 1,50,000 மெட்ரிக் டன் என்று கேட்டிருந்தாலும், ஒரு லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுக்குத் தான் உரங்களை அவர்கள் வழங்குவதாக ஒப்புதல் தந்து, 87,000 மெட்ரிக் டன் அளவுக்குத் தான் உரங்களைக் கொடுத்து இருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்] [1974 டார்ச் 19]

ஆகவே, நம்முடைய தேவைகளை மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்கிறோம். மத்திய அரசு நம்முடைய தேவைக்கான உரங்களை கொடுக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறபொழுது, எதிர்வரிசையில் இருப்பவர்கள் அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசிடம் முனைந்திட வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் வாதாடினால் நாங்களும் துனையாக இருப்போம் என்று சொன்னால் நம்முடைய தேவைக்கு உரத்தை மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்று, நம்முடைய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு எதுவான வகையில் அமையும். அந்த வகையில் இந்த அவையின் மூலம் மத்திய அரசிடம் நாம் அதிகமாகப் போராடி அதிகமான உரத்தைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய மாநில அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த மன்றம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக நம்முடைய வேளாண்மைத் துறையில் நாம் அதிகமாகக் கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறோம். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை நாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மருந்துகளை அனைத்தும் தனியார் கம்பெனிகள் தயார் செய்து, அந்தக் கம்பெனிகள் அவற்றை வேளாண்மைத் துறையினருக்கு வழங்கிறார்கள். அதை நாம் வாங்குகிறோம். தனியார் கம்பெனிகளை வைத்து பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை தயார் செய்து அதை நாம் வாங்குவதை விட அரசாங்கமே அந்தக் கம்பெனிகளைத் தேசியமயமாக்கி அந்தப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை நாம் தயார் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய முயற்சிகளை நாம் எடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுப்பதன் மூலம் நல்ல தரமான மருந்துகளை நாம் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உற்பத்தி செய்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு, வேளாண்மை உற்பத்தியை அதிகமாக்குவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி நெல், சோளம், கம்பு, இதைப்போல பருப்பு வகைகள், கரும்பு போன்ற பயிர்களை நம்முடைய விவசாயிகள் பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதுமான அளவுக்கு அரசாங்கம் தாராளமாகச் சலுகைகளைச் செய்திடவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மன்றத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் பேசக்கூடிய நேரத்தில் கோவையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள நம்முடைய வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தைக் குறித்து இங்கே குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய வைஸ் சான்ஸ்லர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு இனத்துக்கு மட்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதாகவும் இங்கே குற்றம் எல்லாம் சாட்டப்பட்டது. அவர்கள் ஒரு மிக பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள்தான். தமிழகத்தில் ஒரு மைனாரிட்டி சமூகத்தினராக இருக்கக்கூடிய தேவாங்கு செட்டியார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர், ஆகவே

1974 மார்ச் 19] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் விவசாயத்தைப் பற்றி அ.தி.மு.க. சட்டமன்ற உறுப்பினர் கோவைச் செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள் * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : நான் அவரிடம் இதைப்பற்றி நேரிடையாகவே சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டார்.

(திரு. குழ. செல்லையா எழுந்திருந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேனே. நான் காலையில் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். ஒருவர் இன்னொருவருக்குத் தெரியுமா தெரியாதா என்று கேள்விகள் கேட்பது நல்ல முறையல்ல. அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். நீங்கள் இதையெல்லாம் வெளியில் பேசிக் கொள்ளுங்கள். சபையில் பேசுவது நல்லது அல்ல. திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள். * * * என்று அந்த வகையில் தொடங்கிய பகுதியை சபையின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிக்கையாளர்களையும் அதை வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று பல திட்டங்களை இன்று அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. அந்தக் கட்சியினுடைய தலைவர் ஒன்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன, அந்தக் கொள்கையை பின்பற்றினால் வேளாண்மைத் துறையில் நாம் முன்னேற்றத்தை காணலாம் என்று ஏதாவது கொள்கையை அல்லது வேளாண்மைத் துறைக்கு ஆலோசனைகளை அவர்கள் தந்தார்களா என்றால், அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகளையோ அல்லது கொள்கை எதையுமோ சொல்லாமல் ஒட்டுமொத்தமாகச் சர்க்கார் பேரில் குறைகளை மட்டும் சொல்லி அவர்களுடைய பேச்சை முடித்தார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

(மாலை 4-30)

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Hon. Speaker, Sir, I rise to express my views on the Demand Nos. 20-Agriculture and 48—Capital Outlay on Agriculture. The Hon. Minister has sought an allotment of about Rs. 57 crores and 13 lakhs for agriculture and also about Rs. 4 crores for Animal Husbandry.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆலோசனைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[Thiru K. S. Kothandaramia] [1974 மார்ச் 19]

Now at the outset I wish to point out that considering the Physical features and other factors, the District of Dharmapuri and some parts of Coimbatore district should be considered a separate agricultural zone. The altitude, rainfall, nature of crops, method of cultivation, food practices and the entire demographic features are different and therefore this should be considered a separate agricultural zone. Also the monsoon begins there not from the month of June but from the month of April. Within 10 or 12 days, we are going to have rainfall. Therefore, the agricultural work begins there at least 1½ months before it begins in other places of the State. So, by the time the rainfall comes, the agriculturists there should be given fertiliser, implements and loans from the banks, etc. Otherwise, they will have to waste their time by going here and there for getting them. Therefore, special consideration should be given to that district and proper arrangements should be made for their distribution.

With regard to the integrated intensive cultivation system, it has been introduced not only in the Thanjavur district but it has also been extended to other districts like Chingleput, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore and Tiruchirappalli. It is stated in the note that it will be extended to one more district in 1974-75. I request the Hon. Minister to extend the scheme to the Dharmapuri district so that the area can be developed very easily.

Now coming to fertiliser, we have read in newspapers that food stocks in the entire world are now falling short and in two months it may be depleted. Therefore, we have to take care to see that our production is increased and for that fertilisers are most important. The Hon. Minister has stated that they are distributed in two ways, (1) through the societies and (2) through the private agencies. Whatever agency it may be, whatever little is available should reach the agriculturists in time. Hon. Members who spoke before me have been saying that fertilisers are not available to them in time and at the rates prescribed by the Government. Therefore, the Government must take steps to see that fertilisers supplied to the co-operative societies are well distributed because the societies are under the control of the Government and they can check and punish them.

Then coming to green manure, it is not available. Organic manure is not available. We have given up goat manure. Agriculturists may be permitted to have a small number of goats. If the goats are there, agriculturists can get good manure, very useful to the crops. If an agriculturist has got 25 goats, it is like the Reserve Bank to him and he can get money, and manure, etc., by selling them. One objection is that goats eat away trees. People are also cutting away trees on the

1974 மார்ச் 19] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

roads and in the forests and so I request the Hon. Minister to help the agriculturists by giving permission to them to have a number of goats, which may help in increasing their income.

As regards soil testing, every agriculturist should have his land tested. Soil testing is going to be introduced in the Dharmapuri district and I thank the Hon. Minister for that.

With regard to seed farms, they are not properly constituted and they should be set up in each district so that ryots there may get good seeds in time.

Coming to Horticulture, we have completely neglected that section. In Hosur, almost all kinds of fruits, grapes, mangoes, pine-apples, apples, etc., can be grown well. In Bangalore they have got horticultural training and these fruits are cultivated on a large scale. All the fruits that are grown there can be grown in our taluks also. Therefore, special arrangements should be made for starting a Horticultural Farm at Hosur and encouragement should be given to agriculturists so that they can supplement their agricultural income.

Coming to flowers, Hosur is the best place for the cultivation of jasmine flowers. Even in the District Development Council it has been completely discussed and recommendations have been made. I do not know why agricultural officers are not giving proper attention to that. It has got good oil-content and colour and smell and it will not fade quickly. One acre of jasmine cultivation will yield good income and it will be an extra income to the agriculturists. I request the Hon. Minister who has seen that area and seized of the matter, to see that cultivation of jasmine is undertaken there by giving loans, etc., to the agriculturists.

Coming to the question of roses, sometime ago I had been to Haryana. In the Haryana city itself, about 100 acres have been set apart for growing roses. They grow beautiful roses. The climatic conditions there are similar to the Dharmapuri district. They are sending roses to foreign countries. It has got a kind of yellow petal, which will stand for 8 or 10 days. It is stated that in London alone 10 lakhs of flowers are sold per day. Ladies and gentlemen are used to take them for enjoyment. Therefore, such cultivation of roses can be introduced here. In Bangalore—our Hon. Minister for Labour knows that some private ladies, wives of officers have taken to this cultivation and they are getting a lot of income. Though flowers are grown in Kodaikanal and in the Nilgiris they are smellless but the flowers in Hosur have smell and are attractive in colours. I request the Hon. Minister to see that rose cultivation is encouraged.

[Thirun K. S. Kothandaramiah] [1974 மார்ச் 19]

Coming to coffee culture, in Hosur coffee can be grown. Sometime ago the department has recommended that the hills in the Denkanikottah taluk are quite suitable for coffee cultivation. In 1855 one European went interior into the taluk and found out a place that was suitable for coffee cultivation. Moreover this question, came up in the Parliament also and it was stated that Denkanikottah taluk was suitable for coffee cultivation and it is also proposed to take films on that and show them in foreign countries so that they can be attracted. Therefore, cultivation of coffee which has been neglected can be introduced in this taluk.....

(Mr. Speaker sounded the gong and called the next speaker.)

திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை, கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை ஆகிய மானியங்களின்மீது பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பு பெற்றமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உள்ளபடியே வேளாண்மைத் துறையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் சிறந்த முறையில் வேளாண்மை செய்து வருகிறோம். பல மெம்பர்கள் இங்கே சொல்லாமல் சொன்னார்கள். உரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எந்த உரம் பற்றாக்குறை, எப்போது இந்த உரம் கிடைக்கவில்லை என்பதை அவர்கள் சொல்லவில்லை. நான் ஒரு விவசாயி என்ற காரணத்தால்—இங்கே பேசுகின்றவர்கள் பலர் தங்களை விவசாயி என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். அதைக் கேட்க எனக்கு கனிப்பு வந்தது—கேட்கிறேன்.

ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20, ஐ.ஆர். 5 போன்ற ரகங்கள் எப்படி இருக்கும், பொன்னி, கருணா, கண்ணகி போன்ற நெல் ரகங்கள் எப்படிப்பட்டவை? எந்த நெல்லில் அதிக சத்து இருக்கிறது என்பதெல்லாம் சிலருக்குத் தெரியவில்லை. எந்த உரம் தேவை என்பதும் தெரியவில்லை. பண்டைக் காலத்தில் தழை உரத்தையும், கால்நடைப் பராமரிப்பு மூலமாக உரத்தையும் தயார் செய்து வந்தார்கள். விவசாயத் துறை அதிகாரிகள் கவனிக்க வேண்டும். பொதுப் பணித் துறைக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களில் வேம்பு, பூவரசு, கிளறி, செடியா போன்ற பயிர்களைப் பயிரிட்டு அந்த மரங்கள் மூலமாக உரத்தைத் தயார் செய்யலாம். வேம்பு அதிகமாகப் பயிரிடப்படுவது. அதில் கிடைக்கக்கூடியதை எடுத்து வேப்பம் புண்ணுக்கு மூலமாக உரம் தயார் செய்யலாம். அதிலே மணிச் சத்து அதிகமாக இருக்கிறது.

காம்ப்ளெக்ஸ் உரத்தை அதிகமாகப் போட்டுக் கொண்டே வருவதால் ஒரு கால கட்டத்தில் நிலங்களின் தரம் குறைகிறது. நிலத்தின் தரம் குறையக் காரணம் மண்ணில் இருக்கக்கூடிய சாம்பல் சத்துக்கள் காம்ப்ளெக்ஸ் உரத்தை அதிகமாகப் போடுவதன் காரணமாக வெளியாகிவிடுவதுதான். மீண்டும் அந்த மண்ணுக்குச் சாம்பல் சத்து தந்தாக வேண்டும். முனிசிபாலிட்யிலிருந்து கம்போஸ்ட் உரம் தயார்

1974 மார்ச் 19] [திரு. பி. பொன் சொக்கலிங்கம்]

செய்யலாம். அதற்காக மானியம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிட்யில் தயாரிக்கப்படுகின்ற உரங்களை எந்த முறையில் தயாரிக்க வேண்டும்? போடுகின்ற உரத்தோடு தழை உரத்தையும் சேர்த்து இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை மண்ணைப் போட்டு மூடி, கோழி வளர்க்கும் கோழிப் பண்ணைத் திட்டத்தின் கீழ் அதையும் போட்டு அத்தனையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும்போது உள்ளபடியே அந்த உரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அதிக விளைச்சலைப் பெற முடியும் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

கடந்த ஆண்டு 33 சென்ட் நிலத்தில் கோழி உரத்தை மட்டும் போட்டு நான் விவசாயம் செய்து பார்த்தேன். ஏறத்தாழ 28 கலம், அதாவது 60 கிலோ கொண்ட 14 மூட்டைகள் 700, 800 கிலோ அளவுக்கு அதிலே தானியம் கிடைத்தது. இதிலே அரசு அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துகிற வகையில் விவசாயத் துறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் க்ளேரிசியோ போன்ற செடிகளை வாய்க்கால் ஓரங்களில் மட்டும் நடுவதை விட்டு விட்டு முதல் போகம், இரண்டாம் போகம் பயிரிட்ட பிறகு உளுந்து போன்றவற்றைச் சாகுபடி செய்யும்போது இந்தச் செடிகளைப் பயிரிட வழி செய்ய வேண்டும். தக்கப்பூண்டு, செஸ்பேனியா ஆகியவற்றின் வேரில் அதிக நைட்ரஜன் சத்து இருக்கிறது. வெறும் யூரியாவை மட்டும் போடாமல் இவற்றைக் கலந்து போடுவதால் ஏக்கருக்கு 50 கிலோ யூரியா உரத்திற்குப் பதிலாக 25 கிலோ போட்டாலே போதுமானது. இதனால் உரப் பற்றாக்குறையைப் பெரிய அளவு தவிர்க்க முடியும்.

தழை உரம் மட்டும் அதிகப் பலன் தராது. மாடுகளின் கோமியத்தை அதாவது மூத்திரத்தை எடுத்து வயலுக்கு இடுவோமானால் அதிக மகசூலைப் பெற முடியும் என்பது என்னுடைய ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட முடிவு. அதற்குக் கால் நடை தேவை. இருக்கக்கூடிய கால்நடைப் பண்ணைகளை விவசாயப் பண்ணைகளுக்கு சற்று அருகில் வைத்து இரண்டையும் கண்காணிக்கும் அதிகாரம் டைரக்டர் ஆப் அனிமல் ஹஸ்பண்டரிக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் பசுந்தான் உரத்தையும், நரிப் பயிர் போன்ற உரங்களையும் கால் நடைகளுக்கு சத்துணவாகத் தந்து அதன் மூலம் அதிகமான உரத்தைப் பெற முடியும். அடுத்தாற்போல் கம்போஸ்ட் உரத்தை தயார் செய்ய வழிவகை இருக்கும்.

அதைப்போல் கால் நடைத் துறையில் ஓரத்தநாடு கால் நடைப் பண்ணையைப் பார்த்திருக்கிறேன். புதுக்கோட்டை கால்நடைப் பண்ணையைப் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு சிந்தி மாடுகள், உயர்தர ஜாதி மாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. உள்ளபடியே அந்த மாடுகள் பராமரிப்புத் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படிச் செலுத்தினால்தான் அந்தத் துறை நல்ல முறையில் செயல்படுவதாகக் கூற முடியும். மாட்டுக் கடைக் கட்டினால் மறு போகம்; ஆட்டுக் கடைக் கட்டினால் அதே போகம் என்று சொல்வார்கள். முதல் போகத்தில் ஆட்டுக் கடை; இரண்டாம் போகத்தில் மாட்டுக் கடை.

[திரு. பி. பொன் சொக்கலிங்கம்] [1974 மார்ச் 19]

இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு பாமினி உரத்தை கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கொடுத்து சிறந்த உரம் என்று சொல்லி போடச் சொன்னால் விவசாயிகள் போட மறுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது உரம் கிடைக்க வில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். நிலத்தின் சக்தி குறைந்து அதிகமான ரசாயன உரத்தைப் போட வேண்டுமென்ற நிலைக்கு விவசாயிகள் வந்து விட்டார்கள். ரசாயன உரப் பற்றாக்குறையைப் போக்க முனிசிபாலிட்டி லிருந்து கம்போஸ்ட் உரத்தை ஏக்கருக்கு 10-லிருந்து 12 டன் தயாரித்து அதற்குத் தகுந்த மண் மாற்று செய்ய வேண்டும்.

எந்தக் காற்று நிலத்திற்குப் பட்டால் நல்லது என்று கிராமத்தில் சொல்லுவார்கள். சில பேர் ஆடிக் காற்று என்பார்கள். சில பேர் ஆவணிக் காற்று என்பார்கள். சில பேர் புரட்டாசிக் காற்று என்பார்கள். மனிதனுடைய காற்று அந்த வயலில் அடிக்கடி பட வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும். ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் நல்ல மகசூல் கண்டு முதல் செய்வார்களானால் அவர்களுக்கு ஊக்க போனஸ் தரவேண்டும். கால்நடைகளை வைத்து உரத்தைத் தயாரிப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு மானியம் தர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இதிலே அதிகமான கிராம மக்கள், விவசாயிகள் ஈடுபடுவார்கள்.

17—17—17 காம்ப்ளெக்ஸ் உரம் ஏக்கருக்கு மூன்று மூட்டை போட்டு ஏ. டி. டி. 27, கண்ணகி, ஐ. ஆர். 20, பொன்னி போன்ற ரகங்களை விளைவிக்க வேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக செல்பேனியா, தக்கபூண்டு, நரி போன்ற உரங்களோடு ஒரு மூட்டை காம்ப்ளெக்ஸ் உரத்தைப் போட்டு ஒரு ஏக்கரில் எங்கள் பகுதியில் 90 கலம் பொன்னி நெல் அறுவடை செய்திருக்கிறார்கள்.

நமக்குப் பேரதுமான் ரசாயன உரம் மட்டும் தேவை என்பதோடு பொதுப்பணித்துறை மூலமாக லிப்ட் இரிகேஷன் மூலம் தண்ணீரைக் காலாகாலத்தில் விட வேண்டும். பருவ மழையும் உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். பருவ மழை அதிகமாகிவிட்டால் பூச்சி வந்து விரிகிறது. அதைப் போக்க பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். டயதான் மருந்து இருக்கிறது, வேறு வகை மருந்துகளும் இருக்கின்றன. பரிசோதனைக்கு வருகிறபோது பூச்சி மருந்துகள் தரமுள்ளவையாக இருக்கின்றன. பரிசோதனைக்குப் பிறகு அந்த மருந்துகளில் உள்ளபடியே பல கலப்படங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட முறையைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

பூச்சி மருந்தை நம்முடைய அரசே தயார் செய்ய வேண்டும். தயார் செய்து அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய அக்கிரகல்சரல் கொடவுனில் கொடுக்க வேண்டும். முன்பு பாதி விலைக்குக் கொடுத்தோம். இப்போதும் பாதி விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும், கடந்த இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சிதம்பரம் வட்டத்தில் தென்றற்காடு மாவட்டத்தில் பூச்சி மருந்து ஆகாய விமானம் மூலம் தெளிக்கப்பட்டது. அந்த வருஷத்தில் பூச்சித்

1974 மார்ச் 19] [திரு. பி. பொன் சொக்கலிங்கம்]

தொந்தரவு குறைந்தது. பெருத்த மிராசுதார்கள் 10, 20 ஏக்கர் நிலத்தில் பூச்சி மருந்து தெளிக்கக் கூடிய வசதி படைத்தவர்கள். அதோடு கைத் தெளிப்பானும், விசைத் தெளிப்பானும் இருக்கின்றன.

அதனாலே விவசாயிகள் அதிகப் பலனைப் பெற்றார்கள். இரண்டு ஆண்டு கழித்து, இப்பொழுது எங்கள் பகுதியிலே மீண்டும் அதை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள் என்று என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் தரக்கூடிய அளவில் பொதுப்பணித் துறை இடங்களில், காட்டிலாகா இடங்களில், வேப்ப மரங்கள், பூவரச மரங்கள் இன்னும் சொல்லப் போனால் களைரிசியா போன்ற மரங்களையும் உருவாக்கினால், அந்த மரத் தழைகளை 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை வெட்டி, உரமாகப் பயன்படுத்தினால், நல்ல சிறப்பான தானியம் கிடைக்கிறது.

குதிரைவால் என்ற ஒரு வகை நெல். ஆறு மாதத்தில் நல்ல விளைச்சலைத் தருகிறது. அதில் நல்ல சத்து உண்டு; நல்ல ருசியும் உண்டு. இரசாயன உரத்தைவிட, தழை உரத்தைப் போட்டு பயிர் செய்தால், சத்துணவு கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இரசாயன உரங்கள் கிடைக்கா விட்டாலும், தழை உரங்களையும், கால்நடை உரங்களையும், இரண்டறக் கலந்து உபயோகப்படுத்த சிறப்பான ஒரு வழியைச் செய்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் பல்வேறு செடி வகைகளில் இருந்து உரத்தைத் தயார் செய்யலாம். புஞ்சைப் பயிருக்கு மண் வள ஆராய்ச்சி செய்வது போல், நஞ்சைக்கும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டும். அந்த நஞ்சை எப்படி இருக்கிறது என்பதை கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற விவசாயி மண்ணை எடுத்து சாப்பிட்டுப் பார்த்து, நடவு நடுவான் என்று சொல்வார்கள். அந்த மண்ணையும் பரிசோதிக்க வேண்டும். மாற்று மண் போட வேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 2,000 தரப்பட்டது. அந்தப் பணம் சொந்தச் செலவுக்கு மாறிவிட்டது. அந்தப் பணம் மேடு பள்ளம் தூர்வதற்காக இருக்க வேண்டும்; அந்த மண்ணை மாற்றி யமைக்க இருக்க வேண்டும்.

எலியைப் போக்க வேண்டும். எலியைப் போக்குவதற்கு எப்படி வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்பதையும், வேளாண்மைத் துறை அலுவலாளர்கள் ஒரு மாற்று கண்டுபிடிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் எலியைப் பிடிக்க லைட் எடுத்துச் செல்வோம். அது இருக்கக்கூடிய வளையைத் தோண்டிப் பார்ப்போம், இருக்காது. அதற்கு மேலாக எங்காவது ஒரு மைலிலிருந்து சாரி சாரியாக வந்து, எவ்வளவு உரம் போட்டாலும் பயிர்களை நாசம் செய்துவிடுகிறது.

[திரு. பி. பொன் சொக்கலிங்கம்] [1974 மார்ச் 19]

30 ஏக்கர் 15 ஏக்கர் என்று இருப்பதைவிட, ஒரு குடும்பத்திற்கு 10 ஏக்கர் இருக்குமானால், மனிதனுடைய காற்று அன்றாடம் படுமானால், உள்ளபடியே அந்தக் குடும்பத்திற்குப் போதுமான அளவுக்கு அந்த வயலிலிருந்து ஏராளமாக உற்பத்தி கிடைக்கும்.

கரும்பு உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கரும்பு உற்பத்தி தமிழகத்தில் சிறப்பாக இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நஞ்சையில் ஏறத்தாழ 85 டன் கரும்பை உற்பத்தி செய்ய முடியும் ஒருவன் சாதாரண தழையை உபயோகித்தால். நான் என்னுடைய 2 ஏக்கர் 8 சென்ட் நிலத்தில் முதலாண்டு புஞ்சை மடித்து தழை உரம் போட்டேன். அது அப்படியே இருந்தது. அடுத்த ஆண்டு கரும்பு பயிரிட்டேன். 85 டன் கிடைத்தது ஒரு ஏக்கருக்கு. அதை அப்படியே பெண்ணாடம் சர்க்கரை ஆலைக்கு அனுப்பினேன். அதிலே கூட, ஊட்டுப் பயிராக, நஞ்சை சாகுபடி செய்ய முடியும்.

நஞ்சை வரப்புகளிலே உளுந்து சாகுபடி செய்யலாம். உளுந்து கிடைக்கவில்லை யென்றால், உடனே இந்த அரசு ராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். உளுந்துப் பயிருக்கு தென்றல் என்ற காற்றுத் தேவை. அது இல்லாமல் உளுந்து விளையாது. இந்த ஆண்டு தென்றலே அடிக்கவில்லை. 10 மூட்டை ஆக்கக்கூடிய நிலத்தில் 2 மூட்டைதான் இந்த ஆண்டு கிடைக்கும். தென்றல் காற்றே அடிக்க வில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இந்த நாட்டிலே வளர்ந்து வருகிறது.

இரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை, உடனே முதலமைச்சர் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும்; இரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை, உடனே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும், என்று சொல்கிறார்கள். உழவன் கணக்குப் பார்த்தால், அழாக்குக் கூட மிஞ்சாது என்று வசனம் சொல்வார்கள். ஆனால், இந்தத் தமிழக அரசு அண்ணா அவர்களின் தலைமையின் கீழ், அதற்குப்பின் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் சிறிய விவசாயிக்களுக்கெல்லாம், 4 ஏக்கர் 5 ஏக்கர் 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் அதிகம் லாபம் பெறுகிறார்கள்.

இந்த வேளாண்மைத் துறை சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது. இன்னும் சிறப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று வேளாண்மைத் துறையைக் கேட்டு, இந்த கால்நடை அபிவிருத்தி இயக்குநரும், வேளாண்மை வளர்ச்சித் துறையிலே இருக்கக் கூடிய செயலாளரும் இதில் அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியத்திலே எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 19]

சாதாரணமாக, இன்று இருக்கிற விவசாய நிலைமை வேறு, முன்பிருந்த விவசாய நிலைமை வேறு என்பதை முதலிலே நாம் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். வரப்பு உயர் நீர் உயரும்; நீர் உயர் நெல் உயரும்; நெல் உயர் குடி உயரும்; குடி உயர் கோன் உயரும் என்றெல்லாம் நாம் பண்டைக் காலத்திலே படித்திருக்கிறோம். அது மட்டுமின்றி, உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம் என்றெல்லாம் படித்திருக்கிறோம். உள்ளபடியே, உழவுத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் நம் முன்னவர்கள், பெரியோர்கள், என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும் போது நாம் எப்படி முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே கருதுகிறேன். பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக, இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட்டோம் என்று ஒருவேளை அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து பல காரியங்களையும் கூறுவார்கள். நம் அரசாங்கத்தாலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற “பெர்ஃபார்மன்ஸ் பட்ஜெட்”-இலே ஒரு பகுதியை இங்கே படித்துக் காட்டுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

அதிலே, “The production of foodgrains during 1972-73 was estimated to be 69.90 lakh metric tonnes. The target level of production of all foodgrains during 1973-74 was fixed at 79 lakh tonnes, oilseeds 11.50 lakh tonnes, cotton 4 lakh bales. Foodgrain production (rice, millet and pulses) is estimated to reach 74.10 lakh metric tonnes during 1973-74. The level of production of foodgrains during 1974-75 is projected as 77 lakh tonnes, oilseeds 12.07 lakh tonnes and cotton 4.10 lakh bales”, என்றிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான புள்ளி விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். இதைத் படித்துப் பார்த்தால், உடனே, புரட்சிகரமாக அல்லது வேகமாக வளர்ந்திருக்கிறோமா என்றால் இல்லை என்பதைத் திட்ட வட்டமாக இங்கு தந்திருக்கிற புள்ளி விவரத்திலிருந்து புலப்படும் என்பதை முதலிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றிருக்கிற விவசாய வளர்ச்சி வேகம் போதாது. இது சுழன்று, சுழன்று, பழைய மாதிரிதான் அச் சக்கரம் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது.

விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றி நாம் ஆராயும்போது விவசாயி முற்போக்கான நிலைமையிலே இருக்கிறானா, இல்லையா, என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான், மாணவனாக இருந்த காலத்திலே படித்திருக்கிறேன். The Indian farmer is born in debt, lives in debt and dies in debt.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 19]

என்று நான் இந்தியப் பொருளாதாரம் படித்த காலத்திலே, புரஃபசர் ஜார்தரன்பெரி அவர்களுடைய புத்தகத்திலே படித்திருக்கிறேன். அந்த நிலைமைதான் இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அதல்லாமல் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. மறுமலர்ச்சி ஏற்படவில்லை. விவசாயியின் வாழ்க்கைப் பூத்துக் குலுங்க வில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

எத்தனை திட்டங்களைத் தீட்டியும், அல்லது கோடிக்கணக்கான பணத்தைப் புதைத்தும், இந்த விவசாயி, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் ஆக வளர்கின்றானா என்றால் இல்லை என்ற கருத்துத்தான் இருக்கிறது. இன்றிருக்கிற உணவு நிலைமையைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிகப் படியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நல்ல ரக விதைகளை எல்லாம் நாம் உற்பத்தி செய்கிறோம். இரசாயன உரத்தை நாம் பயன்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னால் இதிலே கிடைக்கின்ற ஊதியம் எவ்வளவு என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஒரு வேளை, சமுதாயத்திலே இன்றிருக்கிற முற்போக்கான விவசாயிகள் அதிகமாக பயன் பெற்றவர்களாக இருக்கலாம். *Progressive farmer and neo rich* என்று சொல்லலாம்.

அவர்கள், கையிலே, பணம் இருக்கும். ஆனால், விவசாயத் தொழிலையே நம்பிக் கொண்டிருக்கிற, பழமையைத் தான் நாங்கள் எப்பொழுதும் கையாண்டு கொண்டிருப்போம் என்று நம்புகின்ற விவசாயிகள் இன்னும் எவ்வளவு செலவழித்தாலும் போதிய வருவாய் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமையிலிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

(மாலை 5-00)

இங்கே நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சில புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். தழை உரம் சிறப்பானதா அல்லது ஆர்டிபிஷியல் உரம் சிறப்பானதா என்று நமக்கு விளக்கக்கூடிய வகையிலே இந்த அறிக்கையிலே ஒரு சில விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யூரியா போன்றவற்றிலே எவ்வளவு நைட்ரஜன் கன்டென்ட் இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யூரியாவிலே 45 சத வீதம், அம்மோனியம் சல்பேட்டிலே 20 சத வீதமும், கிராமப் புற கம்போஸ்டிலே 0.9 சத வீதமும், நகர்ப்புற கம்போஸ்டிலே 1.2 சத வீதமும், தொழு எருவிலே 1.3 சத வீதமும் நைட்ரஜன் இருப்பதாகச் சொல்லி உரத்தினுடைய வீரியத்தைப் பற்றி எல்லாம் விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது இன்றைய தினம் உள்ள விவசாயிகள் யூரியா, அம்மோனியம் சல்பேட், போன்ற உரங்களைப் பயன்படுத்தினால் நல்ல முறையிலே பலன்கள் கிடைக்கு மென்றுதான் கருதுவார்கள்.

ஆனால் இந்த மாதிரி நமக்கு உரம் கிடைக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லை யென்பதை எல்லா விவசாயிகளும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். உர விநியோகத்திலே பல விதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சில விவரங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அவர்கள் அச்சிட்டுக் கொடுத்திருக்கின்ற, அறிக்கையில் 74 பிப்ரவரி முதல் 74 ஜூலை வரையில் நமக்கு எவ்வளவு உரம் தேவை என்பதையும் நைட்ரஜன் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன்னும், பாஸ்பரிக் ஆக்சிட் 40 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன்னும் பொட்டாஷ் 40 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன்னும் ஒதுக்கப்பட்ட கணக்கையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கணக்குகள் எப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டன என்று பார்த்தால் ஜனவரி 24, 25-ஆம் நாட்களில் ஆல்வாயிலே நடைபெற்ற ஸோனல் மாநாட்டிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது நமக்குக் கிடைக்கப்போகிறதா இல்லையா என்பதையும் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவைக்குத் தகுந்தபடி கிடைக்கப் போவதில்லை என்ற விவரத்தையும் அவர்களே கொடுத்திருக்கிறார்கள். உர உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள்.

தூத்துக்குடியிலே ரசாயன உரம் உற்பத்தி செய்யப்போகிறோம், ஒன்றிரண்டு மாதங்களிலே கிடைத்துவிடும் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். அந்த உரத் தொழிற்சாலை நாப்தா பேஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரி யாக இருப்பதால் நமக்கு வெளியிலிருந்து எவ்வளவு நாப்தா கிடைக்கும் என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடலாகாது. நமக்கு உரம் தருகின்ற தொழிற்சாலைகளிலிருந்து முழு அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை. முழு அளவிற்கு அங்கே உற்பத்தியாகவில்லை யென்ற உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதற்கு பொறுப்பு யார் என்று யாரையும் நான் குற்றம் கூறுவதற்காக சொல்லவில்லை.

முழு அளவிற்கு உற்பத்தி பெருகினால்தான் தென் மண்டலங்களுக்கு தேவைக்கேற்ற அளவிற்கு உரத்தைக் கொடுக்க வழிவகை பிறக்கும். மாநில அரசாளுகும் சரி, மத்திய அரசாளுகும் சரி உரத்திற்கு அதிக இடம் கொடுக்க வேண்டும். உரமில்லாமல் விவசாயம் செய்ய முடியாது என்பது உண்மை. உர விநியோகத்திலே உள்ள கோளாறுகளைப்பற்றிச் சிந்திப்பது சிறப்பாக இருக்கும். அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்கு அடையாள காட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு உரம் தரப்பட வில்லை. இருக்கின்ற உரம் எப்படி விநியோகமாகிறது என்ற விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் இதிலே தந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சென்ட்ரல் பூல் இருக்கிறது, தனியார் துறையிலே எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள், மாநில அரசிலே எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள், இதற்காக ஒரு மத்திய அமைப்பு இருக்கிறது என்ற விவரங்களை யெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய முறை சரியான வகையிலே இயங்க வில்லை என்ற கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று இருக்கிற முறையிலே மாற்றம் செய்தால் இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்கள் குவியலாக இருக்கும். There would be excessive centralisation and bureaucracy will triumph once again என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே அதிகாரத்தைக்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 19]

குவியலாக வைத்தால் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஏதுவாக இல்லை, முகாந்திரம் இல்லை. உர விநியோகத்தைப்பற்றி இலாகாவிலிருந்து பரிசீலனை செய்தார்கள். இன்றைக்கு இருக்கின்ற முறை பொருத்தமா இல்லையா என்று பரிசீலனை செய்து ரெவின்யூ போர்டிலே இருக்கிற சீனியர் போர்டு மெம்பர் தன்னுடைய கருத்தை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்த முறை சிறப்பாக இருக்கிறது, இதை மாற்றினால் கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் ஏற்படுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நான் தங்களுக்கும் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருவேளை அதிகாரம் அத்தனையையும் கையிலே வைத்துக்கொண்டால் விநியோகம் செய்தால் நிச்சயமாக நல்லமுறையிலே இருக்கும் என்று நினைத்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு அதன் மூலம் கிடைக்குமென்று நம்பமுடியாது.

கடைசி நிலையிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஒருவேளை மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டங்களினால் மாநில அரசு அதிகாரங்களைப் பெறவில்லை என்ற காரணத்தினால் இதை நடத்துவதற்கு சங்கடம் இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் இருக்கின்ற அதிகாரத்தை நல்லமுறையிலே பயன்படுத்தி விநியோகத்தைச் சீர்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முற்பட வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் நமக்கு அதிகாரமில்லையே என்று நம்முடைய பொறுப்பினைத் தட்டிக் கழிக்கக் கூடாது.

கார்டுகள் வழங்குவதிலே பல இடங்களிலே பல ஊழல்கள் இருந்ததாகப் புகார்கள் எங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து ஒரு புகார் வந்தது. கே. கேசவன் ஆறுமுகநேரி அவர் அச்சிட்டு எங்களிடத்திலே புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அதற்குள் இருக்கின்ற விவரங்களுக்குச் செல்லவில்லை யென்றாலும் அந்தப் புகார்களை இலாகாவிலிருந்து உண்மையாக இல்லையா என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். அவர் நெல்லை மாவட்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் காரியதரிசியாக இருந்திருக்கிறார். காயாமொழி என்ற ஊரிலே கார்டுகள் வழங்கப்பட்டதிலே முறைகேடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இலாகாவிலிருந்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று.....

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் எலுசிடிஷன் சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அந்த துண்டு அறிக்கையைப் பற்றி அண்ணா தி.மு.க. உறுப்பினர் திரு. எட்மெண்ட் அவர்கள் இங்கே பல நாட்களுக்கு முன்னாலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது, திருச்செந்தூர் பகுதியிலே உள்ள காயாமொழி என்ற ஊரிலே நஞ்சை நிலமே கிடையாது. இருந்தாலுங்கூட உரத் திற்காக கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று சொன்னார்கள். அதைத் தான் இவர்களும் கேசவன் என்ற பெயரிலே போடப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச் செய்தியை திரு எட்மெண்ட் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். நெல்லை மாவட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டதிலே 1876-ஆம் வருடத்திலிருந்து காயாமொழி என்ற

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

கிராமத்திலே ஏறத்தாழ 200 ஏக்கர் நிலம் ரிஜிஸ்டர்டு வெட் என்று இருக்கிறது, அதற்கு மட்டும் தான் கார்டு கொடுக்கப்பட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள் காயாமொழியிலே நஞ்சை நிலமே இல்லையென்று, எங்களுக்கு வந்த தகவல் 200 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருக்கிறது என்றும் அதற்குக் கார்டு கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டது, ஒருவேளை அவர்களுக்கு அதிலே சந்தேகம் இருக்குமானால் அடுத்தமுறை நான் அங்கே செல்லும்பொழுது நீங்களும் கூட வாருங்கள் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கலாம் என்று கூட முதலமைச்சர் சொன்னார்கள். அதை திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. காயாமொழி எனக்குத் தெரியாத ஊர் அல்ல. திரு எட்மண்ட் அவர்களுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஊர் என்றாலும் எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது முற்றிலும் உண்மையானது. நானும் அதிகாரிகளிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். அங்கே யுள்ள 200 ஏக்கர் ரிஜிஸ்டர்டு வெட் லேண்ட்டுக்கு மட்டும் தான் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை நிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். அதற்கு மாறாக திரு. எட்மண்ட் அவர்களுடன் நீங்களும் சேர்ந்து கொண்டு நஞ்சை நிலம் இல்லை என்று சொல்வதாக இருந்தால் நான் உங்களை அங்கே சந்திப்பது என்று தெரியவில்லை.

அதோடு சேர்ந்து சொல்ல வேண்டாம். இருநூற்றுச் சொச்சம் ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

அணைக்கட்டைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது கூட வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து, பட்டர் என்ற வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கட்டியதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரை இருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னதை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காயாமொழி என்ற ஊர் எனக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் சொந்த ஊர் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். நான் வேண்டுமென்றே அவர்களைக் குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இப்படிப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும், இரண்டு கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பனை மரங்களுக்கும், உடைமரங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று பெயர் முதலிய விவரங்களை யெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியில்லையென்றால் நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தீர விசாரித்து, நன்கு தெரிந்து கொண்டு எந்தப் பனைமரங்களுக்கும், உடைமரங்களுக்கும் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இன்னொரு விஷயம் கூற விரும்புகிறேன். நான் எட்மண்ட் கட்சியோடு சேர்வதாக இல்லை. நீங்கலொல்லாம் ஒரே இடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால் நீங்கள் ஒரு வேளை சேரலாம். நான் சேர்வதற்கு இப்பொழுது எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கட்சிமாறும் தன்மை சாதாரணமாக எங்களைப் போன்றவர்களுக் கெல்லாம் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல கட்சிகளிலிருந்து எனக்குப் பழக்கம் இல்லை. நாங்கலெல்லாம் ஒரே கட்சியிலிருந்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர்மீது உள்ள கோபத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எங்களைக் குறை சொல்வதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களை யார் சொன்னது ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒருவேளை நீங்கள் வேண்டுமானால் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யாரை ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அடுத்தபடியாக, இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் தரமான முறைகளில் கிடைக்கவில்லை என்றும், டி.டி.டி. பி.எச்.வி. போன்றவைகள் காலா காலங்களில் கிடைக்கவில்லை என்று விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கின்ற இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளெல்லாம் பயனற்றதாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் நீண்டகாலமாக ஆகிவிட்டதால் வீரியத்தை இழக்கும் அளவில் இருக்கிறது என்ற புகார் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், “அடல்ட்ரேஷன்” ஏற்பட்டிருப்பதால் இந்த மருந்துகள் சரியான முறையில் அதற்குப் பிரயோஜனமாக இல்லை என்ற கருத்தையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இது கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்திருக்கின்றோம் என்று அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலே இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் காலாகாலங்களில் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். முன்பு அரசில் ஒரு முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங் செய்ய வேண்டுமென்ற திட்டம் இருந்தது. ஆனால் ஒருசில காரணங்களால் அந்த ஏரியல் ஸ்ப்ரேயிங் திட்டம் கைவிடப்பட்டு விட்டதை இந்த மன்றம் அறியும். அதைப்பற்றி நான் எடுத்துக்கூற வேண்டிய கேலை இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இப்பொழுது இந்த “பெஸ்டிசைட்ஸ்” எல்லாம் தயாரிப்பதற்கான கருவிகள் தளவாடங்கள் போதிய அளவில் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை இப்பொழுதே செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உர விநியோகம் செய்வதற்காக 8 இன்ஸ்பெக்டர்களை, அதாவது ஆய்வாளர்களை நியமனம் செய்வதாக அமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கின்ற அறிக்கையிலே இருக்கிறது. அதை இன்னும் அதிகமாக ஆக்கி, பூச்சிக் கொல்லி மருந்து மட்டுமல்லாமல், இரசாயன உர விநியோகத்தைச் சரியான முறையில் பராமரித்து, தரமான உரம் கிடைக்கவும் வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேறு சில சிறப்பான திட்டங்களைப்பற்றி யெல்லாம், இங்கே அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் தென்னை வளர்ப்புக்காக மதுரை ஜில்லாவிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் ஒரு திட்டம் இருப்பதாக, “அக்ரிகல்சரல் ரீபைனன்ஸ் கார்ப்பரேஷன்” திட்டம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்தத் திட்டத் திற்காக என்னென்ன முறையிலே அவர்கள் கடன் பெறுவது என்பதற்கான வழிவகைகள் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அந்த விவரங்கள் இதில் இல்லை. தென்னை வளர்ப்பதில் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள விவசாயிகள் இன்றைக்கு அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஏனென்றால் தேங்காயின் விலை கடுகிடு என்று உயர்ந்திருப்பதால், 3,50% ஏக்கர்களுக்கு மட்டும் ஒரு திட்டம் தீட்டியிருப்பது போதாது. அந்த ஜில்லாவை முழு அளவில் கொண்டதாக இன்னும் அதிக பணத்தை ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு நீண்டக் காலக் கடன்கள், வட்டி குறைந்த கடன்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த கொக்கோ பயிரிடுவதைப்பற்றி சிறப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். கொக்கோவை பல விவசாயிகள் எங்கள் மாவட்டத்திலே பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கொக்கோவிற்கு சரியான விலை இல்லை என்பதால் அந்த விவசாயிகள் இப்பொழுது அதைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த மன்றத்திலே மாண்புமிகு அங்கத்தினராக இருக்கின்ற திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அவருடைய தோட்டத்திலே இந்த கொக்கோவை பயிரிடுகிறார்கள். ஆனால் அதற்குக் கிடைக்கும் விலை மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவர்கள் அந்தச் செடிகளை யெல்லாம் வெட்டி அழித்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் போதிய மார்க்கெட் இல்லை என்பதால் பல விவசாயிகள் அதைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இன்னொரு விவரத்தையும் நான் இந்த மன்றத்திலே கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திலே, under ‘International Development Association Programme’ பக்கம் 22-ல் ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வெளியீட்டில் ஒருசில விவரங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 15]

For 1974-75, schemes, for Land Levelling in Chittar-Pattanamkal Area of Kanyakumari district to cover 3000 acres of land at an estimated cost of Rs. 45 lakhs. என்றும்

Land Drainage in Kumbakonam and Thanjavur taluks in Thanjavur district covering 27,000 acres at an estimated cost of Rs. 127.58 lakhs to be implemented with International Development Association Loan என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலத்தை லெவல் செய்வதிலே நானும் ஒரு விவசாயி என்பதால் ஒரு சில விவரங்களை இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கத்திலிருந்து வாடகைக்கு புல்டோசர்களைல்லாம் நந்திருக்கிறார்கள். அந்த வாடகை இன்றைக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. லெவல் செய்வதற்கு முன்பு இருந்ததைவிட ஒரு மணிக்கு வாங்குகின்ற வாடகை இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறது. ஒருவேளை சொல்லலாம், இன்றைக்குள்ளே ஆயில் போன்ற பொருள்களின் விலை அதிகமாகக் கூடியிருப்பதால் இதைக் கூட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள்.

இதேமாதிரி பம்பு செட்டுகளுக்கு என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும் எண்ணெய் விலையில் பம்பு செட்டுகளை எப்படி ஓட்டுவது? மின்சாரம் இல்லாத இடங்களில் ஆயில் எஞ்சின் பம்பு செட்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கதி என்ன?

அண்மையிலே விவசாய அமைச்சரவர்கள், “ஆர்கானிக் கெமிஸ்ட்ரி” என்ற பெரிய புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்ததைத் நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர்கள் சாராயத்தால் இந்த பம்பு செட்டுகளை ஓட்ட முடியும் என்று வெளியிலேயும், மேடைகளிலேயும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது புதிய திட்டம் வைத்திருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அதுபற்றி எதையும் காணவில்லை. சாராயத்தால் இந்த பம்பு செட்டுகளை ஓட்டப் போகிறார்களா? அல்லது இந்த விவசாயிகள் அந்தச் சாராயத்தால் ஓடப் போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. இம்மாதிரி பல சீரிய கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றிய விளக்கம் தேவை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்தக் கால்நடை வளர்ப்பைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கால்நடை வளர்ப்புக்கு இன்றையதினம் அதற்குப் போதிய ஊக்கமும், உக்கமும் அளிக்கப்படவில்லை என்ற முறையில்தான் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகமான பணம் நமக்குக் கிடைத்ததும் இது சரியான முறையில் இயங்க நாம் போதிய ஊக்கம் காட்டவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். மதுரையிலே நல்ல தரமான

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கால்நடைகளை உண்டாக்குவதில் ஒருசில திட்டங்கள் அரசாங்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. அதை விரிவு படுத்த வேண்டும். விரைவுத் திட்டமாகவும், முனைப்புத் திட்டமாகவும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணமாக, ஜெர்வலி, ப்ரீஷியன் போன்ற பொலி காளைகளின் ஸெமனை, ப்ரோஸன் செமனை, கிராமப் பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்ல வழிவகை செய்ய வேண்டும். கேரளத்தில் இந்தத் திட்டம் சீரோடும் சிறப்போடு நடந்து வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் கேரளத்திடுச் சென்று, அங்கு இந்த ப்ரோஸன் ஸெமன் கிடைப்பதால் அங்கு சென்று அதை எடுத்து வருகிற ஒருநிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே அதே மாதிரியான சீரான திட்டங்களை இங்கு அமல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கோழிப் பண்ணை இருக்கிறது. மிஞ்சரை யூனியனில் கொல்லால் என்ற இடத்தில் அந்தப் பண்ணை இருக்கிறது. அந்தக் கோழிப்பண்ணையின் சிறப்பு என்ன வென்றால் அது கோழி இல்லாத கோழிப்பண்ணையாக இருக்கிறது. அது தான் ஒரு சிறப்பான அம்சமாக இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து நல்ல அழகான கட்டிடம் கட்டி ஒரு கோழிக் குஞ்சுகூட இதுவரையில் அந்த எங்கள் கோழி வளர்ப்பு சென்டரில் போடவில்லை. இம்மாதிரியான இடங்களையாவது இந்தத் திட்டத்தில் உடனடியாக விரிவுபடுத்துவதற்கு அரசாங்கம் போதுமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

கோழி வளர்ச்சிக் கழகம் என்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது சீராக நடக்கிறது என்றும் வங்கிகளில் இருந்து கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் இங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அந்தக் கோழி வளர்ப்பினால் மக்களுக்கு அதிகம் பிரயோசனம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைச் சற்று அமைதியான முறையில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இறைச்சித் தொழில் கழகம் என்ற ஒரு திட்டத்தை இந்தத் திட்டத்தில் போட்டு அதற்கு ரூபாய் 62.2 லட்சத்திற்கான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்குவதாக இந்த அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். உள்ளப்படியே இந்த இறைச்சி தொழில் கழகம் இன்று தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற இறைச்சியை மேல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களுக்கு வழிவகை செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். இங்கு அதிகப்படியான ஆடுகள் இருக்கின்றன. அதை நல்லமுறையில் டிண்ட் மீட்டாக மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்பினால் பொருத்தமாக இருக்கும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 மார்ச் 19]

இன்னொரு விஷயம். நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். எங்கள் நாகர்கோவிலில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அது தான் தலைமை ஆஸ்பத்திரியாக, இந்தக் காலநடை வளர்ப்பு தலைமை ஆஸ்பத்திரியாக இருக்கிறது. அது திருவிதாங்கூர் மகாராஜா காலத்தில் கட்டிய ஒரு பழைய கட்டடத்தில் இருக்கிறது. அதில் ஒரு சில பகுதிகள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்கிறது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி அங்கு வந்து பார்த்தபோது அந்தக் கட்டடத்தை உடனடியாகப் பிரித்தெடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார்கள். ஆனால் இதுகாறும் அந்தக் கட்டடத்தைப் பிரிக்கவில்லை. புதுக் கட்டடம் கட்டவும் இல்லை. அது ஒரு முதல்தர ஆஸ்பத்திரியாக அங்கு செயல்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக மற்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிற தலைமை மருத்துவமனைகளைப் போல் இந்த மாவட்டத்திலிருக்கிற இந்தத் தலைமை மருத்துவ மனையையும் விஸ்தரிக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக, இன்னொரு விதி இந்த இலாகாவில் இருந்து பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு பணியாற்றுகிற டாக்டர்கள் வெளியே செல்லக் கூடாது, வெளியே மாடுகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டால் அவைகளைப் போய் பார்க்கக் கூடாது என்ற ஒரு உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பித்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு மாட்டுக்கு நோய் ஏற்பட்டு அதை இந்த மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிற நிலை ஏற்படும்போது என்ன செய்வது? ஆதலால் இந்த விதியை தளர்த்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நோய்வாய்ப்பட்ட மாட்டினை ரோடு வசதிகள் இல்லாத பகுதிகள் வழி மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்வது என்பது கடினமான காரியமாகும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இந்த இலாகாவைப் பார்க்கிறபோது, இந்த இலாகாவில் ஏதோ புரட்சிகரமான மாற்றங்களை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் புரட்சிகரமான எந்த மாற்றத்தையும்—நான் இந்த அறிக்கையை துருவித் துருவித் பார்த்தேன்—இந்த அறிக்கையில் காணவில்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மையில் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டு விட்டது, அதே மாதிரி வெண்மைப் புரட்சி ஏற்பட்டு விட்டது என்றெல்லாம் பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வெண்மைப் புரட்சி வேறொரு இலாகாவோடு இணைந்திருக்கிறது என்பதால் வெண்மைப் புரட்சி பற்றி நான் இங்கு கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை.

இந்த இலாக்கா பணியாற்றுகிற பலயிடங்களில் மண் வளப் பாதுகாப்பிற்குத் தேவையான கருவிகள் இல்லை. ஸாயில் அனலிசிஸ்-க்கு வேண்டிய பண்டங்கள் இல்லை என்ற ஒரு குறைபாடு பல பகுதிகளிலும் இருக்கிறது.

1974 மார்ச் 19] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்று ட்ராக்டர்கள் போன்ற கருவிகளை யெல்லாம் பழுது பார்ப்பதற்கும் அதற்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்குவதற்கும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, கரும்பு விவசாயம் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். கரும்பு விவசாயம் பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பல நல்ல யோசனைகளை எல்லாம் இங்கு நத்தார்கள். கரும்பு விவசாயிகள் எல்லாம் எப்படி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஒரு டன்னுக்கு ரூபாய் 95 என்று விலை நிர்ணயம் செய்தது நியாயம் அல்ல, பொருத்தமல்ல, டி. பி., பஞ்சாப், ஹரியானா போன்ற மாநிலங்களில் அதிகப்படியான பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்த மாதிரி நாமும் செய்யவேண்டும்.

இங்கு கரும்பு விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வருவாயை இழக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதிலே கிடைக்கிற ரிட்டேன் அடிப்படையில் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இன்று ஒரு சில மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையில், உண்மையில் கரும்பு விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அளவில் ரூபாய் 125 என்றளவில் குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றிருக்கிற விவசாயக் கூலியானாலும் சரி, உரத்தின் விலையானாலும் சரி, மற்ற வகைகளிலும் இந்த விவசாயத்திற்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படுகிற காரணத்தால் அந்த விவசாயத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*** மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியங்களின்மீது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிக நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னதற்கு நான் என் நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் கருத்துக்கு மட்டும்தான் பதில் சொல்லப்போகிறேனே தவிர நேரடித் தாக்குதல்களுக்கு பதில் சொல்லப் போவதில்லை. ஏனென்றால் நான் பார்த்திருக்கிறேன். முன்னால் புட்பால் விளையாடுவார்கள். அப்போது தோற்றுப் போகிற கட்சி பந்தை விட்டு விட்டு ஆளை விளையாடுவார்கள். அந்த மாதிரி ஆளை விளையாடுபவர்களாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு நான் பதில் சொல்லத் தேவையில்லை. கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்கிறேன்.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தோற்றுப் போகிற கட்சி இப்போது எந்தக் கட்சி என்பதை மக்கள் நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் நீங்கள் சற்று ஜாக்கிரதையோடு பேசுவது நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இன்னும் திசை திருப்பப் பார்க்கிறீர்கள். யு. பி. யில் ஐந்து துணைத் தேர்தல்களில் தோற்றுப் போன கட்சி புதுச்சேரியில் வெற்றி பெற்றது. தேர்தல்களில் தோற்றுப் போவதும் வெற்றி பெறுவதும் காற்று அந்தச் சமயத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் அடிக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தது. ஆகவே, திசை திருப்பி விட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், கருத்துக்களுக்கு மட்டும் பதில் சொல்கிறேன்.

பொதுவாக, எல்லா உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் சொன்ன கருத்து உரம் பற்றியதாகும். இன்று உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு மிக நெருக்கடியான நிலைமை தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியா விலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

உரம் போதுமான அளவிற்கு இருந்தால்தான் விளைச்சல் உரமாக இருக்கும். ஆகையால் இந்தத் தட்டுப்பாட்டை எப்படியாவது நாம் சமாளித்தாக வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

முதலில் அவர்கள் சொன்னார்கள். உரம் கள்ளச் சந்தையில் விற்கப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ரூபாய் 55-க்கு விற்கப்பட வேண்டிய சில உரம் ரூபாய் 150, ரூபாய் 200-க்குக்கூட விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டியது தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கவேண்டிய உரம் அல்லது தேவையான உரம் போதுமான அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை.

(மாலை 5-30)

நான் முதலிலேயே சொன்னேன். தமிழகம் மட்டுமின்றி, இந்தியா மட்டுமின்றி, உலக நாடுகள் அனைத்திலும் இரசாயன உரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக் காட்டினால் உங்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்படாது என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டே பேசுகிறேன். தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல இந்த உரப்பற்றாக்குறை, பக்கத்து ஆந்திர மாநிலத்தில் இல்லையா, அல்லது கேரளத்தில் இல்லையா, வேறு எந்த மாநிலத்தில்தான் இல்லை என்று நான் கேட்டுவிட்டு அதை அப்படியே விட்டுவிட முடியும். ஆனால் நீங்கள் போகும்போது, இந்த மன்றத்தின் கூட்டம் முடிந்து நீங்கள் போகும்போது கேள்வியைத்தான் கேட்டார்; பதில் சொல்லவில்லை என்று சொல்வீர்கள். ஆகையால் நிலைமைகள் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒதுதுழைப்பைப் பெரிதும் எதிர்பார்க்கிறேன் இயன்றவரையில் சமாளிப்பதற்கு,

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய இரசாயன உரத்தில் அளவு மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அதைச் சீரான முறையிலே விநியோகம் செய்ய வேண்டும். உரம் குறைவாகத்தான் கிடைக்கிறது என்பதற்கான புள்ளி விபரங்களை ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலிலே மத்திய அரசு கொடுப்போம் என்று சொன்னது எவ்வளவு; பிறகு அலாட்மென்ட் செய்ததாகச் சொன்னது எவ்வளவு; அதன் பிறகு நமக்குக் கிடைத்தது எவ்வளவு என்று பார்க்கும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகள் புரியும் என்று நம்புகிறேன்.

ஆகஸ்டு 1973-லிருந்து ஜனவரி 1974-வரையில்—இந்த பருவ காலத்தை சம்பா என்று சொல்லலாம்; ராபி என்று சொல்லலாம்—எசன்ஷியல் கமாடிட்டின் ஆக்டின் கீழ் பெர்டிஸேசர்ஸ் கன்ட்ரோல் ஆர்டர் என்று ஒரு ஆர்டரை பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் உரம் எவ்வளவு என்று நிச்சயிக்க முடியும்; அவர்கள்தான் உரத்தை இன்ன விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியும்; கட்டுப்படுத்த முடியும்.

அந்த அடிப்படையில் இந்தப் சம்பா பருவத்தில் நமக்குக் கொடுப்போம் என்று சொன்னது—நைட்ரஜன் கணக்கில் சொல்கிறேன், நைட்ரஜன் என்ற சத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால் 1,75,000 நைட்ரஜன் டன் என்று சொன்னார்கள். இதை 2.2-ல் பெருக்கினால் யூரியா உரத்தின் அளவு கிடைக்கும்; ஐந்தால் பெருக்கினால் அமோனியம் சல்பேட் சொல்லிவிட்டு, 1,19,000 டன் தருகிறோம் என்று வாக்களித்துவிட்டு, 87,186 டன் தான் கொடுத்தார்கள். அப்படி இருக்கும்போது நமது தேவையை விட மிகக் குறைவாகத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, பெப்ரவரி 1974-லிருந்து ஜூலை 1974 வரையில் உள்ள காலத்தில்—இந்தப் பருவத்தை கார் என்றும் சொல்லுவார்கள்; குறுவை என்றும் சொல்லுவார்கள்—நிலைமை சீரடையதா என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் மேலும் மேலும் சீரழிந்திருப்பதைத் தவிர, மாற்றம் ஏதும் இல்லை. இவ்வளவு தருகிறோம் என்று கொச்சியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கூடத் தெரிவித்தார்கள். அந்த மாநாட்டில் மத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளும், மாநில அரசு பிரதிநிதிகளும்—தென் மாநிலங்களிலுள்ள எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் வந்திருந்தார்கள். 1,30,000 நைட்ரஜன் டன் உரம் தருவதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது அதைக் குறைத்து 1,18,000 நைட்ரஜன் டன் அலாட்மென்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடைசியில் நமக்கு எவ்வளவு வந்து சேரும் என்று தெரியவில்லை; வந்த பிறகுதான் தெரியும். இப்படிப் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதால்தான் பிளாக் மார்க்கெட்டுகள் நடைபெறுகின்றன.

பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, இருக்கின்ற உரத்தை முறையாக விநியோகம் செய்ய வேண்டும். நமக்கு ஏற்கெனவே, 9,465 விநியோக பாயிண்டுகள் இருக்கின்றன. இவை தவிர லைசென்ஸ் டீலர்ஸ் வேறு

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 19]

நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையிலே விநியோகம் நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கு முழு நேர உர இன்ஸ்பெக்டர்கள் 8 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பொன்னேரியிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் இந்த 8 முழு நேர உர இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் நீங்கலாக ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கும் இந்த இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு உள்ள அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்களும் கண்காணிக்கின்றார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் கண்காணிப்பினால் நமக்கு மிகுந்த பலன் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆகையால் இந்த முழு நேர இன்ஸ்பெக்டர்களை அதிகமாக நியமிக்க ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த விற்பனை செய்கின்ற முறைகள் “ஏ.ஃபார்ம்”, “பி.பார்ம்”, என்று இருக்கின்றன. அதனுடைய டெக்னிக்கல் டீட்டைல் பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பி-பாரத்தில் இன்னின்ன விதிகள் என்று, சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த விதிகளை இன்னும் சற்றுக் கடுமையாக்க நினைத்திருக்கிறோம். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் குறைவாகச் செய்கின்ற உரப் பங்கிட்டு முறையாக விநியோகம் செய்யலாம் என்று நம்புகிறோம். உரம் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும்; அதுதான் நமது நோக்கம். இந்தக் கட்டுப்பாட்டு முறையினால் உரம் விவசாயிகளுக்கு மட்டும்தான் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும். உரம் வாங்குகிறவர்கள் விவசாயிகள் தான் என்பதைத் தெரிந்துதான் லைசென்ஸ் பெற்ற டீலர்கள் விநியோகம் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகள் பயிர் செய்யும் நிலத்தில் சர்வே நம்பர்களைக் குறித்துக் கொண்டுதான் உரம் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு அவர்களின் கையெழுத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிக் கட்டுப்பாட்டை இறுக்குவதன் மூலம் பிளாக் மார்க்கெட்டை ஒழிக்க முடியும் என்று நம்புகிறோம்.

இந்த பிளாக் மார்க்கெட் பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். 55 ரூபாய், 60 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிய உரத்தை 155 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று பிளாக் மார்க்கெட்டில் விற்கப்படுவதற்காகவா இந்தத் துறையை ஏற்றினேன் என்று உண்மையிலேயே நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும், சில டீலர்களும் உரத்தைச் சேகரித்து ரெட்டிஹில்ஸ் பகுதியில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அங்கிருந்து ஆந்திராவுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆந்திராவிலே உள்ளவர்கள் இங்கே வந்து ஓட்டல்களில் தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏஜெண்டுகளை வைத்து, கூட்டுறவு விநியோகமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தனிப்பட்ட டீலர்ஸ் விநியோகமாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடம் சென்று உரத்தைப் பெற்று—ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்கு விலை கொடுத்துப் பெற்று, ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு கூட கொடுத்துப் பெற்று, கொண்டு போகிறார்கள். எத்தனையோ முறை இங்கிருந்து அப்படிப் போவதை, லாரிகளில் கொண்டு செல்வதை நாங்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். ஒரு முறை கண்டு பிடிக்க வேண்டுமானால், அதைப்போல நூறு முறை கொண்டு போயிருப்பார்கள். இதைத் தடுக்க வேறு வழி இருந்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தால், அவர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டவன் ஆவேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்த “பி பாரத்தின்” விதிகளை திருத்திக் கட்டுப்பாட்டை இறுக்குவதைத் தவிர வேறு வழியிருந்தால் தயவு செய்து சொல்லுங்கள். எப்படியாவது பிளாக் மார்க்கெட் ஒழிய வேண்டும். அதற் கான மாற்று யோசனைகளை யார் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். திருவாளர்கள் மாரிமுத்து, வெங்கடசாமி, சௌடி சுந்தரபாரதி மற்றவர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அவர்களிடம் மாற்று யோசனை இருக் கிறதா என்று கேட்டேன். மாற்று யோசனைகளை இப்போதே தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கூட அல்ல; பின்னால் எழுத்து மூலமாகத் தெரிவித் தாலும் போதும்; எப்போது வேண்டுமானாலும் தெரிவிக்கலாம். (குறுக்கீடு).

பிரைவேட் டீலர்ஸ் யார் யார் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. அது கூடாது என்று சொல்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இல்லை. இருக்கின்ற அதி காரத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படிச் செயல்படுவது என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, ரெட்ஹில்ஸ் போன்ற பகுதிகளில் நடந்த கள்ள வியாபாரத்தைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன் னார்கள். இந்தக் கள்ள வியாபாரம் நாட்டை எந்த அளவுக்குச் சீர்கேட்டுக் குள்ளாகியிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். யார் அந்த வியாபாரிகள்? அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய பெயர்களை அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையில் அறிவிப்பார்களா? மேற்கொண்டு அந்த வியாபாரிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, தண்டனை கொடுக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன என்ற விபரங்களை அமைச்சரவர்கள் இந்த அவைக்குத் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : சில வியாபாரிகளின் லைசென்ஸ் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அவர்களுக்கு அளிக் கப்படக் கூடிய தண்டனை அவர்களுடைய லைசென்ஸை ரத்து செய்யலாம்; அவ்வளவுதான். தற்போதுள்ள சூல்களில் அவ்வளவுதான் இருக்கிறது, இப்போது வேறு சில நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கலாம் என்று சொல்கி றார்கள். வேறு மாற்று யோசனைகள் இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எசன்ஷியல் செக்ஷன் 3, 3-ஏ பிரிவுகளின்படி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? இந்தப் பிரிவுகளின்படி உத்தரவுகள் பிறப்பிக்க மத்திய அரசின் சட்டம் எந்த வகையில் தடையாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : எசன்சியல் கம்மாடிஸ் ஆக்டின் கீழேதான் பெர்டிஸர் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் மத்திய அரசாங்கம் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். இந்த பெர்டிஸர் கண்ட்ரோல் ஆர்டரின் கீழ் சில பகுதி அதிகாரம் நமக்கு இருக்கிறது. பெரும் பகுதி அதிகாரம் மத்திய அரசின் கையில் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்து இதற்கு மேல் போவது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது.

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 10]

மத்திய அரசு போதிய அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. உண்மையாகவே பிளாக் மார்க்கெட்டை நிறுத்த வேண்டுமானால், நிச்சயமாக அவர்கள் நமக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து இருக்கலாம்.

உலர் நியமிக்கும் அதிகாரத்தை நமக்குக் கொடுக்கலாம். விலை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை நமக்குக் கொடுக்கலாம். இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் கெமிக்கல் பர்டிசெர், ரசாயன உரம் அத்தனையும் நமது மாநிலத்திலேயே உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஏறத்தாழ நாலேகால் லட்சம் டன் ஜன் மாதத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னால், இந்த மாநிலத்தில் அதை வைத்துக் கொண்டால், நமது அதிகாரத்திற்குள்ளே வைத்துக் கொண்டால், நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எத்தனை ஆண்டுகளாக பென்டிங்காக இருக்கிறது? எத்தனை வியாபாரிகள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் பெயர் என்ன என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இப்போது ஓர் ஆண்டு ஆக இருக்கிறது. விவரம் இருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், அல்லது தனியாக எழுதி அனுப்பினால் விவரம் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இப்போது என்னுடைய கையில் இருக்கும் குறிப்புகளில் அந்த விவரங்கள் இல்லை. பிடித்து இருக்கிறோம். பிடித்தால் கூட, சில வரம்புகள் இருக்கின்றன. அதற்காக மத்திய அரசோடு சென்று நாம் தாக்குதல் செய்ய வேண்டுமா என்பதை உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : Sir, if the Hon. Minister has got the list, he can give it. எனக்குக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள், ஒரு 60-70 லாரிகளில் இப்படி ஏற்றிக் கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த 70 லாரிகளைப் பிடித்து இருந்தால், யார் யார் அந்தந்த டிரான்ஸ் போர்டுகளைச் செய்தார்கள், அவர்களுடைய பெயர்கள் என்ன? போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்து இருந்தால், என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள்? அது எந்த ஸ்டேஜில் இருக்கிறது என்ற விவரம் சொல்லலாம். அதற்காக ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் வைத்தால் கூட நல்லது. இன்று இல்லாவிட்டாலும், வேறு ஒரு நாளைக்கு வைக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. வேறு ஒரு நாள் கேள்வி கேட்டால் தருகிறேன் என்று தானே சொல்கிறார்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, on a point of order. This is a very important matter affecting the commercial dealings of not only this State but also the inter-State commercial dealings. The Hon. Minister has got some information about the illegal activities of the

1974 மார்ச் 19]

[Thiru M. A. Latheef]

blackmarketeers and there should not be any impression gained by the reply given by the Hon. Minister that the Government are hesitant to take prompt action. Also there, should not be any impression among the blackmarketeers that there are legal hurdles which stand in the way of the Government taking prompt and effective action. The Government must take effective action. This country, this House and every-one are behind the Government in seeing that such blackmarketeers are put down.

திரு. என். கணபதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். விவரம் தற்போது இல்லை, விவரம் வேண்டுமானால் பிறகு தருகிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அறிக்கை வேண்டுமானாலும் வைக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது மேலும் அமைச்சர் அவர்களைத் தொந்தரவு கொடுத்து அறிக்கை வைக்கவில்லை என்று குற்றம் சொல்வது எங்களுடைய காலத்தை வீணாக்குவது ஆக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, it is our right to ask it. To whom are we giving, “தொந்தரவு”

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ ஓராண்டு காலமாக இந்தக் கடத்தல் வியாபாரம் இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டாகியும் இந்த அரசாங்கம் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குகிறது என்று சொன்னால், அதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை இந்த மன்றம் அறிந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை.

விவசாயிகள் எந்த அளவுக்குத் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இந்த அரசுக்குத் தெரியும். இந்த பிளாக் மார்க்கெட்டிங் செய்தவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அரசாங்கம் தான் இதற்குப் பொறுப்பு என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அதற்குக் காரண காரியங்களைக் கூற வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். பொதுவாக இப்படிப்பட்ட டிமான்ட் வருகிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னதற்குப் பின்னால் கடைசியில் தான் கிளாரிபிகேஷன் கேட்பது என்பது நம்முடைய பேரவையின் வழக்கம். கேள்வி நேரம் மாதிரி ஆகி விட்டது இப்போது. அமைச்சர், உறுப்பினர், அமைச்சர் என்ற முறையில் 15 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. ஆகவே, டிமாண்டு நேரத்திலே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னதற்குப் பிறகு கிளாரிபிகேஷன் கேட்பதுதான் வழக்கம். அப்படியில்லாமல், இப்படி கேள்வி நேரம் போல் வாதிப்பது முறைதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1974 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கடைசியிலும் கேட்கலாம், அல்லது நான் கடைசியிலும் சொல்லலாம். கறுப்புச் சந்தையிலே விற்கப்படுகிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிவிட்டு, நான் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். கறுப்புச் சந்தையிலே அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்பதை மட்டும் சொல்லி விட்டு, தடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டு விட்டு, நீங்கள் வீட்டிற்குப் போய் விட்டால் என்ன செய்வது, யார் தடுப்பது? திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் பேசும்போது கூடக் கேட்டேன். நான் இரண்டு முறைகளைச் சொல்லி இருக்கிறேன். மூன்றாவது முறையைச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARABHARATHI: Sir, the Hon. Minister is making a reference to me and so I want to explain the position.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேட்டேன் என்றுதான் சொன்னாரே தவிர வேறு ஒன்றும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லையே?

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, அவர்கள் பேசும் போது நீங்கள் குறிப்பிட்டு ஏதாவது சொல்கிறீர்களா என்று கேட்டதால், சொல்கிறேன். ஒன்று, 40 சதவிகிதம் டிஸ்டிரிபியூஷன் பவர் நமக்கு இருக்கிறது. 60 சதவிகிதம் தனியார் விற்பனைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். நம்மிடம் இருப்பதை நாம் வினியோகம் செய்யும்போது பெரிய தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை நீங்கள் எடுத்து இருக்கிறீர்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய அளவில், தமிழ்நாட்டின் தலை நகரத்திலேயே, நம்முடைய அரசாங்கம் இருக்கும் இங்கேயே பெரிய ராக்கெட் நடந்து கொண்டு இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது, அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதில் என்ன சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் தெளிவாகச் சொன்னார்களானால், நாம் என்னென்ன முறையில் அதைச் சரியாக அமல்படுத்துவதற்கு முடியும் என்பதைச் சொல்லலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. நாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இன்று பெர்டுலைசர் லைசன்சு வாங்குவதற்கு வெறும் ரூ. 10, ரூ. 15 கட்டி விட்டு லைசன்சு வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த லைசன்சு பெறுவதற்கு ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 20,000 என்று டிபாசிட் கட்ட வேண்டுமென்று வைத்தால், அவர்கள் தவறு செய்வார்களானால், அந்த டிபாசிட் தொகை “ஃபர்ஃபீட்” செய்யும் அதிகாரத்தையும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த முறையைக் கையாளலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாகராஜன் நல்ல கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே வரவேற்கிறேன். ஏனெனில் அது உருப்படியான கருத்து. வெறுமனே எதோ கேட்டுவிட்டு, விற்கிறார்களே, விற்கிறார்களே என்று சொல்லி

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

விட்டு, சம்மா இருக்காமல் நல்ல கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நிச்சயமாக பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒன்று என்று நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

இதுவரையில் ஏன் போதுமான அளவுக்கு நீங்கள் கண்காணிக்கவில்லை என்று செளடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் கேட்டார்கள். கூட்டுறவு மூலம் அல்லது தனியார் மூலம் விற்கப்படுகிறதே, அதைப் போதிய அளவுக்கு கண்காணிக்கவில்லையே என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அதற்குக் கூட அவை முன்னால் வைக்கப்பட்ட குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறேன். மொத்தம் 9,465 டீலர்கள் இருந்தாலும், அவர்களைக் கண்காணிக்க நமது ஊழியர்கள் 8 பேர் தான் இருக்கிறார்கள்.

இதைத் தவிர ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கும் இந்தப் பொறுப்பு கொடுத்து இருக்கிறோம். அவர்கள் ரெவின்யூ வேலைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால், கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கும் தவறுகளை அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க அவகாசம் இல்லாமல் இருந்து இருக்கக் கூடும். இருந்தாலும் கூட பல கேஸ்களை, பல தவறுகளைக் கண்டுபிடித்து, அவர்கள் லைசென்சையும் ரத்து செய்து இருக்கிறோம். மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அதிகாரம் கூட போன மாதத்தில் தான் கிடைத்தது. அதற்குக்கூட முன்பு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை.

இப்பொழுது தான் நமக்கு சம்மரி டிரையலுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் சொன்னால் அதற்கு முன்னால் ஏன் எடுக்கவில்லை என்ற கேள்விக்குப் பதில் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஒன்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு தூரம் கண்காணித்தாலும்கூட பற்றாக்குறை இருக்கும்பொழுது நமக்கு மொத்தத்திலே 40 சதவிகிதம் தான் உரம் கிடைக்கும்பொழுது எவ்வளவோ ஒழுங்காக பங்கீடு செய்தாலும் கூட, எவ்வளவோ கண்காணித்தாலும் கூட, விவசாயிகளுக்குப் போதுமான உரமாக இருக்காது. முக்கியமாக ஹையிஸ்டிங் வெரைடீஸ் எடுத்துக் கொண்டால் அவைகளுக்கு நைட்ரஜன் ஏறத்தாழ 100 கிலோ கூட சில இடங்களில் ஒரு ஏக்கருக்குத் தேவைப்படுகிறது.

எனக்கு 'மனப்பாடமாகத் தெரியும். ஐ.ஆர். 8-க்கு எவ்வளவு நைட்ரஜன் வேண்டும் என்று என்னைக் கேட்டால் நான் பளிச் என்று சொல்வேன், 100 கே.ஜி. வேண்டும் என்று. ஐ.ஆர். 20-க்கு எவ்வளவு வேண்டுமென்றால் உடனே சொல்வேன், 70 கே.ஜி. வேண்டும் என்று. எனக்குத் தெரியும், நான் சொல்கிறேன். நாம் சரியாக விநியோகம் செய்தாலும் கூட, நியாயமான விலையில் விநியோகம் செய்தாலும் கூட, நமக்குப் போதிய அளவு உரம் இல்லை என்ற உண்மையை நாம் சந்தித்தாக வேண்டும். அந்த உண்மையிலிருந்து நாம் புறமுதுகு காட்டி ஓடக் கூடாது. அந்த உண்மையைச் சந்தித்து வெற்றி பெற்றாக வேண்டும். நீங்கள் மத்திய அரசோடு போராடுங்கள் என்று நண்பர் யாரோ சொன்னார். சொல்வது நன்றாக இருக்கிறது. மத்திய அரசோடு போராடுகிறோம், போராட வேண்டும்.

[1974 மார்ச் 19]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தங்களைப் போன்ற சுத்த வீரர்கள் இருக்கும்பொழுது போராட்டத்திற்கு என்ன பஞ்சம் என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சில பிரச்னைகளை எடுத்துக்கொண்டு எந்த பிரச்னைகளைப்பற்றி மத்திய அரசோடு வாதாடுவது என்று தீர்மானம் செய்து வாதாடுகிறோம். அப்படித் தீர்மானித்து வாதாடுகின்ற காரணத்தினாலேயே எல்லாப் பிரச்னைகளிலும் மத்திய அரசோடு மோதிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. நியாயமாக வாதாடுவதற்கு வாதாடுகிறோம். சுத்த வீரர்கள் என்று சொல்லி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேலியாகப் பேசுவது நல்லது அல்ல. அந்தப் பொறுப்பு எதிர்க் கட்சியினருக்கும் உண்டு. எந்தக் கட்டத்தில் நாங்கள் வாதாடுகிறோம் என்பது நாட்டிற்கு மிக நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீங்கள் எந்தக் கட்டத்தில் வாதாடுகிறீர்கள் என்பது எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கிற எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : காலம் தாமாகவே கனிந்து கொண்டு வருகிறது என்பது நமக்குத் தெரியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காற்று எந்த சைடு வீசுகிறது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அதைத்தான் பார்க்கிறோம். குஜராத்தில் பார்க்கிறோம், மீகாரில் பார்க்கிறோம், உத்திரப் பிரதேசத்தில் பார்க்கிறோம். காலம் தாமாகவே கனிந்து கொண்டு வருகிறது, வரட்டும். போராட்டத்தை நாங்கள் வலிந்து அழைக்கப் போவதில்லை. போராட்டம் வருமானால் அதை விட்டுவிடப் போவதும் இல்லை.

எவ்வளவோ கட்டுப்பாடு செய்தாலும், கண்காணிப்பாக இருந்தாலும், ஏராளமாக நாம் மேற்பார்வையாளர்களை நியமித்திருந்தாலும், இந்தக் குறை இருந்துகொண்டு தானே இருக்கும்.

இங்கே தமிழகத்தில் திறமைக்கு, அறிவுக்குப் பஞ்சம் இல்லை. சொக்கலிங்கம் அவர்கள் ஒரு நல்ல யோசனையைச் சொன்னார்கள். வேப்பம் புண்ணாக்குப் போடலாம். அதிலே 5 சதவீதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்படிச் கண்டுபிடித்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் கண்டுபிடித்து நன்றாகச் சொன்னார்கள். கோழி உரத்தைச் சொன்னார்கள். அதிலே கூட 4 சதவீதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது. அதுவும் நல்ல உரம். நாம் வேப்பம் புண்ணாக்கை வைத்து அல்லது கோழி உரத்தை வைத்து எத்தனை ஏக்கரைப் பயிர் செய்துவிட முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 13 லட்சம் ஏக்கர் நாம் பயிர் செய்தாக வேண்டும். தமிழ்நாட்டிற்குத் தன் நிறைவு வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு ஒரு தலை சிறந்த இடத்தை உணவு உற்பத்தியில்

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

பிடித்திருப்பதை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். உரம் வேறு வகையிலே நாம் நிச்சயம் கொடுத்தாகவேண்டும் என்று மத்திய அரசு நமக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கம்போஸ்டு உரத்தைச் செய்யுங்கள். நூரல் கம் போஸ்டு கிராமப்புறங்களிலுள்ள கம்போஸ்டு உரத்தைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு நல்ல வழிகளில் செய்தாலும், எவ்வளவு நல்ல வகையில் நூரல் கம்போஸ்டை கிராமப்புறங்களில் இப்பொழுது தயார் செய்தாலும், குழியை வெட்டுகிறோம். சாம்பலை சுற்றி வைக்கிறோம் என்று எப்படிச் செய்தாலும், எப்படி புதைத்தாலும், அதில் 0.9 சதவிதத்திற்கு மேலே நைட்ரஜன் இல்லை. நைட்ரஜன் என்பது தான் அரிசி உற்பத்திக்கு மிக அவசியமாக தேவைப்படுகிறது. அமோனியம் சல்பேட்டில் 20 சதவீதம் இருக்கிறது. யூரியாவில் 45 சதவீதம் இருக்கிறது. 45 சதவீதம் நைட்ரஜன் இருக்கப்பட்ட ஒரு கெமிகல் பெர்ட்டிலைசரைப் போட்டு விளைவித்த மக்களுக்கு 0.9 சதவீதம் அதாவது பூஜ்ஜியம் புள்ளி ஒன்பது சதவிகிதம், ஒரு சதவிகிதத்திற்கு குறைவாக நைட்ரஜன் உள்ள கம்போஸ்டு உரத்தைப் போட்டு விதையுங்கள் என்று நாம் சொல்வோமேயானால், விவசாயிகள் முக்கியமாக மிகவும் சோர்வு அடையக்கூடிய நிலைமை நிச்சயம் ஏற்படும். அதைப் போல நகர்ப்புறத்து கம்போஸ்டில் கொஞ்சம் அதிகமாக நைட்ரஜன் இருக்கிறது. 1.2 சதவிகிதம் தான் இருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட்டைப்போல 20 சதவிகிதம் இல்லை. யூரியாவைப் போல 45 சதவிகிதம் இல்லை. விவசாயத்தில் நிபுணர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் நான் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

எனக்கு எந்த உரத்தில் எவ்வளவு சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். பார்ப் யார்டு மென்யூர் பற்றி திரு. பொன் சொக்கலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். நன்றாகச் சொன்னார்கள். மாடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மாட்டுத் தொழு உரத்தைப் போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எரு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வைத்தாலும் கூட, அதில் நைட்ரஜன் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நைட்ரஜன் என்பது தான் உர சத்து. நைட்ரஜன் சத்துள்ள உரம் கெமிகல் பெர்ட்டிலைசர்கள். திரு. துரைமுருகனுக்குக்கூட நான் தயார் பண்ணியதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைக் கொஞ்சம் தூவினால் தூவின இடத்தில் அந்த இலை பசுமையாக விடும். அது தான் நைட்ரஜன் உரம் என்பது. அது கூட பற்றாது.

இந்த நிலைமை இருக்கும்பொழுது 3, 4 மாதங்களாக இதைப்பற்றியே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு செயலாற்றுகிறோம். மத்திய அரசு ஏற்கனவே தெரிவித்துவிட்டார்கள். நீங்கள் கம்போஸ்டு உரத்தை தயார் செய்தால் அதற்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்கிறோம் என்று மத்திய அரசு சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகனுக்கு மட்டும் தான் கொடுத்திருக்கிறீர்களா, எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கிறீர்களா?

[1974 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு திரு சி.பா. ஆதித்தனார் : இங்கே அசெம்பளியில் வைத்துக் கொடுக்கக்கூடாது. சபாநாயகர் உத்தரவு இல்லாமல் இங்கே வைத்து கொடுக்கக்கூடாது என்பதைத் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினையை தீர்த்தாகவேண்டும். நமக்கு பற்றுக்குறை இருக்கிறது, நியாயமான முறையில் கண்காணிப்பு செய்வோம், கடுமையான முறையில் செய்வோம் என்றாலும் கூட எப்படியாவது அதிக நைட்ரஜன் உள்ள உரத்தை கொடுத்தாகவேண்டும். அதற்கு ஆர்க்கானிக் மாட்டர் வேண்டும். கம்போஸ்டு உரம், மர உரம் இவைகளெல்லாம் ஆர்க்கானிக் மாட்டர். அதிலே இருக்கக்கூடிய நைட்ரஜன் மிகக் குறைவு. அதிலே நைட்ரஜன் சத்தை அதிகமாக ஏற்றியாகவேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் உரம் தகுதியாக இருக்காது.

ஃப்ளேக் என்று ஜெர்மனியிலிருந்து ஒரு நிபுணர் வந்திருந்தார். அந்த நிபுணர் கோவைக்கு வந்திருக்கும்பொழுது இந்தப் பிரச்சினையை அவர்களிடம் சொன்னோம். அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாகச் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று. அங்கே செய்து காட்டினார்கள். சாதாரணமாக 0.5 சதவிகிதம் நைட்ரஜன் இருக்கப்பட்ட மரத்தூளில் ஏறத்தாழ 15 சதவிகிதம் வரையில் நைட்ரஜன் ஏற்றி காண்பித்தார். அதற்குப் பிறகு நமது மாநிலத்தில் உள்ள நமது நிபுணர்கள் வேளாண்மை விஞ்ஞானிகள் ஸாயில் டெஸ்டிங் லாபரட்டரியில் இருக்கும் படியான விஞ்ஞானிகள் இதை நிச்சயம் உற்பத்தி செய்தாகவேண்டும் என்று முனைப்போடு செயலாற்றினார்கள்.

நமது மாநிலத்திலுள்ள வேளாண்மை விஞ்ஞானிகள் உலகத்தில் மிகச் சிறந்தவர்கள் என்பது நான் அண்மையில் டெல்லி போயிருந்த பொழுது அங்கு பரிசு பெற்றவர்களைப் பார்த்ததிலிருந்து தெரிந்தது. நேரு பரிசு என்று வேளாண்மை விஞ்ஞானிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ரவி அகமத் கித்வாய் பரிசு என்று கொடுக்கிறார்கள். நேரு பரிசு என்று வேளாண்மை விஞ்ஞானிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசில் ஒன்றுக்கு பாதி தமிழகத்திலிருந்து சென்ற - அந்த விஞ்ஞானிக்குக் கிடைத்தது. அப்படியானால் அவர்கள் விஞ்ஞானத்தில் மிகச் சிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளலாம். விஞ்ஞானிகள் அந்தப் பரிசை வாங்க வந்தபொழுது, ஒருவர் எகிப்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லி இன்னொருவர் பரிசை பெற்றுக் கொண்டு போனார். ஈரான் நாட்டில் ஒருவர் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லி—நமது தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த—சீனுவாசன் என்பது அந்த விஞ்ஞானியிலுடைய பெயர்—அவருக்குப் பதிலாக அவருடைய சொந்தக்காரர் ஒருவர் வந்து பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டார். வேறு நாடுகளுக்குப் போகிறார்கள் என்று வருத்தத்தோடு சொன்னாலும் கூட, நமது இந்தியாவில் உலகப் புகழ் பெற்ற நல்ல விஞ்ஞானிகள் இருக்கிறார்கள், இந்தத் துறையில் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஜெர்மனியில் அவர்கள் செய்ததை விட எந்த வகையிலும் குறை இல்லாத அளவுக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

அந்த உரத்திலே அதாவது ஆர்க்கானிக் மேன்யூர் என்று அப்படி இருக்கப்பட்ட ஆர்க்கானிக் மாட்டரில் அவர்கள் நைட்ரஜனை அதிகமாகச் சேர்த்து ஏறத்தாழ 13 சதவிகிதம் அல்லது 14 சதவிகிதம் அளவுக்கு அமோனியம் சல்பேட் எவ்வளவு போடவேண்டுமோ அதைவிடச் சற்று அதிகமாக போட்டால் போதும் என்ற அளவுக்கு அவர்கள் தயார் செய்திருக்கும்படி அதை உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

(மாலை 6-00)

இதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது? எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படி ஓரளவுக்கு நமது விஞ்ஞானிகள் சோதனை செய்து இதில் வெற்றி பெற்றிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் மற்றவர்கள் எல்லாம் எங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், உரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதே என்று அழுதுகொண்டு மூலையில் இருக்காமல், நைட்ரஜன் மிகுந்த கரிம உரங்களை உற்பத்தி செய்ய வழிவகை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்திருப்பது மிகமிக பெருமைப்பட்டதக்க ஒன்றாகும். கம்போஸ்ட் உரத்தையும், தொழு உரத்தையும் அதிகரித்து, இந்த ரசாயன உரத்திற்கு ஒண்ணுக்கு முக்கால் சமமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த உரம் இரசாயன உரங்களின் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க உதவும் என்று இதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியில் இம்மாநிலத்தில் நற்பெயரை தலை சிறந்த இடத்தை காப்பாற்ற முடியும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். சிலர் ஐயப்பட்டது போல் உணவு உற்பத்தியில் நமது மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு பின்னிடம் போய்விடாது, நம்முடைய பெயரையும், புகழையும் எதிர்காலத்திலும் காப்பாற்றிக்கொள்ள நமது விஞ்ஞானிகள் தக்க வழியைக் கண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல பூச்சி மருந்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்த அசெம்பிளிக் கூட்டம் தொடங்கும் முன் நம் இலாக்காவின் கையில் எவ்வளவு பூச்சி மருந்து இருக்கிறது என்ற விவரத்தைக் கேட்டேன். ஏறத்தாழ 1 ஆயிரம் டன்—10 இலட்சம் டன் கிலோ—பி.எச்.ஸி. டென் பர்சென்ட் இருக்கிறது. அதோடு ஒரு லட்சம் லிட்டர் எண்ட்டிரின் இருக்கிறது. பேரவை அங்கத்தினர்கள் எந்தப் பகுதியிலாவது பூச்சி மருந்து இல்லை என்பதாக ஒரு சின்ன தாள் எழுதிக்கொடுத்தால் போதும், உடனே அவர்களது பகுதிக்கு அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். காரணம், விவசாயிகளுக்கு எங்கே வாங்குவது என்று ஒருவேளை தெரியாமல் இருந்து இருக்கலாம். அதனால் பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை என்று சிலர் சொன்னார்களோ என்னவோ.

நண்பர் திரு. குமாரசாமி அவர்கள் பல்லடம் தொகுதியில் போன ஆண்டு பருத்திக்கு பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டும் ஏதாவது சொல்லலாம் என்பதாக அவர்கள் பகுதியில் உள்ள டெப்போக்களில் பூச்சி மருந்து ஸ்டாக் எவ்வளவு இருக்கிறது என்கிற விவரங்களையும் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். பி.எச்.ஸி. டென் பர்சென்ட் மருந்தும், எண்டிரின் மருந்தும் தடங்கல் இல்லாமல் கிடைக்கின்றன. பெய்யர் அண்டு கோ தயாரிக்கிற வேறு சில மருந்துகளை விவ

[திரு. சி. பா. சீதத்தனார்] [1974 மார்ச் 19]

சாயிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அந்த மருந்துகளை அரசாங்கத்திடம் கேட்டுப் பயன் இல்லை. அரசின் கண்டி ரோலுக்கு உட்பட்டது எண்டரின், பி. எச். லி. டென் பர்சன்ட் மருந்தும் தான். எண்டரின் கூட அடுத்த ஆண்டு முதல் கிடைக்காது. காரணம் எண்டரின் இறக்குமதி செய்வது இல்லை என்று மத்திய சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பி. எச். லி. டென் பர்சன்ட் நல்ல மருந்து. நாற்றங்காலில் நீங்கள் பார்க்கலாம். பூச்சி விழுந்து விட்டால் பயிர் செங்கல் கலருக்கு சிவப்பாக இருக்கும். பி.எச்.லி. டென் பர்சன்ட் மருந்தைத் தூவினால் ஒன்றிரண்டு நாட்களிலேயே திரும்பவும் பச்சைப் பசேல் என்று ஆகிவிடும். பி.எச்.லி. டென் பர்சன்ட் மருந்தை எங்கே கேட்டாலும் உடனே அனுப்பி வைக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே யாரும் பூச்சி மருந்து கிடைக்க வில்லையே என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். வருகிற சனிக்கிழமை கூட—இந்த பூச்சி மருந்தை மேட்டூரில்தான் தயாரிக்கிறார்கள்—அவர்களோடு நேரில் போய் பேசி இன்னும் மேற்கொண்டு அதிகமாகத் தயாரித்துக்கொடுக்க முடியுமா என்று பேச இருக்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, விதை பற்றி சொன்னார்கள். நல்ல தண்ணீர் இருந்தாலும், உரம் இருந்தாலும், விதைகள் நன்றாக இருக்கவேண்டும். சில இடத்தில் விதைகள் நன்றாக இல்லை என்பது எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நெல்லை மாவட்டத்தில் கம்பு விதை சரியான முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நானும் விசாரித்தேன். உண்மை தான். விவசாயிகள் அந்த விதையின்களினால் வேதனைக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க என்ன வழி என்றால்—மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப்போல இனிமேல் விதை அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையிலேயே தயாரிக்க வேண்டும். தனியாரிடம் கொடுத்து விடுவதாக இருந்தால் இது போன்ற சங்கடமான நிலைமைதான் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். இதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றியும் அரசு கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

இப்படி எனக்குத் தெரிந்தது என்னவோ குறைவுதான். ஆனால் தெரிந்தவற்றை அம்பலப்படுத்துவதில் நான் தவறவில்லை. “கல்வி கரையில், கற்பவர் நாட்சில” என்பார்கள். எல்லாவற்றையும் எல்லோராலும் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்பது இயலாத காரியம். தெரிந்தவற்றை வேகத்தோடும், முறையோடும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர நான் தயங்கியது கிடையாது. எனக்கு மிகவும் உதவியாக நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிற உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் நன்றியைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

அனிமல் ஹஸ்பெண்டரியைப் பற்றி—திரு வெங்கடசாமி அவர்கள் எச்சாட்டிக் புல், இன்னும் உயர்ந்த ரக மாட்டு இனத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். திரு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நாகர்கோயிலில் மருந்து நிலையம் கட்டப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் குறித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

1974 மார்ச் 19] [திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளையும் குறித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். சில மாடல் பார்ப்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று போன முறையும் சொன்னார்கள். இந்த முறையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் நம் ஆய்வில் இருக்கிறது.

யாரோ பேசும்போது அடுத்த வருடம் புட் புரொடக்ஷன் குறைந்து விடும் என்று சாபம் இடுவதைப் போலச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன். நிச்சயமாக புட் புரொடக்ஷன் குறையாது. இந்த முறை ஐந்து மாநிலங்கள் நம்மிடம் அரிசி வாங்கினார்கள் என்றால் மேலும் இரண்டு மூன்று மாநிலங்களுக்கு நாம் அடுத்த ஆண்டு அரிசி கொடுக்க முடியும். தஞ்சை மாவட்டம் இந்தியா பூராவுக்குமே அரிசி கொடுக்கும் என்கிற நற்பெயரை எடுக்கும் வகையில்தான் நமது விஞ்ஞானிகளும் துறையினரும் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

நண்பர் வகாப் அவர்கள் நௌலக் பாரம் 70 ஏக்கரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 210 ஏக்கரா விதை பண்ணைக்காகவும் எடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் 300 ஏக்கரா எடுப்பதாகவும் இருக்கிறோம். சீட் ப்ராசசிங் யூனிட் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது.

இன்னும் கோழிப் பண்ணையைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். கோழித் தீவனத்தின் விலை குறையக் கூடிய அளவுக்கு நாம் செயல்பட்டால் இதில் மாபெரும் வெற்றியை நாம் காணலாம். இன்றைக்கு தனியார் ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய் பத்து காசு, ஒரு ரூபாய் 20 காசு என்று கோழித் தீவனம் தயாரித்துக்கொடுக்கிறார்கள். அதை நம் கோழிகளுக்குப்போடால் கோழி முட்டையிடுவதே இல்லை. நல்ல கோழித் தீவனத்தைத் தயார் செய்வதற்காகத்தான் நாம் நந்தனத்தில் பீட் மிக்சிங் யூனிட் வைத்திருக்கிறோம். இப்போது கடலைப் பிண்ணாக்குக்குப் பதில் லேசின் “பிஷ் மீல்”க்குப் பதில் ‘மீட் மீல்’ பயன்படுத்த முடியும் என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். இங்கே உற்பத்தியாகிற கோழித் தீவனம் கிலோ 80 காசுக்கு வருகிறது. இதை இன்னும் 60 காசுக்குள் தயாரித்துக் கொடுக்க முடியும் என்றால் நாம் கோழி முட்டைகளை சென்னை நகரத் திற்கு மட்டுமல்ல—பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி போன்ற நகரங்களுக்கு மட்டுமல்ல—வெளிநாடுகளுக்கே அனுப்பிவைக்கக்கூடும். முட்டை விலையும் குறையும். இது பற்றி மேலும் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து வெற்றி பெறுவதற்கான வழியை காணவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோதண்டராமையா அவர்கள் பேசும்போது fertilisers, horticulture, grapes cultivation, jasmine and rose என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். சொல்லும்போதே நாக்கில் தண்ணீர் ஊரியது. அவர்கள் மல்லிகைப்பூ, ரோஜாப்பூ பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். என் மனது அந்தப் பக்கம் போகவில்லை (சிரிப்பு). நம் நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொரு இடங்களில் உண்ண உணவு இல்லாமல் துப்பாக்கிச்

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 19]

சூடு நடக்கிற அளவில் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுகிற நிலையில் நம்முடைய கவனம் எல்லாம் இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியில் இருந்தாக வேண்டும்.

Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH : It is not for fun. It brings money to agriculturists.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : அவர்கள் விவசாயிகளின் வருமானத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

இன்னும் திரு. சுவாமிதாஸ் பேசும்போது விதைப்பண்ணை, ஹார்டி கல்சர் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். இன்னும் ரோடுகளைப்பற்றியும், வேலை வாய்ப்புப் பற்றியும் கூடச் சொன்னார்கள். இந்த இலாக்கா சம்பந்தப்படாத விஷயங்களாக இருந்தாலும் நான் அவைகளை அந்த அந்த இலாக்காவுக்கும் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

திரு. கே. எம். எஸ். அவர்கள் பேச ஆரம்பித்தவுடன் இவர்கள் சென்னையில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்—சென்னையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிவிடுவாரோ என்று நினைத்தேன். ஆடுமாடுகளை நிறுத்த சுகாதாரமான இடம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

இன்னும் செஸ்பேனியா போன்ற வேரில் உர முடிச்சள்ள பயிரை வைத்து, பசந்தான் உரம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். திரு. பொன் சொக்கலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது வேப்பம்பிண்ணாக்கு நல்ல நைட்ரஜன் உரம் உடையது என்று சொன்னார்கள். நான் அதைத்தான் முன்பே சொன்னேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு வேப்பம்பிண்ணாக்கு போடுவது என்றால் பிண்ணாக்குக்கு எங்கே போவது?

திரு. பி. பொன்சொக்கலிங்கம் : வேப்பம் பிண்ணாக்கு, கடலைப் பிண்ணாக்கு ஆகியவற்றை முன்பு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தி, இரு போக சாகுபடியில் நல்ல பயனைக் கண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வேப்ப மரத்தை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னதற்குக் காரணம் வேப்பந்தழை, பட்டை ஆகியவற்றை பசந்தழையாகப் போட்டால் பூச்சிகள் தொல்லை பெரும் அளவு குறைகிறது. நான் வேப்பம் பிண்ணாக்கைப் போட்டு பயன் இருப்பதைக் கண்டதனால்தான், நைட்ரஜன் உரம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற நிலையில், அந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்துகொள்ள இதனைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. வேப்பம் பிண்ணாக்கில் நைட்ரஜன் அதிகம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இனிமேல் நாம் வேப்பமரம் வைத்து, அது செடியாகி வளர்ந்து, பூத்து, காய்த்து, வேப்பம் பிண்ணாக்கை எடுப்பது எங்கே? வருகிற மே மாதம், ஜூன் மாதத்திற்கு உரம் கேட்கிறார்களே, எப்படிக் கொடுக்க முடியும்?

1974 மார்ச் 19]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பொதுவாக நன்றாகப் பேசுவார்கள், நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்வார்கள். இன்றைக்கு என்னமோ திரு. எட்மண்ட் சொன்னதைக் கொண்டு அவரது பேச்சின் தரம் கொஞ்சம் குறைந்திருந்தது. அவர் சொன்ன விஷயத்தில் திருநெல்வேலி கலெக்ரிடம் இருந்து வந்த கடிதம் இருக்கிறது.

“The total extent of wet lands in Kayamozhi is 226 acres for which 206 fertiliser cards have been issued. The Assistant Collector's enquiry reveals that the cards had been issued for wet cultivation and not for other cultivations as alleged.”

இதற்கு மேல் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி திரு. பொன்னப்ப நாடார் வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நேரிடையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன் என்றார்கள். கலெக்டரே சொன்ன பிறகு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

கொக்கோக்கு மார்கெட் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நானும் அதை கவனிப்பதற்குக் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளை எல்லாம் நான் கைப்பட எழுதி வைத்திருக்கிறேன். எப்போதும் இவைகளை எல்லாம் அப்படியே கொண்டுபோய் குப்பைக் கூடையில் போடுபவன் நான் அல்ல. நல்ல கருத்துக்களை செயல் முறையில் கொண்டுவர நான் முயற்சி செய்வேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் பம்பு செட்டுகளுக்கு எரிசாராயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், நேரம் இல்லை. வருகிற சீசனில் கிடைக்கிற உரத்தை மக்களுக்கு எந்தவகையில் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது, உரப்பற்றாக்குறையை எப்படிப் போக்குவது என்பதில் எல்லாம் நான் அதிகக் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். எந்த வகையிலும் நமக்கு இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி குறைந்துவிடக்கூடாது.

ஆனால் பம்பு செட்கள் எரிசாராயத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை வட சென்னையிலே இருக்கிற இன்ஜினியரிங் டிப்போவில் பார்க்கலாம். அது, இப்பொழுது முக்கியமான பிரச்சனையாகத் தெரியவில்லை. டிசல் எண்ணெயை 15 காசுதான் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இன்னும் விலையை உயர்த்துவார்களானால் எரிசாராயத்தைக் கொண்டு வேளாண்மைத் துறையிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்கள் ஓட்டவும், தண்ணீர் கிடைக்கவும் பார்த்துக் கொள்ள முடியும்.

உறுப்பினர்கள் சொன்ன வேறு கருத்துக்கள் விடப்பட்டிருந்தாலும் கூட, குறிப்புக்களை எடுத்துப் பார்த்து அவற்றை எப்போதும் திறந்த மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் சொல்வது, ஏதாவது என்மீது கோபமோ, கட்சிமீது கோபமோ இருந்தால், அவைகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு இந்த வேளாண்மைத் துறைமூலமாக 4½ கோடி மக்கள் இருக்கிற தமிழ்நாட்டில், எல்லோருக்கும் உணவு

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்] [1974 மார்ச் 19]

கிடைக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமின்றி, வெளி மாநிலங்களுக்கும் அரிசி கொடுக்கிறோம் என்ற நல்ல பெயரைப் காப்பாற்ற நாம் எல்லா வற்றையும் மறந்து விட்டு, எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொன்னால் கூட, உங்களோடு ஒத்துழைத்து இந்தக் காரியத்தில் பங்குக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை சொல்லிக் கொண்டு, இப்பொழுது நான் பதில் சொல்லாத கருத்துக்களை எழுதிவைத்துக் கொண்டு, பின்னால் எடுத்துப்பார்த்து, பதில் சொல்ல முடியும் என்ற உறுதியைச் சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினால் வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்த நண்பர்கள் இப்பொழுது வற்புறுத்தாமல் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுமாறு நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கரும்பு விவசாயத்தைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறினார்களே. அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான விளக்கமும் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் வரவில்லை. அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் கருத்து என்ன என்பதைச் சுருக்கமாகக் கூறினால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு துறையிலே 7 மில்கள் இருக்கின்றன தனியார் துறையிலே 7 மில்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது நாம் கரும்புக்குச் சொல்லியிருக்கிற விலையைக் கூறுகிறேன். ஆம்பூர் ஆலைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 85.60 ; நாம் இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருக்கிற விலை ரூ. 101. மதுராந்தகம் ஆலைக்கு மத்திய அரசு சொன்னது ரூ. 87.50 ; நாம் இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 95.30. அமராவதி ஆலைக்கு மத்திய அரசு சொன்னது ரூ. 80 ; நாம் இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 95.30. சேலம் கூட்டுறவு ஆலைக்கு மத்திய அரசு சொன்னது ரூ. 82.80 ; நாம் இப்போது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 95.30. கள்ளக்குறிச்சி ஆலைக்கு மத்திய அரசு சொன்னது ரூ. 80 ; நாம் இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 93.50. நேஷனல் கோவாப்பரேடிவ்—அலங்காநல்லூரில் என்று நினைக்கிறேன் மத்திய அரசு சொன்னது ரூ. 86.60 ; நாம் இப்போது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 100. அதேபோல், தர்மபுரி கூட்டுறவு ஆலைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொன்னது ரூ. 88.50 ; நாம் இப்போது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 90.

அதே போல், தனியார் ஆலைகள்.

ஈ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனிக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொன்னது ரூ. 80.90 ; நாம், இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 90. காவேரி ஷுகர் ஆலைக்கு மத்திய அரசு சொன்னது ரூ. 80 ; நாம் இப்போது கொடுக்கச் சொல்லி இருப்பது ரூ. 92.50. செளத் இந்தியா ஸ்டீல் அண்டு ஷுகர் மில்ஸ், மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது

1974 மார்ச் 19]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

ரூ. 83.80 ; நாம் இப்போது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 91.60. அருணா ஆலைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொன்னது ரூ. 81.90 ; இப்போது நாம் கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 95.30. சக்தி ஆலைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொன்னது ரூ. 88.50 ; இப்போது நாம் கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 102.90. கோத்தாரி ஆலைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொன்னது ரூ. 85.60 ; இப்போது நாம் கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 100. ஆரூரான் ஆலைக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 80 ; இப்போது நாம் கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது ரூ. 92.50. இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது என்று இப்பொழுது கொடுக்கச் சொல்லியிருப்பது என்று, நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறுவதே கடைசியாக இந்த மில்களுடைய வரவு செலவைப் பார்த்து, ஒரு பகுதி லாபத்தைக் கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் கட்டாயப்படுத்தி இருக்கிறோம். மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆந்திராவில் ஆலை முதலாளிகளுக்கு 60 சதவீதமும் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு 40 சதவீதமும் பங்கு அளிக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே, நாம் சிபாரிசு செய்திருப்பது, ஆலை முதலாளிகளுக்கு 50 சதவீதமும், கரும்பு விவசாயிகளுக்கு 50 சதவீதமும் என்பதாகும். இங்கு கரும்பு விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியாக கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 20-க்கு திருவாளர்கள் சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி எம்.ஏ. லத்திப், கே. எஸ். கோதண்டராமையா, ஜே. ஜேம்ஸ், பி. வெங்கடசாமி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திருவாளர்கள் பெ. சௌந்தரபாண்டியன், ஏ. சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன வாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“நிதிக் கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 27, 43, 30, 100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1974 மார்ச் 19]

நிதிக் கோரிக்கை எண். 48க்கு திருவாளர்கள் கே. எஸ். கோதண்டராமையா, ஜே. ஜேம்ஸ், செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திருவாளர்கள் கே. என். குமாரசாமி, கே. எ. வகாப், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 48—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,69,75,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 22-க்கு திருவாளர்கள் கோவை செழியன், செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி, பி. வெங்கடசாமி, கே. எஸ். கோதண்டராமையா, என். டென்னிஸ் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திருவாளர்கள் கே. எம். சுப்பிரமணியம், கே. எ. வகாப், திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,59,44,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதி கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1974 மார்ச் 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளாக் காலை 9-00 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6:28 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

186. Notification issued with G.O. Ms. No. 32, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd January 1974 in regard to division of Sathur Municipality into twenty wards and reservation of one seat for Women in the Sathur Municipal Council, [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

187. Notification issued with G.O. Ms. No. 92, Rural Development and Local Administration, dated the 18th January 1974 in regard to division of Idappadi Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for women in the Idappadi Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

188. Notification issued with G.O. Ms. No. 100, Rural Development and Local Administration, dated the 18th January 1974 in regard to division of Sankarankoil Municipality into twenty-four wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for Women in the Sankarankoil Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304(d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].

189. Notification issued with G.O. Ms. No. 93, Rural Development and Local Administration, dated the 18th January 1974 in regard to division of Sathyamangalam Municipality into twenty wards and reservation of one seat for Scheduled Castes and one seat for Women in the Sathyamangalam Municipal Council. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].